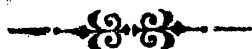

દીખાયો.

હાલના જમાનામાં મુમલમાન બાઇઓ દીનની કેળવણીમાં તદ્દન પછાત પડેલા છે. અને દીની કીતાબો અરબી ભાષામાં છે, અને જો કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી ભાષામાં થયેલો છે, તે પશુ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી, પોતાના મજહબથી બિતરુક નાવાકેશ છે. એ ઘણી દીવગીરીની વાત છે.

આ તરફનાં કેટલાક મુમલમાન બાઇઓ પોતાનો મજહબી હુકમ નહીં શીખતાં, ઘણાં જણાં ગુજરાતી ભાષા શીખેલા છે અને શીખે છે. તેથી જો મજહબી કીતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમે, અથવા હપાયલી હોય, તો તે વચ્ચે પોતાના પેદા કરનારને એળખી જહાલતના અધારાનાં બહાર આવી શકે; એમ ધારી તથા કેટલાક બાઇઓની માંગણી ઉપરથી મેં આ રીસાલો ઉરદુ જગ્યાને અને ગુજરાતી હકીકામાં લખ્યો છે, અને એ રીસાલો એવા ઉખોગી અથવા પડ્યો છે, કે એની સાત હજાર નકલો ખપી જવાથી છઠ્ઠી આવૃત્તી કાઢી પડી છે, અને આ વખતે પણ ઘણા સુધારો વધારો કર્યો છે. અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે છતાં દીની બાઇઓના ફાયદો ખાતર કીમત વધારી નથી.

આ રીસાલામાં જગ્યાને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે, કે ઘણાં ખરા ઉરદુ જગ્યાને ખોલી જાય છે, અને એ જગ્યાને ખોલવાનો

જેને મહાવરો નથી. તેઓ પણ સારી પેઠે સમજી શકે છે. એમાં અરખી આવનો દાખલ કરી છે, અને તે ગુજરાતી હરફોમાં લખી છે; પરંતુ અરખી અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં કેટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં ઘણો ફેર છે. તેથી ગુજરાતીમાં બરાબર લખી ઉચ્ચાર કરવો એ મુશ્કેલ છે, તોપણ ઘણાંક 'કલામે શરીફ' પઢી જાણે છે. તેઓ સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે, એમાં સારી રીતે સમજ પડે. એ પ્રમાણે બયાન કરવાની કાળજી રાખી છે. તોપણ જે તદ્દનજ નાવાકેફ હોય, અને જેને સમજ નજ પડી શકતી હોય, તેણે કોઈ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી, એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

મજકુર રીસાલામાં કેટલીક કીતાબોની મેં મદદ લીધી છે. તેથી તેનાં બનાવનારનો ઉપકાર માનું છું. અને ખીજી ધણીએક સુખના મારા ઉસ્તાદ મીર સાદકઅલી તથા મારા બિરાદરો ઇસ-માઇલ હુસેન તથા ફરીરમહમદ તરફથી કરવામાં આવી છે. તેથી તેમનો ધણો આભારી થાઉં છું.

અમર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ જુલ માલમ પડે, તો દુરસ્ત કરી પઢી લેશે. અને સેવકને દરગુજર કરશે, એવી મારી બિનતી છે. દેગકે માણસ માત્ર જુલથી બરેલું છે. અને કોઈથી જુલ નજ થાય એમ બનવું મુશ્કેલ છે.

આ રીસાલામાં અરખી આવતો તથા અમના પા સીપારાની ચુરતો બીજેરે દાખલ કરેલું છે, માટે ખીજી કીતાબોની પેઠે એવી તાજીમ કરવી; અને જે કોઈ એની બેઅબ્બી કરશે, તે ચનાહમાર થશે.

લી. દુઆજો

મીર સૈયદઅલી, કાદરી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાહિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૫૪

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ દ્વીયપુલ મૂલેખીન

વિષય ૨/૦:૪

ફેહરીસ્તે મઝામીન.

બાબત.

સંક્રા નંબર.

ઇસલામકા પેહલા રકુન કલમયે શહાદત સાતોં	૬
કલમે ઓર અકાયદકા બ્યાન.	
દુસરા રકુન ઇસલામકા નમાઝ, પંજવકતા નમાઝકી નીયતોં.	૧૭
દુઆયે કુતુત, ઓર અતહીયાત.	૧૮
બ્યાન વુજુકા.	૧૯
નવાકીઝ વુજુકે.	૨૦
બ્યાન તયમમુમકા.	૨૧
બ્યાન પાનીકા.	૨૨
બ્યાન નગ્નસતકા.	૨૩
બ્યાન ગુસલકા મયે નીયતોંકે.	૨૪
બ્યાન નમાઝકે ફરજોંકા.	૨૭
બ્યાન વાજેઆતે નમાઝકા.	૨૮
બ્યાન નમાઝકી સુન્નતોંકા.	૩૨
બ્યાન જમાઅતકા.	૩૩
બ્યાન ઇમામતકા.	૩૪
બ્યાન અજનનકા.	૩૫
બ્યાન તરકીબમેં નમાઝ પરહનેકે.	૩૬
સીપારયે અમ, પા સીપારેકી સુરતોં.	૪૨

અ્યાન દુર્કમે મર્દ ઝોર અવરતકી નમાજમે ઝોર મકર- હાતે નમાજ.	૫૧
અ્યાન બીમારકી નમાજમે.	૫૩
અ્યાન મુસાફરકી નમાજ, ઝોર નમાજે જુમઆકા. મયે નીયતોંકે	૫૪
અ્યાન નમાજે ઇદેનકા. મયે નીયતોંકે.	૫૭
અ્યાન નમાજે તરાવીહકા.	૫૮
અ્યાન આશુરેકી નમાજકા.	૬૧
અ્યાન તહજજુદકી, ઝોર કુશુદ વ ખુશુદકી નમાજકા.	૬૨
અ્યાન શહીદકા.	૬૩
અ્યાન જનાઝેકી નમાજકા, મયે નીયતોંકે.	૬૪
અ્યાન જઘાત ૧.	૭૦
અ્યાન સદકયે ફીતરકા.	૭૩
અ્યાન કુરઆનીકા.	૭૪
ઇસલામકા ચયથા રકુન રોજે રમઝાનકે.	૭૫
ઇસલમકા પાંચવાં રકુન હજ.	૭૮
અ્યાન આફોદેકા. મયે નીયતકે.	૭૯
અ્યાન મુરદરેકાત નીયતોંકા, ઝોર દુઆ ઝોર ફાતેહાઓંકા.	૮૦
આલદનામા મયે અસનાદ.	૮૮
દુઆયે સુરયાની.	૯૧
અ્યાન યુનાહે સગીના વ દખીનાકા.	૯૫
મદેહ, ગઝઝ, ફરીદા, વગેરા.	૯૭

હદીયતુલ મુસ્લેમીન.

યાને

ઝુરરીયાતે દીન.

ખીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

“અલહુમ્હો લીલ્લાહે અલા નવાલીહી વસ્સલાતે વસ્સલામે અલા રસુ લીહી મોહમમદીવ વઆ લીહી વ અસહાબીહી અજ મઈન.” અય અજાજે સમઝો તુમ ઇસ ખાત કો કે મુસલમાન હોના યહી નેઅમતહે, જો કોઇ મુસલમાન કુરા દુનિયામેંબી ઉસપર રદમત હો ઓર આકેઅતમેં બડે બડે ફસ્જે બેહિસ્ત મેં પાવે, ઓર બગેર મુસલમાન હુયે કોઇ ઇબાદત કુબુર નહીં હેતી, ઇમી વાસ્તે હર ઇનસાનપર લાઝીમ હએ, કે પેદલે ઇમાન ઓર ઇસલામકે મસાપેશ સીખે. ઓર અપની અવલાદ ઓર સબે ધરકે આદમીઓકાં સીખાવે. તે મરનેકે બાદ, નખત અજાજસે પાવે. ઓર નહીંતો બડોત અજાજ દેખેગા

પેહની ઓર ઉસકે ધર વાલેબી

અમ તુમ મસાયેત દીનકે દીલસે સુનો. પક્ષી પક્ષી
ફીતાબેં મોતેમસે નીકાલ દર બ્યાન કરતા હું — ફરમાયી
“રસુલે ખુદા સત્તલલાહો અલયહે વઆલીહી વસલ્લમ.”
ને, કે ખુનવાદ હસત્રામકી પાંચ ચીજે હેં. અબ્વલ કલેમા
શહાદતકા, દુમરી ‘નમાઝ’, તીસરી ‘જકાત’, ચવથી,
‘હજ’ પાંચવી ‘રોઝે રમજાનકે’.

ઈસલામકા પેહલા રૂકુન-કલમયે શહાદત.

‘અબ્વલ કલમે તૈયમ, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો
માહમદર રસુલુલ્લાહ. ’—દોયુમ કલમે શહાદત, અશ
હદોઅન લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વાહદહુ લા શ
રીકા લહુ વઅશ હદો અનના માહમ મદન અબ
દોહુ વ રસુલો.—સૈયુમ કલમે તમજીદ, સુળહા નલાહે
વલહમદો લીલાહે વ લા ઇલાહા ઇલ લલાહો
વલાહો અકબર વલા હવલા વલા કુબતા હલા
બીલા હીલ અલી ઇલ અલીમ—ચહાદમ કલમે તવ
હીદ, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વાહદહુ લા શરીક લહુ
લહુલ મુલકો વલહુલ હમદો ચોહયી વ ચે. મીતો વહોવા
હેમ લા ચમુના વજા ચનામો વલા ચકુતો અબદન જે

યદે હીલ ખેર, વહોવા અલા કુદલે શેષન કહીર—પં-
 જીમ કલમે રહ કુશર, અલ્લા હુમ્મા ઇનની આઉને
 બેકા મીન અન ઉશરેકા બેકા શેઅંવ વ અના આ-
 લમે ખીહી અસતગ ફેરોકા લેમાલા આલમે ખીહી
 તુખતો વ રખતો અનહો વ અસલમતો વા કુલો ઇ-
 નની અશહો અન લા ઇલાહા ઇલ લહાહો વાહદહુ
 લાશરીક લહુ વાઅશહો અનના મોહમ મદન અળ
 હોહુ વ રસુલો (ઇમાને મુફત્તિસલ) આમનતો ખીલાહે
 વ મલા એ ક તીહી વ કાતોખીહી વ રોસોલીહી
 વલ યૌમીત્ર આખેરે વલ કદરે ખયરીહી વ શર રીહી
 મીનલાહે તઆલા વત્ર ખાસે ખાદલ મોતે હક.
 (ઇમાને મુજમ્મીલ) આમનતો ખીલાહે કમા હાવા
 બે અસમા ઇહી વ સીફાતીહી વ કખીલતો જમીઆ
 અહકામીહી અશ હદો અન લા ઇલાહા ઇલ લ-
 હાહો વાહદહુ લા શરીક લહુ વ અશ હદો અનના
 મોહમ મદન અળહોહુ વ રસુલો—શશુમ કલમે અસ-
 તગફાર, અસતગ ફીરૂહા હીલ અઝીમીલ લશ્શ લા
 ઇલાહા ઇલાહુ અલ હૈયુલ હૈયુમ વઆતુમો ઇત્તયકા
 મીનજ જન ખીલ લશ્શ લા આલમે ઇન નકા અન-
 તા અલ્લામુલ ગુયુમ, યા ગફૂર રજ જુનુબ, બે રહ
 મતેકા યા અર હમર રાહિમીન—હફતુમ કલમે સૈયદુલ
 અસતગફાર. અલ્લા હુમ્મા અનતા રખી લા ઇલાહા

ધૃષ્ટા અનતા ખલક તની વ અના અખદોકા વ અના
અલા અહદેકા વ વાઅદેકા મસ તતા તો આઉજો
બેકા મીન શરરે મા સનાતો અખુઓ લકા બે નેઅ
મતેકા અલધયા વ અખુઓ બે જનખી ફગ ફેરલી
ફ ઇન નહુ લા યગ ફે ફજ જુનુખા ધૃષ્ટા અનતા
બે રહમતેકા યા અર હમર રાહેમીન.'

અખ મુનો તુમ પેદલે કલમેકે માયને ફજ ગેલી હે
મુસલમાન પર હેકે જખાનસે ઇકરાર કરે, ઓર દીલસે સચ
જાને, કે પયદા કરતે વાલા સારી જહાનકા એકહે, અદલાહ
ઉસકા નામ પાક હે, કોઇ ઉસકા શરીક નહીં. સખ બજાઇયાં
ઓર કમાલ ઉસાકે હે, ઓર વોલ સખ એમોસે પાકહે. કીસી
કામમે કીસીકા મોહતાજ નહીં, ઓર સખ ઉસકે મોહતાજ
હે, સખ ચીજોકી ઉસે ખગરહે. એક જરરા ઉસસે છુપા
નહીં, ઉસે સખ ચીજોકી કુદરત હે, બે આહે સો કરે. કોઇ
ઉસકે હુકમકો ફેર નહીં સકતા. ઓર બેકુછ બંદે કામ
કરતે હે, બલા યા ખુરા બલકે બે ફનીયામે હોતાહે, સખ
ખુદાકી તકદીરસે હોતાહે. ખુદાને પેહલેહી મુકરર કર રખ્યાથા,
કે ફલાં સે ફલાને વક્ત અચસા અચસા હોગા, ઓર ઇમાન
લાવેકે ફીરિસ્તે બંદે ખુદાકે હે, પયદા હુયે તુરસે પાક હે
ગુનાહ નહીં કરતે જસ જસ કામપર ખુદાને મુકરર કર દીયાહે
ઉસપર કાયેમ હે. ન મરદ હે ન અવરત, ખાતે પીતે નહીં.
ખુદાના જક ઉતકી જંદગીકે, મીનતી ઉતકી ખુદાકે સોવા કોઈ
નહીં જાતવા બીનમે ચાર ફીરિસ્તે ખહોત નામવર હે. જસ
જસ ફે જીતામે ખુદાકી ઓર હુકમ ખુદાકે, પેખંબરોકે

પાસ લાયા કરતેયે. મીઠાઈન કે રોજી ખુદાકે હુકમસે બંદોકો પોંદ્યાનેહેં, ઝોર મેંહકી તૈયારી બી કરતેહેં. ઇસરાફીલ કે સુર મોહમેં લીયે ખડે ક્યામતકે દીન કુંકેગે, ઇઝરાફીલ કે મરતે વક્ત જાન નીકાલનેહેં, ઝોર ઇમાન લાવે, કે ખુદાને કીતાબે પેગંબરોંકો ભેજહેં. તવરેત હજરત મુસા પર ઇનજીલ હજરત ઇસા પર, ઝખુર હજરત દાઉદ પર, કુરઆન હજરત મોહમંદ મુસતફા પર, અલયહીસ્સલાતો વસ્સલામ, ઝોર બાજી કીતાબે, ઝોર પેગંબરો પર, જોકુજ ખુદાકી કીતાબોંમે લીખ્યા હે, સખ હક હે, ઉસપર ઇમાન લાવે, ઝોર ઇમાન લાવે, કે ખુદાને ગંદોંકી હીદાયતકે વાસ્તે દુનિયામે પેગંબરોંકો ભેજ, ઝોર હુકમ કીયા કે જીસ રાહપર પેગંબર ચલે ઉસી રાહપર ચલો. તો દીન દુનિયા તુમ્હારા દુરસ્ત રહે. જો કોઇ દુસરી રાહ ચલેગા. દોજખી હોગા. સખ પેગંબર બગ્હકે હેં ઝોર ગુનાહોંમે પાક. ઝોર સારી ખુદાઈસે આફગલ હેં, ઉનકે દરજ્જેકો ક્રાઇ નહીં પોહોંચનાહે. અબ્બલ પેગંબર હજરત આદમ હે, ગાપ સખ આદમીઝોંદે, ઉનકે પીછે અવલાહસે ઉનકી ઝોર બહોતસે પેગંબર હુયે. ગીનતી ઉનકી ખુદાકો માલુમ હે. આખેર સખસે પીછે દુનિયામેં હજરત મોહમંદ મુસતફા સખ લલાહો અલયહે વ આલીલી વ સલ્લમ આયંહેં, ઝોર પેગંબરી હજરત પર ખતમ હુઇ, પર તુર હજરતકો સખસે પેહલે પયદા હુવાયા. ઇસી વાતે હજરત સખ પેગંબરોંકે સરદાર હેં, પયદા હુયે મકકે શરીફમેં, જખ આલીસ બર્સકે હુયે તખ ખુદાકી તરફસે પેગંબરી મીલી, ઝોર કુરઆને શરીફ ઉતરના શુર હુવા, શીર તેરા બરસ મકકે શરીફમેં ઝોર રહે, વહાં મેઅરાજ હુઇ, હજરત જાબ્રીલ પુરાક લેકર આયે, હજરતકો સવારે

કરકે મસજીદે અકસામે' લેગયે. ઓર વહાંસે સાતવે' આમમાન પર હજરત તશરીફ લેગયે, અર્શ ઓર કુરસી સ'થ કુછ દેખા. ઓર બેહિસ્ત ઓર દોજખ કીબી સેર કી, ઓર ઉસ રાતમે' બડી બડી નેઅમતોં ખુદાકી તરફસે પઠી, ઓર પાંચોં નમાજ બી વહાં ફર્જ હુઠી. ફીર જ'મ હજરત તીરપન બરસકે હુયે, ખુદાકે હુકમસે મકકે શરીફસે મદીને પાકમે' આયે. દસ બરસ વાં રહે, જ'મ તીરસટ બરસકે હુયે વફાત પાઘ. ચુનાંચે મગરે શરીફ હજરતકા વહાં બના.

ઓર કુરસી હજરતકી ચેહે.

મોહમ્મદ ખીન અબ્દુલ્લા, ખીન અબ્દુલ મુતલિબ ખીન હાશીમ ખીન અબ્દ મુનાફ.

ઓર હમાન લાવે, કે મરનેકે પીકે અદર્મકે પાસ દો શી રિસ્તે મુતકર નકીર, આકર સવાબ કરતે હેં, રખ તેરા કોન હે? મુરદા અગર બાઇમાનહે, જવાબ ઉનકો દેતાહે રખ મેરં અહીલ હીન મેરા હમનામ ઓર યે અખ્સ રસુલ ખુદાકેહેં. હમારે વારતે ખુદાકે હુકમ લેકર આયેયે. ફીર ઉસ મુરદેપર ખુદાકી રહમત હોતી હે. બેહિસ્તકી તરફ દરવાજા ઉરકે વારતે ખોલ દેતે હેં, ઓર જો ચેહ મુરદા બેઇમન થા મુનકર નકીરકા જવાબ ઉસે નહીં આતા. હરબાર કદતા હે, મેં નહીં જાનતા, ફીર ઉસપર અજબ સખ્ત કરતેહેં, ઓર દરવાજા દોજખકી તરફ ખોલ દેતેહેં. ઓર હમાન લાવે, કે ક્યામત આની બર હા હે, ઉમદીન હજરત હમરાહીલ સુર ફુકેંજે. આસમાન ફટ જાવેંજે, તારે ફુટ જાવેંજે, ઓર ફુટ કર બીર પડેંજે, ઓર

પહાડ ઉડતે ફીરેંગે, જોસે રૂઢકે માલે. ફીર આસમાન ઝોર
 સાગ જલ્દાન ફના હોગા જળ દુમરી બાર સુર પુરેંગે, ફીર કુછ
 મોળદ હોજયેગા. મુઢે જોરોસે નીકલેંગે, ઝોર તરાળુ અમલકી
 ખડી હોગી ઝોર નામે આમાલકે ઉતરે હાયોમે' દેંગે, ઝોર
 હિસાબ કરેંગે, હાય પાઉં ઉમરે મવાહી દેંગે, કે બજે કામ
 કીયેયે યા બુરે. ઝોર દોજખકી પીઠપર પુલ સરાત ખડા હોગા,
 બાલસે બારોક ઝોર તલવાસે તેજ, ગિસપર સજકો ચલતેકા હુકમ
 હોગા. નેક અયસે ચલે જાડેંગે, કે જયસે ખીજલી, યા જયસે
 આવ, યા જયસે ઘોડા તેજ. ઝોર બાજે પ્યાલોંકી તરેહ, ઝોર
 બહોતસે દોજખમે' ષ્ટ કર ગીરેંગે. ઝોર ધમાન લાવે કે, હક
 તઆલાને હજરત પેગંબરકો હોજે કવસર દીયા હે, પાની ગિસકે
 સંહુદસે મીઠાહે, ઝોર દુધસે કીયાદા સુદેહ હે કુઝે ગિસકે બહોત
 હે, જયસે આસમાનકે તારે, હજરત રસુલે ખુદા સલ લલ્લા
 હો અલયહે વસનદમ ઉસપર બેઠકે, કયામતકે દીન અપની
 ઉમ્મતકા પાની પીત્રાવેંગે. જો કોઇ પીએગા શીર પાનપા નહોગ
 ઝોર ધમાન લાવે કે, હજરત રસુલે ખુદા ઝોર સારે પેમયા
 ઝોર અવલીઆ ઝોર નેક આઝમી શકાયત ગુનહગારોંકી કયર
 મતકે દીન કરેંગે. ઝોર ધમાન લાવે, કે મુસલમાનોંકો બડીબડી,
 નેઅમતે બેહિસ્તમે' મીલેંગી, ખાતેખા મેવે, ઝોર પીત્રેકા હજરત
 ખીદમતકો હુરે, ઝોર ગીતમાન, રેહતેકો મકાન અછહે અછહે
 સજસે બડી નેઅમત બેહિસ્તમે' દીદાર ખુશકા હે, કે અપને
 ફજલે કરમસે મુસલમાનોંકો નસીબ કરેમા. ઝોર કાફરોંકો
 દોજખમે' બડે બડે અજાબ હોંગે. આગ, સાપ, ખીછાહુ, ગરમ
 પાની, તૌકોજજીર, કાંટે બદખુકે મકાન ઝોર બહોતસે અજાબ હે.
 હક તઆલા દુન્યાસે સાથ ધમાનકે ઉઠાવે, ઝોર સખા
 મુસલમાનોંકો અજાબસે બચાવે. ઝોર ધમાન લાવે, કે જો કુછ

કુરઆન ઓર હદીસમેં બેદિસ્ત દોજખકા એહવાલ ઓર અમલી પાછલી બાતેં લીખ્ખીહેં સખ હાહેં, ઓર જો બાત મોવાફીક શરકે હે હક હે, ઓર જો બાત ખીલાફે કુરઆન ઓર હદીસકે હે, સખ બાતેજ હે, ઓર ખુગીહે. ઓર હર મુસલમાન પર લાજમ હે કે હજરત રસુલે ખુદા કી ખુશીકે વાસતે હજરતકી અહલેબેત ઓર અજનાજે મુતહ હેરાતસે ઓર હજરતકે યારોસે મોદખખત ઓર એતેકાદ રખ્ખે. ઓર તમામ ઉમ્મતમેં ઉનકો અફઝલ ઓર બેહતર સમજે. ઓર તમામ તાઝીમ કરે, જખ કીસીકા નામ ઉનમેંસે સુને રહી અદલાહો અનહો કહે કુરઆનમેં ઉનકી બડી તારીફ હે. ઉન સખમેં હજરત અબુબકર હજરત ઉમર હજરત ઉસમાન ઓર હજરત અલી ઇન સખકી તાઝીમ કરે. કયું કે હજરતને ઉનકી બહોતસી ખુખીઆં બયાન કીડેં. દોસ્તદાર ઉનકા બેદિસ્તિ ઓર દુશ્મન ઉનકા દોજખી હે. રહી અદલાહો અનહુન અજ મઈન, ઇન સખ બાતોં પર એતેકાદ કરકે, હક જાનકે પક્કા મુસલમાન હોકે, મસજે વુજુ ઓર નમાજકે સાખે, ઓર નમાજ કો સારી ઇમાદતોમેં અફઝલ બેહતર ફર્જ ખુદાકા સમજકે પાંચાં વક્ત નમાજકો જમાઅતસે અદા કરે ઓર સુસ્તીસે કબી તર્ક નકરે. ફરમાયા રસુલે ખુદા સત્ર લલ્લાહો અત્રયહે વસલ્લમને, જો કોઇ મોહાફેજત ન કરે, નમાજપર ન ઉસે તુર હો ન હુજત ન નખત. ઓર હો વોહ શખ્સ દીન કયામતકે સાથ ઠાડેન, ઓર શીરઓન ઓર હામાન, ઓર અખી ખીન ખલફકે. ઓર ફરમાયા હજરતને કહો તુમ અપની અવલાહકો નમાજ કરે, જખ સાત બરસકે હો, ઓર જખ દસ બરસકે હો, મારકે નમાજ પરહાવ.

દુસરા રૂકુન ઈસલામકા નમાજ

નમાજ ફજરકી ૪, રકઆત (૨, હો સુન્નત, ૨, ફરજ)
૨, હો રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓમલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ
તયને સુન્નત ૨સુ લીલાહે તઆલા સુન્ન તલ ફજરે
સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાબતીશ શરીફતે
અલાહો અકબર.

૨, હો રકઆત ફજરકી નિયત.

નવયતો અન ઓમલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ
તયને સલા તલ ફજરે ફર હુલાહે તઆલા ફરહ હાજલ
વકતે *ઈક તદયતો બે હાજલ ઇમામઃ સુ ત વજ
જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો
અકબર.

* એ નિશાનકે અંદર બે લીખ્યા હુવારે, વોલ બ્યાગે ઇમા
મ ફરજ નમાજમેં હો તો પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાજ
પરદનાહો તો ઇનના છોડકે નિગન પરહે, ઇતી તરેફ તમામ ફર
જેકી નિયતોમેં અમલ કરે. ઓર એલ ફકત ફરજ નમાજ કે
વાસ્તેહી હે. અગર ફરજમેં આપ ઇમામ હેવે ને. “જાત દયતે
બેહાજલ ઇમામ” લીખ્યાહે વહાં ‘અલા ઇમામ હો તો
હદરા’ પરહે.

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

તમાજ ઓહરકી ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત, ૪ ફરજ, ૨, સુન્નત, ૨ નશીલ.)

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન સલા તઝ ઓહરે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન સલા તઝ ઓહરે ફરજીલાહે તઆલા ફરજ હાજલ વકતે* “ઇક ત હયતો બે હાજલ ઇમામ” સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને સલા તઝ ઓહરે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

૨, રકઆત નશીલકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને સલાતા નફ લીઝ ઓહરે સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

નમાજ અસરકી ૮, રકઆત. (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, ફરજ.) ૪. રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન, સુન્નતા રસુહીલાહે તઆલા સલાતલ અસરે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન, સુન્નતા રસુહીલાહે તઆલા ફરજ હાજલ વકતે. “ઇકત હયતો બે હાજલ ઇમામ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

નમાજ મગરેબકી ૭, રકઆત. (૩, રકઆત ફરજ, ૨, સુન્નત, ૨, નખીલ.)

૩, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા સલાતલ રકઆતીન સલાતલ મગરેબે ફરહુલાહે તઆલા ફરજ હાજલ વકતે# ઇકત હયતો બે હાજલ ઇમામ” મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ

તયને સલાતલ મગરેએ સુત્રના રસુલીલાહે તઆલા
 સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અ-
 લાહે અકબર.

૨, રકઆત નપ્રીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ
 તયને સલાતા નફલીલ મગરેએ સુ ત વજ જેહન ઇલા
 જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહે અકબર.

નમાજ ઇશાકી ૧૭, રકઆત. (૪, રકઆત સુત્રત
 ૪, ફરજ, ૨, સુખત ૨, નપ્રીલ, ૩, વીતરેવાજેબ,
 ૨, નપ્રીલ.)

૪, રકઆત સુત્રતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરખા
 રકઆતયને સલા તલ ઇશાએ સુત્રતા રસુલીલાહે
 તઆલા સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ
 શરીફતે અલાહે અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરખા
 રકઆતીન સલાતલ ઇશાએ સુત્રતા રસુલીલાહે તઆલા
 ફરજલાહે તઆલા ફરજ કાજલ વકને મુક્ત હયતો જે
 હાજલ ઇમામ સુ ત વ જ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ
 શરીફતે અલાહે અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસઘીઆ લીઘાહે તઆલા રકઆ તયને સલાતા બાદલ ઇશાએ સુન્નતા રસૂઘીઘાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અઘાહો અકબર.

૨, રકઆત નફીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસઘીઆ લીઘાહે તઆલા રકઆ તયને સલાતા નફીલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અઘાહો અકબર.

૩, રકઆત * વીત્તરે વાજેળકી નિયત

નવયતો અન ઓસઘીઆ લીઘાહે તઆલા સલાતા રકઆતીન સલાતા વીત્તરે હાજેહીલ લયલે બાદલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અઘાહો અકબર.

૨, રકઆત નફીલકી નિયત

નવયતો અન ઓસઘીઆ લીઘાહે તઆલા રકઆ તયને સલાતા નફીલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અઘાહો અકબર.

* રમઝનમેં તગવીહકે અંદર વીતર ઇમામ કે સાથ પરહે. ઉસ વક્ત જહાં બાદલ ઇશાએ લીખ્યાહે, ઉસકે પીછે “ઇકવદયતો એ હાજલે ઇમામ” સાથ ગીલાકે પરહે.

* દુઆયે કુનુત.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ના નસ્ત ઇ નોકા વ નસતગ
ફરોકા વનુ મેનો બેકા વ ન તવકલો અલયકા વનુસ
ની અલયકલ ખેર, વ નસ ફોરોકા વલા નક ફોરોકા
વ નખલઓ વ નતરોકો મધય જોરોકા અલ્લા હુમ્મા
ઇયાકા નાબુહો વ લકા નોસહી વ નસજોહો વ ઇ લય-
કા નસઆ વ નહફેહો વ નરબુ રહ મ ત કા વ નખશા
અબ્બ બકા ઇન્ના અબ્બ બકા ખીલ ફુફફારે મુલ હેક.

અત્ત તહીઆત.

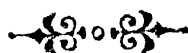
અત્ત તહી યાતો લીલાહે વસ સ લ વાતો વત તૈએ
ખાતો અરસલામો અલયકા ઐયો હુન નખીઓ વ રહ
મતુલાહે વ બ ર કા તોહુ અરસલામો અલયના વ અલા.

* યેહ દુઆયે કુનુત ઇશાકી નમાજમેં વીતરકી તીસરી
રકઆતમેં અલહમદો ઓર દુસરી સુરત. પરહકે રકઆત તોડકે
શીર બાંધે, ઓર યેહ દુઆ પરહે. બાહ રકુમેં જરે.

† અત્તતહીયાત હર નમાજકે કાયદેમેં ખાહ ફર્જ હો. ખાહ
સુન્નત. ખાહ નશીલ કે પરહે. અગર દો રકઆત હો, તો પુરી અત્ત
તહીયાત પરહે. ઓર સલામ ફેરે. અગર તીન. યા ચાર રકઆત હો,
તો યેહસે દો રકઆત પરહકે, કાયદેમેં એકકે અત્તતહીયાત પરહે, લેકીન
ફરહ, ઓર દુઆયે માસુરા ન પરહે, ઓર દુસરે કાયદેમેં તમામ પરહે.

ઇબ્રાહીમી હીસ સાલે હીન, અશ હદો અન લા ઇલાહી
 ઇલ લલાહો વા અશ હદો અનના મોહમ મહન અબ
 દોહુ વ રસુલો (દુરહ) અલ્લા હુમ્મા સદલે અલા મોહમ
 મદીવ વ અલા આલે મોહમમદીન કમા સલ લયતા
 અલા ઇબ્રાહીમા વ અલા આલે ઇબ્રાહીમા ઇન નકા
 હમીદુમ મજીદ, અલ્લા હુમ્મા બારેક અલા મોહમ
 મદીવ વ અલા આલે મોહમ મદીન કમા બારકતા અલા
 ઇબ્રાહીમા વ અલા આલે ઇબ્રાહીમા ઇન નકા હમી
 દુમ મજીદ. (દુઆયે માસુરા) અલ્લા હુમ મગ ફેરલી
 વલે વાલે દઇઆ વલે મન તવા લદા વર હમ હોમા કમા
 રબ બના ની સગીરવ વગ ફેરીલા હુમ્મા લે જમી
 ઇલ મોમે નીના વલ મોમેનાત, વલ મુસ્લે મીના વલ
 મુસ્લે માત અલ અહીયાયે મીનહુમ વલ અમવાત, બે
 રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

બયાન વુજુકી.

‘વુજુકી નિયત’—“નવયતો અન અત વહ દબ્બા લેઇસ
 તેબાહતીસ સલાતે તકર રોબન ઇલલાહે તઆલા”.

વુજુકે ફરજ ચારહે. એક મોંઢ ધોના માયેકે બાલોસે હુફીફ
 નીચે તક, ઓર દોનો કનો તક, દુસરે-દોનો હાથ ધોના કોહ-
 નીચે તક, તીસરે-ચોથાઇ સરકા ચસાહ કરના, ચોથા દોનો પાક

ધોના ટપ્પનો સમેત. ઇન ચાર ચીજોંસે અગર બાલ બરાબર
બી સુખા રહે વુજી સહીદ નહો.

તરતીબ વુજી-સુતત યુંદે, કે ઉપર લીખ્ખી હુમ નિયત
ઝોર “બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ” પરહકે દોનોં
હાથ પહોંચો તક તીન બાર ધોવે. શીર તીન કુલ્હો કરે, મીસ-
વાક સમેત. ઝોર તીનબાર નાકમેં દાહને હાથસે પાની ડાલકે
બાયેં હાથસે નાક ઝાડે. ઝોર તીનબાર મોંહ ધોવે, ઝોર તીન
બાર દોનોં હાથ કોહનીયોં સમેત ધોકર, એક બાર મારે મરકા
મસાહ કરકે, કાનોંકા મસાહ કરે. ઝોર તીનબાર ટપ્પનો સમેત
દોનોં પાઈ ધોવે, વુજી તમામ હુવા. વુજી કરતે હુએ કલેમા
સહાદતકા પરહે—“અશ હુદો અન લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો
વહ હહુ લા શરીફ લહુ વ અશ હુદો અનના મોહમ મદન
અમ હોહુ વ રસુલો” પરહે. ઝોર ચેહ દુઆ પરહે—અલ્લા
હુમ મજ અલની મીનત તવવા બીના વજ અલની
મીનલ સુ ત તહ હેરીન. સુબહા નકલ્લા હુમ્મા વખે હ-
મદેકા અસતગ ફેરોકા વા તુબો ઇલેક”-વુજી તમામ હુવા.
વુજી કરતે હુયે દુનિયાડી બાતેં કરની મકરહ હે, ઝોર બહોત
પાની ડાલના ખુરા હે.

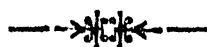
નવાકીઝ વુજીકે.

જો નજાસત આદમીકે આગે પીઝેસે નીકલે વુજી કુટ
બાયે. ઝોર લહુ ઝોર પીપ નીકલકે બહે, વુજી કુટ બાયે, ઝોર
ચીત થા કરવટ લગાવે તકયા દેકે સોયે વુજી કુટ બાયે, ઝોર

જો કાચદા બદોબસ્ત નમાજકેમેં સો જાય, ખડા ચા રુકુઅમેં યા સીજદેમેં યા બેઠાહો, વુજુ નહીં દુટા, જો ઢીલા ન હુવા હો. ઝોર જો નશા પીકર મગ્તહો, યા ખીમારીસે ગચીહો, યા બમાયત ઝધકિ હો, યા બાવજાહો, વુજુ દુટ જાવો. ઝોર નમાઝમેં કેહકહા કર-નેસેબી વુજુ દુટ જાતા હે.

બયાન તયમમુમકા.

તયમમુમકી નિયત—“નવયતો અન અ ત ય મ મ માલે રફે ધલ હદસ, વલ ઈસતેઆ હતીસ સજાતે તકર રોઅન ઈલિધ્વાહે તઅમ્લા” —અગર નમાઝીકો પાની નંમીલે એક કોસ ખર દુરહો, યા ખીમારીસે પાની ખલલ કરતાહો, યા ઇદેનકી નમાજ જાનેકા ખૌફહો, પાક ચીટ્ટી પર તયમમુમ કરકે નમાઝ પરહે, હરગીજ નમાજ તરક ન કરે.—તરતીય તયમમુમકી—પેદલે નિયત કરકે દોનોં હાથ જમીન પર મારકે મોંઢપર મલે ઝોર અયસી તરેહ મલે, કે છતના મોંઢ હાથ ધોના ફરજ હે. સખજમે હાથ પહોંચે, ઝોર અગર હાથમેં અંગુઠી હો ઉસેબી ઢીલાવે. તયમમુમ ગુસલ ઝોર વુજુકા એકસાહે, જયસા આદમી વુજુ ઝોર ગુસલ સે પાક હોતાહે, તયમમુમસેબી પાક હેતાહે. બે વીસવાસ નમાઝ ઝોર કુરઆન પરહા કરે, જખ તલક પા ન વ મી ન, જખ પાની મીલા તયમમુમ દુટા. ઝોર છત ચીનિસ વુજુ દુટ જાતાહે, ઉનહીસે તયમમુમ દુટ જાતાહે. અગર વદન યા કપડા નાપાક હો ઝોર પાક કરને વાસ્તે પાની નહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાજ

ફરજ પરહે. પર જો સતરકે મુવાફિક કપડા પાક મીલે, સારે
કપડે નાપાક ઉતારકે નમાજ પરહે.

ખ્યન પાનીકા.

અગર કુંઝમેં નખસત પડે, યા કોઇ હેવાન કુલે યા ફટ
જાવે, યા મર જાવે, પાનીકા આદમી યા અકરીકે તે સખ પાની
નીકાલા જા, અગર મુમકીન હો તે. ઓર મુમકીન
નરો. તે માહેવે ખમારન જીતના પાની બનાવે, નીકાલ ડાલે.
ઓર અગર કમુતર યા મુરગી બરાબર મરજાવે, તે આલીસ
ડોલ તક પાન નીકાવે, ઓર અગર ચીડીયા યા ચુલે જયસા
મરા હો. તે ગીમ ડોલસે તીસ ડોલ તક નીકાલે. ઓર ડોલ
દરમ્યાની હો, અગર ડોલ છેડા બડા હો, તે હીસાજ કરકે
બરાબર લે. અગર કુંઝસે નખસત યા હેવાન મરા હુવા નીકલા,
તો જમ વક્તકે નખસત યા હેવાન માલુમ હોવે ઉસ વક્તસે
હુકમ નખસતકા કરે. ઓર અગર માલુમ નહીં, કે કય ગીરા
થા, તે ઉસકો ઓર વન રાતસે નાપાક ઠેરાવેંગે, ઓર અગર
કુલા ફટકે, તે નખસતકા હુકમ ત્રીન દીન રાતસે કીયા જાયેગા.
ઓર અદાત આ કોડેકા જુટા. ઓર જીસ જાનવરકા ગોશ્ત
હલાલ હે, ઉમકા જુટા પાક હે. ઓર ચાર પાયે શીકારી જાનવ
રોંકા જુટા નાપાક હે. ઓર જો જાનવરકે ઘરોંકે સુરાખોંમે રહા
કરતે હેં, ઓર બીદાત ઓર છોટી શીરતી મુરગી, ઓર પરીંદે
શીકારી જાનવરોંકા જુટા મકરૂહ હે. ઓર ગધે ઓર ખચ્ચરકા

જુટા મશકુક હે, અગર પાની નખીવે, તો મશકુક પાનીસે વુઝુ કરે, ઓર જસકા જુટા પાક હે, ઉસકા પરસીનાબી પાક હે.

બન્યાન નખસતકા.

અગર બદન યા જગા યા કપડા નજસ હોખવે, અગરની નખસતસે કે દીખાઈ દેતી હો, તો પાનીસે ઓર અવરની નીજસે કે જો ખેડતી હો, ઓર નાપાકીકો દુર કરતી હો, ઉસસે પાક કરે. અગરયે ઉસકા અસર આઝી રેહખવે, ઓર જાયેલ નહોવે, તોગી પાક હોતા હે. ઓર જો સીતકે નજસ હોખવે, ઉસ નખસતસેકે દીખાઈ નહીં દેતી, તો ઉસકો તીન બારકે ધોનેસે ઓર નીચોડનેસે પાક હોખવેગી. ઓર જસકા નીચોડના મુગડીન નહીં હો, તો તીન બારકે ધોને ઓર હરબારકે મોડ દેનેસે, વડાંતક કે કતરા ટપકના મોકક હોખવે, પક નખવેગી, અગર બદન યા કપડેપર તર મની લગીહો, તો વોહ ધોનેસે ઓર અગર ખુશ્ક હો, તો ખુર ચનેસે પાક હોખના હે, ઓર મોઝેપર અગર ઘાંસ નાપાકી લગી હો, તો જગીનપર રગડનેસે, ઓર અગર પતલી નાપાકી હો, તો ધોનેસે પાક હોખના હે. ફકત તલવાર ઓર જો ઉસકે મીસલ સીજહો, જગીનપર મસનેસે પાક હોખવી હે. ઓર જો બીજોના અવસાહો કે ધોના ઉત્કા દુશ્વાર હો, એક દીન રત ઉપર પાળ બહાનેસે પાક હોખના હે. જમીન ઓર જો સીજ કે ઉસકે મુતતસીલ હો, માનીક પથ્થર, ઘંટ, ઘાંસ, કે જમ ખુશ્ક હોખવે, ઓર નખસતકા અસર જતા રહે તો પાક હોખતી હે, ઓર વહાં નમાજ જાયેજ હે, લેડીન તયમ-

મુમ ઉસસે દુરસ્ત નહીં, અગર મોઆહસે કમ કપડા ખરીદ
 નાપાકી જયસા ઘોડેકા ઓર હલાલ જનવરોંકા પેશાબ ઓર હરા
 મ ચીડીયોંકા બેટસે નજસ હોમવે, તો મોઆહ હે, ઓર હલાલ
 તાઓરકી બેટ પાક હે, મગર મુરગી ઓર બતખકી બેટ ગલીઝ
 નાપાક હે, માનીંદ જાઝુર ઓર પેશાબ ઓર ખુન ઓર શરાબ
 કે, પસ મોઆહ હે કદર એક દીરહમ કે, કે વોહ એક મીસકાલ
 હે કસીકમેં, ઓર હતેલીકે ગરહેકા અરઝ હે રકીકમેં. ઓર
 અગર પેશાબકી છીંટેં સુષકે સરકે બરાબર પડ જાવેં, તો ઉસ
 કા ઘોના વાજેબ નહીં, જો પાનીકે નજસ ચીજ પર પડ જાવે
 વોહબી નજસ હે, યા નજસ ચીજ પાનામેં પડ જાવે, તબ
 બી પાની નજસ હે, ઓર નજસકી રાબ નજસ નહીં, માનીંદ
 ગધેકે, કે નમકદાનમેં ગીર પડા. ઓર નમક હોગયા તો પાક
 હે, ઓર જસ કપડેકા અસતર નજસ હો, ઓર સીયા નહો,
 ઉસપર નમાજ દુરસ્ત હે. એક તરફકે હીલાનેસેં દુસરી તરફ
 હીલે યા ન હીલે, ઓર અગર નજસ કપડેકા પાક કપડેકે સાથ
 લપેટે, ઓર ઉસકી તરી પાક કપડે પર આજાવે, તો અગર
 અયસી તરી હો; કે નીચોડનસે પાની નહીં ટપકતા, તો નમાજ
 ઉસપર દુરસ્ત હે, અગર જમીન ખુશ્ક અયસી મીટીસે કે જસમેં
 ગોબર મીલા હુવા હો, લીપી ગઇ હો, તો ઉસપર તર કપડા
 ખીજાકર નમાજ પરહના દુરસ્ત હે, ઓર અગર એક કિનાર
 કપડેકા જો નજસ હુવાથા ભુલ ગયા, ઓર દુસરા કિનારા ઘે
 લીયા, તો નમાજ ઉસપર જાયેજ હે, માનીંદ ગીહુકે કે રાંધનેમે
 ગધેને પેશાબ કીયા, તો ફીર બાજે ગીહું બાંટે ગયે, યા ઉસમે
 સે કુછ ફકીરકો દીયે તો સબ પાક હો જાયેજ.

બયાન ગુસલકા.

એહ તેલામકે ગુસલકી નિયત.

નવયતો અન અગ તસેલા ' મીન ગુસલીલ એહ તેલામે ' મીન રગ બતીશ શયતાને ઇમતે સાલલ લે અમ રીઘાહે તઆલા વ તહા રતલ લીલ બદને લે ઇસતેબા હતીસ સલાતે વ રફ ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

નવયતો અન અગ તસેલા * "મીન ગુસલીલ જનાબતે" ઇમતે સા લલ લે અમ રીઘાહે તઆલા વ તહા રતલ લીલ બદને લે ઇસતેબા હતીસ સલાતે વ રફ ઇલ હદસ
ગુમલ કે અંદર ફર્જ તીન ચીજે હે. કુલી કરના, નાકમે

*ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખીહે, મગર 'હયજ' યા નીફાસ યા 'જુમાઅ' યા 'ઇદ', યા 'એહરામ' કા ગુસલ હો, તો ઉપર લીખ્ખી હુર્જ તમામ નિયત પરહે, લેકીન જહાં 'મીન ગુસલીલ જનાબતે' લીખ્ખાહે. વહાં અગર હયજકા ગુસલ હો તો "મીન ગુસલીલ હયજે" અગર નીફાસકા હો તો "મીન ગુસલીલ નીફાસે" ઓર અગર જુમાઅકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ જુમાઅતે' અગર ઇદકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ ઇદે,' અગર એહરામ કા હો, તો 'મીન ગુસલીલ એહરામે', ઇસ તરેહ પરહે, ઓર બાકીકી તમામ નિયત પુરી કરે.

પાની ડાલના, સારે બદનપર એકબાર પાની બદાના. પર સુગત
 ચુંહે, કે પેલ્લે હાથ ધોયે, ઝોર નાપાકી બદનસે દુર કરે, શીર
 વુઝુ કરે, શીર બદનપર પાની બદાવે, ગુસલ જમાઅસે ફર્જ હોતાહે
 દોનોંપર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઝોર જો સોતા ઉઠ્ઠા બદનપર
 યા કપડેપર મની પાવે, ગુસલ ફર્જ હે, એહતેલામ યાદહો
 યા નહો, પર જો એહતેલામ યાદ હો, ઝોર બદન
 પર યા કપડે પર અસર ન પાવે, ગુસલ વાજેય નહીં. અ-
 ગર ઝોરતકે પાસ બેઠા, ઉસે હાથ લગાતા, ઝોર બોમા લીયા
 ઝોર વયસીહી ઝોર શહવત હોકે ચીપસા નીકત્તા, ઉસે મજ
 કેહતેહે, ઉસકે નીકલતેસે ગુસલ વાજેય નહીં હોતા, પર જો હાથ
 લગાતેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે, ઝોર લજજત હોયે ગુસલ
 વાજેય હુવા. ઉલમા ફરમાતે હેં, કે જો મનસાન સોતા ઉઠ્ઠા
 ઝોર નાઇજે પર તરાવત મજકી પાઇ, ઉસે ચાડીયે કે એહતી
 યાત કે વાસ્તે ગુસલ કરયે. જય ઝોરત હયઝ ઝોર નીફાસસે
 પાકહે, ઉસપર ગુસલ વાજેય હુવા. કમત મુદત લગઝકે તીન
 દીન હેં, જયાદા દસ રોજ હેં. ઇસ મુદતકે અંદર ઇસ
 રંગકા લહુ નીકલે, વોદ હયઝકે જય સુદેદ પાની આપા હયઝ
 હો ચુકા ગુસલ કરકે નમાજ પરહે. જનનેકે પીંડે જયતલક લહુ
 નીકલે, નમાજ મોકુફ કરે, જય ખુશક હોજાયે નમાજ પરહે, જો
 લહુ ચાલીસ દીનસે આગે ચલા ગુસલ કરકે નમાજ પરહે, હયઝ
 ઝોર નીફાસમેં નમાજ ન પરહે, ઝોર રોજ ન રખમે. જય
 મુખ જાયે નમાજકી કળ નહીં, પર રોજે જતને આવે, ઉતને
 કળ કરે, ઝોરતસે હયઝ ઝોર નીફાસમેં જમાઅ કરતા હરામ
 હે, ઝોર ઇસ્તેલામામેં રવાહે, જો વુઝુ વાલેકો કુરઆન પર હાથ

લગાના રવા નહીં. પર યાદ પર પરહના રવાહે. ઝોર હાજતે
અસઝ વાકેકો દોનોં યાતેં રવા નહીં. ઝોર મસછદમેં જનાલી
રવા નહીં; ઝોર કામે શરીફ કે ગીદ ફીરના બી રવા નહીં.

અયાન નમાજકે ફરજોંકા.

ફર્જ નમાજકે તેગ હેં, સાન યાદેર નમાજસે હેં, ઝોર
છે. અંદર નમાજકે. યાદેરકે સાન યેક હેં, અવજ પાઝી અદ-
નડી, દસરી પાઝી કપડેકી, તીસરી પાઝી જો નમાજકી ચોથી
સતર ઢાંકના, પાંચવીં વક્ત પર નમાજ પરહતી. છઠી ફીયલેકે
તરફ ખામ ના. સાતવીં નિયત નમાજકી હીજમેં કરતી. યાતે
જીમેં સમજનકે ફરજકી નમાજ ફરજ પરહતાહે, નિયત જયા
નસે ઝુફર નહીં ચાહ કરે યા ન કરે અમર આદમીકે અદનમેં
ફેડાહે. યા જખમહે, ઝોર હર વક્ત બેહતાહે, યા ફીસીકા હર
વક્ત પેશાખ ટપકતાહે, યા યાવ સરતીહે, અંદ નહીં હેતી, યા
દસ્ત અંદ નહીં હોતે, યા નકબીર ચત્રતી હે, અંદ નહીં હોતી,
અથવા આદમી હર નમાજકે વક્ત વુજુ તાજ્જ હીયા કરે. ઝોર
બે ખતર નમાજ પરહા કરે. નમાજ તરફ નકરે, ઝોર ફીર જખ
વક્ત નમાજકા ગયા વુજુ ટુટા, મરદકો સતર ઢાંકના નાફસે જનુ
સમેત ફરજહે, ઝોર અવરત આગ્હ બીચીકો સારા અદા ઢાંકના
ફરજહે, સીવા મુંક ઝોર દોનોં હથેલી ઝોર દોનોં પાકેકે, ઝોર
ખાંદીકો પેટ ઝોર પીઠસે ધુત્તોં સમેત ઢાંકના ફરજહે, ઝોર યાકી
મુસ્તહબહે. જીતના સતર ફર્જહે, ઉત્તમેંસે જોનસે અબ્જુકી ચોથા

ઇ નમાનમેં ખુલજવે, નમાન કુટ જવે. જયસે ચોથાઇ સતર-
 કી, યા ચોથાઈ જકરકી, યા ચોથાઇ ચુતકી, યા ચોથાઇ ઝાર
 તકે સરકી, યા કહીં ઝોર ખુલજવે નમાન ફાસેદ હોવે, જીસે
 કપડા મુયસ્સર ન હોગા, નમાન પરહે, તરક ન કરે કે નમાન કે
 તરકકા બડા અજાન છે. જીસે પગડી, જમા, કુરતા મુયસ્સર હો
 હસે ટોપીસે, યા અકેલી ઇજારસે નમાન મકરહહે, સવાબ કમ
 હોજતા હે, પર નમાન જાતી નહીં, જો સતરે ફર્જ હકાહો.
 અગર નમાજ જંગલમેં અયસે મકાન પર હો, કે કીબલા માલુમ નહે
 જહરહો યા અધેરી રાતહો, ઝોર કોઇ આદમી ન મીલે કે જીસે
 પુછે, અયસી જગે સોચ કરે. જીસ તરફ દીલ ઉસકા શહાદત દે
 ઉસી તરફ નમાન કરે, બગેર સોચકે નમાન દુસ્ત નહીં. ઝોર
 જો કઇ આદમી હોં, હર આદમી અપની સોચ યાને કીયાસ પર
 નમાન કરે. વક્ત નમાજોંકે મશહુર હેં, પર મુસ્તહબ ચું હે, કે
 સુખ્હોકી નમાન જરા અવ્વલ વક્તસે ઉપર કરકે પરહે, કીરાઅ
 તસે પરહે, ઝોર જોહરકી નમાન ગરમીયોંમેં જરા ઉપરસે પરહે,
 ઝોર મગરેઅકી નમાન અબરકે દીન ઉપર કરકે પરહે. ઝોર
 ઇશાકી નમાન બડી રાત ગયે પરહે, ઝોર બાકી નમાજોં અવ્વલ
 વક્ત પરહે, બેહતર હે. જીસ વક્ત સુરજ નીકલે. ઝોર જીસ વક્ત
 દો બહર બરાબર હો, ઝોર જીસ વક્ત સુરજ છુપે, નમાન પર
 હની દુસ્ત નહીં, ન ફરજ ન નફીલ ન નમાન જનાજેકી ન
 સીજદા તીલાવતકા, પર જીસને અસરકી નમાન ન પરહીહો,
 કાચારીકો સુરજકે છુપનેકે વક્ત પરહ લે. સુખ્હોકી નમાન
 પીછે. સુરજ નીકલનેસે પેહલે. ઝોર અસરકી નમાનકે પીછે
 સુરજ છુપ સે પેહલે નફીલે પરહની મકરહહે, પર કજા
 નમાન જાયેજ હે.

છે ફર્જ અંદર નમાજકે યેહ હેં—અન્વલ તકબીરે તહ-
રીમા યાને “અલ્લાહો અકબર” કહેકે નમાજ શુર કરના, દુસરે
ખડે હોકે નમાજ પરહની. તીસરે કીરાઅત યાને નમાજ પરહનેમેં કુછ
કુરઆને શરીફ પરહના. ચોથે રકુઅ, પાંચવેં દો સીજદે હર રકઆતમેં
કરને, છઠ્ઠે કાયદે આખેર નમાજકે અત્તતહીયાતકી કદર બેઠતા,—ફર્જ
ઝોર વીતર બેઠકે પરહના બજેર ખીમારીકે સહીહ નહીં, ઝોર સુન્નત
ઝોર નરીહ બેઠકેબી જાયેજ હે, પર ખડે હોકે પરહના બહોત
સાચાહે. યેહ તેરા ફર્જ નમાજકે હેં, ધનમેંસે અગર એકબી
તર્ક કરે, નમેંજ હુટ જાયે, ફેરકે નમાજ પરહે. ઇમામ આઝમ
સાહેબકે મજહબમેં એક આપતે કુરઆન પરહની નગજમ ફરજ
હે, ઝોર એક આપતસે જવાહ પરહના વાજેબહે યા સુન્નત પર
ઝોર ઇમામોકે મજહબમેં “અલ્લાહમ્” સાની પરહની ફર્જ હે.
કીરાઅત દો રકઆત ફરજમેં ફરજ હે. ઝોર બકીમેં સુન્નત હે;
ઝોરમેં વીતર, ઝોર સુન્નત, ઝોર નરીહહો, હર રકઆતમેં કીરા
અત ફરજહે.

બયાન વાજેબાતે નમાજ.

વાજેબ નમાજકે અર્થ હેં—અન્વલ સારી અલ્લાહ પરહની
દુસરે અલ્લાહકે પીછે સુરત મીલીહુપ પરહની. તીસરે રકુઅ
સીજદોમેં દેર કરના. ચોથે રકુઅ કહેકે સીધા ખડા હોકે સીજ
દોકા જના. પાંચવેં એક સીજદા કરકે બેઠકે દુસરા સીજદા કરના,
છઠ્ઠે દરમીયાન નમાજકે અત્તતહીયાતકે વાસ્તે બેઠના. સાતવેં અત્તત
હીયાત દોનો કાયદોમેં પરહની. આઠવેં પુઝારકે પરહના. જહાં પુઝા

રકે પરહને હેં ઇમામકો. ઓર આહીરતા પરહના જહાં આહીસ્તા
 પરહતે હેં, નબ્વી “અમ્સલામુ અલયકુમ” આખેર નમાજકે
 કેહના. દસવીં દુઆયે કુતુત વીતરમેં પરહની. ઘારવીં છે છે તક
 ખીરેં દોનોં ઇદકી નમાજમેં પરહના. બારહવીં ચાર રકઆત ફરજમેં
 સે દો રકઆત અવ્વલકો કીરાયતકે વાસ્તે મુકરર કરના. તેરહવીં જો
 ફરજ બારબાર હર રકઆતમેં આતેહેં ઉમ્મેં રેઆયત કરની. ચવ
 ધવીં હર વાજેઅમેં તરતીય નીગાહ રખની. સબ વાજેઅ ચવદા
 હુયે, ઇનમેં સે અગર કર્ફ કરકે એકખી તરક કરેગા નમાજ જતી
 નહીં, પર નીહાયત મકરહ હોતીહે, ઓર જતેકે પાસ હોજતી હેં
 વાજેઅ હેકે ફેરકે ઉસ નમાજકો પરહલે. ઓર જો ઇન વાજેઅ
 મેંસે એક યા છપાદ એકસે જુલકે તરક કીયા. ઓર આખેર
 નમાજકે સીજદા સહુકા કરલીયા નમાજ સહીહ હુઇ. ઓર જો
 સીજદા સહુકા નકીયા વાજેઅ હે કે નમાજ ફેરકે પરહે. ઓર જો
 ફેરકે નમાજ ન પરહી ફરજ ઉતર ગયા. પર વાજેઅકે તરકસે
 ગુનાહ સરપર રહા, સીજદા સહુકા યેહ હેકે, જબ આખેરકી અત્ત
 હીયાત પરહ ચુકે, સલામ ફેરકે દો સીજદે કરે, ફેર અત્તહીયાત
 દુરદ દુઆ પરહકે સલામ ફેરે. લાજમ હે હર મુસલમાન પરકે અલ
 હન્દ ઓર કબ સુરતેં કુરઆનકી ઓર જો ચીજકે નમાજકે અંદર
 પરહી જાયે, ખુઅ સહીહ કરકે યાદ કરે, ઓર નહીંતો ગુનાહગાર
 હોગા, બલકે બાઝી ગલતીયોંસે નમાજ જતી રહેગી. અગર અલ
 હન્દસે પેહલે જુલકે સુરત પરહ ગયા, યા એક આયત પરહ ગયા,
 સીજદા સહુકા વાજેઅ હોગયા, જો અલહન્દ કે પીછે સુરત પરહના
 જુલક ગયા, તીસરી યા ચોથીમેં અલહન્દ કે પીછે પરહલે,
 ઓર સીજદા સહુ કરે. ઇમામ પર વાજેઅ હેકે. દો રકઆત સુખ્હે
 ઓર મમરેઅ, ઓર ઇશા, ઓર જુમા ઓર ઇદન, ઓર તમામ

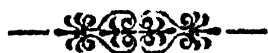
તરાવીહમે' કીરાચ્ચન પુકારકે પરહે અઢા પરહતાહો યા કઝા. અગર
 ભુલકે આહિસ્તા પરહે સીજદા સહુકા કરે. ઓર અકેલા આદમી
 મુખનારહે, ચાહે કિન નમાજોંકો પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા, અગરવક્ત
 પર પરહતાહો પુકારકે પરહના અછછાહે. ઓર જો અકેલા કઝા પરહ
 તાહો આહિસ્તા પરહે પુકારકે જાયેજ નહીં, ઓર ઝોહર, અસરકી
 નમાજમે' ઓર દીનકે નફીલોમે' સખ આહિસ્તા પરહે પુકારકે જાયેજ
 નહીં, અગર હો રકઆત પરહકે અત્તહીયાતકે વાસ્તે ખેઠના ભુલ ગયા
 જખ તલક સીધા ખડા નહીં હુવા, ખેઠ જાયે. ઓર અગર અત્તહીયાત
 પરહે, ઓર સીજદા સહુકા લાજમ નહીં. ઓર જો સીધા
 ખડા હોગયા ફીર નખેઠે, આખેર નમાજ કે સીજદા સહુકા કરે.
 ઓર જો ખેઠ જાયેગા નમાજ દુટ જાયેગી. ઓર જો ચાર રકઆત
 પરહકે પાંચવીંકે વાસ્ત ખડા હોગયા, ઓર અત્તહીયાત ભુલગયા જખ
 તલક પાંચવીં રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા ખેઠ જાયે, ઓર અત્તહીયાત
 પરહે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ ફેરે નમાજ
 દુરસ્ત હુધ, ઓર જો પાંચવીં રકઆતકા સીજદા કીયા, ફરજ ખાતેલ
 હુયે, યે નમાજ નફીલ હુધ; ચાહીયે અત્તહીયાત પરહકે સીજદા
 સહુકા કરકે સલામદે. અમ ચાર રકઆત નફીલ હુધ, ઓર એક
 રકઆત જાયે હુધ, ઓર જો ચાહે પાંચવીંકે સાથ એક રકઆત ઓર
 પરહકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ હેઠ
 નફીલે' હોંજાયેગી. ઓર ચાર રકઆતકે પીછે અત્તહીયાત પરહકે ભુલકે
 પાંચવીંકી તરફ ખડા હોંજાયે, જખ યાદ આ જાયે ખેઠ જાયે.
 ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, ઓર પાંચવીં રકઆત પરહકે
 છટ્ટી રકઆત ઉસકે સાત મીલાકર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દેગા,
 તોમી નમાજ સહીહ હોગી, ચાર ફરજ હો નફીલ હોગયે.

બચાન નમાજકી સુન્નતોંકા.

સુન્નતે મવક કેદા નમાજમેં ખારાહે—એક રકઅ બદેન, યાને દોનોં હાથ માનોં તલક શરઅકે વક્ત ઉઠાને, દુસરે દોનોં હાથ બાંધકે નમાજ પરહના. તીસરે સુખડા નકલ્લા હુમ્મા વમે હુમ્મેકા વ તખ્મા રકસ મોકા વ તખ્માલા જદ દોકા વ લાઈલા હા ગયરોકા, પરહની પેહલી રકઆતમેં. ચોથે ‘અઊન્ને બીદ્લા હે મીનશ શાયતા નીર રજીમ’ પેહલી રકઆતમેં પરહના. પાંચવીં હર રકઆતમેં ‘બીસ્મીલ્લા હીર રહમાનીર રહીમ’ પરહના. છઠ્ઠું તકબીરાત ધનતેકાલાતકે કેહને યાને ઉઠને બેઠને ‘અલ્લાહો અકબર’ કેહના. સાતવીં રકઅમેં “સુખડાના રખખી યલ અઝીમ” તીન ખાર યા પાંચ ખાર યા સાતખાર કેહના. આઠવીં “સમેઅ અલ્લાહો લેમન હમેદા, રખખના લકલ હમદા” કેહના, નવવીં સીજદેમેં “સુખડાના રખખી યલ આલા” તીનખાર યા પાંચખાર યા સાતખાર કેહના. દસવીં અત્તતહીયાતકે પીછે દુરદ જો અત્તતહીયાતકે સાથ આગે લીખખા હુવાહે વોહ પરહના. ગ્યારહવીં અત્તતહીયાતમેં જો દુરદ લીખખાહે ઉત્તકે પીછે જો દુઆ લીખખી હુધહે વોદ પરહની. જીસે વોહ દુઆ યાદ નહો કર. આનમેંસે યા હદીસમેંસે યાદ કરકે દુરદકે પીછે પરહે. બાન્હવીં સુરે અલ્લહઅકે આખેર આમીન કહેના.—યેહ બાન સુન્નતે મવક કેદેદા નમાજમેં હેં ઉસકે સીવા જોર બાઝી ઓન્ને કીતાબોમેં સુન્નત લીખખી હેં. જોર બાઝેમેં મુસ્તહય, અગર યેહ સારી સુન્નતે નમાજમેં બજા લાયા નમાજ કામેલ હુધ, જોર જો ધન મેંસે કોઈ સુન્નત તરક કરે નમાજ સહીહ હે; પર મફરહ હોતીહે.

આને સવાખ કમ માનવા હે, નમાજ સુન્નત ઓર નશીલ ઇસ વાસ્તે મુકરર હુમે હે. કે જે ફરજ નમાજમેં કુછ નુકમાન યા ખસલ હુવા હો, કયામતક દીન સુન્નત ઓર નશીલસે પુરી કરહે, ઓર ઉસ શખ્સની નજાત હો. ઇસ વાસ્તે હ- ઇનમાન પર લાજમ હેક ફરજોકે અદા કરતેમેં બહોત કોશીશ કરે સખ કારો ઓર કોડકે ફરજ અદા કરે, અગર નમાજકા વક્ત નંગ હો, યા ખીમરીસે નમાજ પરહની મુશ્કીલ પડે, યા સફરમે કોઈના જાતાહો ફરજકો અદા કરલે, યાકી નમાજકી પુરસત મીલેતો ઉસેબી પરહે. નહીં તો ખયર. કયુકે કયામતકે દીન ફરજોંકે તરકસે બડા અજાબ હોગા, પર સુન્નતસે કમ, ઓર સુન્નતકે તરકસે કયામતકે દીન ઉસે ગુસ્સા કરેંગે. કીડકેંગે, પર અજાબ સખત નકરેંગે, ઓર મુસ્તહબ ઓર નશીલકે તરક કરતેવાલે બડે દરજાસે મહરમ રહેંગે.

બયાન જમાઅતકા.

જમાઅતસે નમાજ પરહની સુન્નતે મવકકેદા હે બલકે બાજે ઉલમાને વાજેબ કહાહે, મુસલમાન પર લાજમ હે, કે જમાઅતકા તકૈયુદ બહોત રખ્ખે. અગર જમાઅતસે એક નમાજ પરહેગા, સત્તાઇસ નમાજોકા સવાખ પાવેગા, ઓર ફરજ નમાજ મસજીદમેં પરહે, અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેગા, એક નમાજકા સવાખ મીલેગા, ઓર જે મેહલ્લેકી મસજીદમેં પરહેગા, પચીસ નમાજકા સવાખ મીલેમા. ઓર જે જુમાઅતકી મસજીદમેં પરહેમા, પાનસો નમાજકા સવાખ મીલેગા. ઓર જે મસજીદે અન્સામેં પરહેમા, હજાર નમાજકા સવાખ મીલેગા. ઓર જે “રમુલ અલય હીત્સલામ” કી મસજીદમેં પરહેગા, પચાસ હજાર નમાજકા

સવાખ મીલેગા, ઓર જો કાખે શરીફકી મસજીદમેં પરહેગા. લા-
ખ નમાજકા સવાખ મીલેગા.

ખયાન ઈમામતકા.

ઈમામત અયસા આદમી કરેકે, સારીજમાઅતકે લોગોમેં હદમ
દીનકા જ્યાદા રખતાહો, ઓર કુરઆને શરીફ ખુબ સહીહ
પરહતા હો. અગર જાહેલ ઈમામ હોગા, અપની ઓર તમામ
મુકતદીયોંકી નમાજ ખોદેગા. ઓર જીસ શખ્સકે મજહબમેં
ખલલ હો, નમાજ ઉસકે પીછે મકરૂહ હે, ઓર નમાજ ફાસેકકે
પીછેબી સહીહ, પર મકરૂહ હે. ફાસેક વોહ હે, કે ગુનાહે કખીરા
જીસને કીયા, યા સગીરા, પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો,
લડકે ના ખાસેગકે પીછે નમાજ સહીહ નહીં, પર તરાવીહકો
ખાજે ઉલમાને જાયેજ રખ્યા હે; ઓર ખાજોંને નહીં રખ્યા.
અગર ઈમામ ખીમારીસે બેઠકે નમાજ પરહતાહો, ઓર મુકતદી
ખડે, યા ઈમામ ઉજરસે તયમમુમ કરે, ઓર મુકતદી વુજુ કરકે
પરહે જાયેજહે, ઓર નમાજ સખકી સહીહ હે; સારી સફકે
પીછે જુદા હોકે એક આદમીકો ખડા હોના મકરૂહ હે, ઓર
બહોત ખુરા હે. સુન્નત યું હેકે, જખતક સફે અવ્વલ સારી બર
નલે, પીછે કોઇ ખડા નહો. ઓર જો સફમેં જગા નરહે, ચાહીયેકે
એક આદમી સફસે નીકલકે પીછલેકે પાસ આકે દો હોજાયે,
ઉસે અકેજા નહોડે. મુકતદી સખ કંચેસે કંધા મીલાકર ખરાખર
ખડે હો, ખીચમેં જગા ન છોડે, ઓર પાંઉં આગે પીછે કરકે
સફકા ખીખ ન કરે, કે બહોત ખુરાહે.

“અયાન અજનકા.”

અજન કહેની ફરજોંકે વાસ્તે સુતનહે, વક્ત પર પરહે યા
કાહો, ઓર મુસાફીર જંગલમેંભી અજાં કહેકે નમાજ પરહે,
ઓર ચાહે નીરી અકામત કહે, જખ મોઅજ્જન કહે, “અદલાહો
અકબર અદલાહો અકબર અદલાહો અકબર અદલાહો અક
બર,” સુનતેવાલાભી ઉસી તરેહ ચાર બાર કહે. જખમાદ મોઅ
જ્જન “અશહુદોહુન લા ઇલાહા ઇલિ લદલાહ, અશહુદો
અન લા ઇલાહા ઇલિ લદલાહ” કહે, સુનતે વાલાભી યેહી
કહે. જખ વોહ કહે, “અશહુદો અનના મોહમ મદર રસુલુ
હાહ અશ હુદો અનના મોહમ મદર રસુલુહાહ”, યેહી
કહે. જખ વોહ કહે; હૈયા અલસ સલાહ, હૈયા અલસ
સલાહ,” યેહ કહે, “લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલા ખીલા
હુ” જખ વોહ કહે “હૈયા અલલ ફલાહ હૈયા અલલ
ફલાહ” સુનતે વાલાભી વોહી કહે. જખ વોહ કહે અદલાહો
અકબર. અદલાહો અકબર, લાઇલાહા ઇલિ લદલાહ,

કેઉપર જે અજન લીખ્ખી હુઇ હે, ઉસી તરેહ પાંચે
વક્તોંકી નમાજકે વાસ્તે અજન કહે. લેડીન સુખ્હોંકી અંજનમેં
“હૈયા અલલ ફલાહ” કહેકે ઉસકે પીછે “અરસલાતો
ખયરૂન મીનન નોમ” દોબાર કહેકે બાકી અજન તમામ કરે,
ઓર ‘અકામત’ મેં “હૈયા અલલ ફલાહ” કે બાદ દોબાર
“કદ કામતીસ સલાત” કહેકે બાકી તમામ કરે. અકામતની
અજનકી તરેહ પરહે, લેડીન જે ફરક ઉપર લીખ્ખાહે ઉતનાહી ફરકકે.

યેહબી કહે. જો કોઈ બાદ અજ્ઞાનને કસમયે સહાદત પરહકે યેહ
 દુઆ પર હે. વોહ દુઆ યેહ હે, “અલ્લા હુમ્મા રખ્યા હા.
 જે હીદ હાઅ વતીત તામ મતે વરસલાતીલ કાએમતે
 આતે મોહમ મદા નીલ વસીલતા વલ ફદી લતા વદ
 હરજતર રશીઆ વળ અસહો મકામન મહમુદા, નીલ
 લીલ વાઅત તહુ વરજોકના શફાઅતહુ યૌમલ કીયામા.
 ઇન નકા લા તુખલે પુલ મીઆદ” હા તઆલા ઉસકે ગુનાહ
 જખસે; ઓર હજરત ઉસકી શફાઅત કરે. જસતોર જવાબ અ
 જ્ઞાનકહે, ઉસતોર જવાબ અકામતકા હે. પર જખ મોઅજ્જન
 કહે ‘કદકામતીસ સલાત’ યે કહે, ‘અકા મહલ્લાહો વ
 અદા મહા.’ અજ્ઞાનકે પીછે દુઆ કરે જો ચાહે, ઉમ્મીદ કુચુલકી હે

અયાન તરકીબમે નમાજ પરહનેકે.

અજ્ઞાન સુનકે નમાજકે વાસ્તે આહિસ્તા આહીરતા ચલકે
 આવે. દોહકે નચલે, કે પુરા હે. ઓર જમાઅતકે વાસ્તેબી દોહકે
 ન અમે, અમર ઇનસાન ચાહેકે જલ્દ નમાજ પરહે, અયસે તોરસેકે
 જસમેં ફરજ, વાજેબ, મુસ્તહબ અદા હોં, ઓર મકરહાતસે ખા.
 બીહો, વોહ નમાજ ચુંહે. કે અજ્ઞાન કહે, ઓર ઉસકે પીછે અ-
 કામત વાને તકબીર હો, ઓર “હૈયા અલિસ સલાત” કે
 અજ્ઞાન ઇમામ હું. ઓર દીલકો ખુદાકી તરફ મુતવજ્જ કરકે નીયત

કરકે, ઓર કદ કામતીસ સસાત' કે વક્ત દોનોં હાથ કનોતક ઉઠાકે, “અદનાહો અકમર” કહે, ઓર મુક્તદી ઇમામકે પીછે “અદનાહો અકમર” કહે. ઓર અવરત મુંદો તત્તક હાથ ઉઠાવે, ઓર હાથાં હાથ આવેકે ઉપર મરદ નાશત નીચે, ઓર અવરત છાતીપર આંધે ઇમામ આઝમ સાહેબકે મજલિસમેં ઓર ઉત્તમાકે મજલિસમેં મદની છાતીપર આવે ઓર “સુમહા નકશ્શા હુમ્મા વમે હુમદેકા વ તખા ર કસમોકા વ તઅના જદદોકા વલા ઇલાહા ગયરોકા.” સબ નમાઝ આહીરા પરહે, ઇમામહો યા મુક્તદી યા અકેના. શીર ઇમામ અકેલ ‘આઉઝો બીદત હે મીનશ શયના નીર રજમ, બીસમીદના હીર રહમા નીર રહીન.’ આહીરા પરહે, મુક્તદી શીર ન પરહે, ઇમામ ઓર મુતદરદ અકેના ‘અનહુમ્મ’ પરહે, શીર સારે ‘આમીન’ આહીસ્તા કહે, ઇમામ આઝમકે મજલિસમેં ઇમામ યા મુક્તદી, અગર ઇમામકી અતલક હ સુને શીર ઇમામ ઓર અકેના સુરત પરહે, ઓર મુક્તદી ચુપકે સુના કરે, જય કીરાઅત પરહ ચુકે, “અદનાહો અકમર” કહતા હુ વા રકુઅમેં જાયે, ઓર મુક્તદી ઇમામસે પીછે રકુઅ કરે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કુશાદા કરકે દોનોં ઘુટને મજલિસ પકડે, ઓર દોનોં હાથ સીચે રખે, જયસે કમાનત ચીદના. ઓર સર કમર સુરીં હમવાર બરાબર રહે, સર ઉંચા નીચા નહો. ઓર “સુમહાના રખમો યત અઝીમ” તીનવાર યા પાંચવાર યા સાત બાર કહે, શીર ઇમામ પીછે ઉતકે મુક્તદી સર ઉઠાકે ખડેહોં. ઇમામ સર ઉઠાનેકે વક્ત “સમેઅ અદનાહો લેમન હુમેદા” કહે, ઓર મુક્તદી “રખમના લકત હુમેદા

કહે, ઝોર અકેશ નમાજ દોનોં કહે. ઝોર સાહેબેનકે નજદીક
 ઇમામ પેહી દોનોં કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે, જખ
 કવમા પુરા કરે, અબ્વલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અદલાહો
 અકબર” કહેતે હુયે સીજદેમેં જાવે, પેહલે જમીનપર ધુટને
 શીર દોનોં હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીબલેકી તરફ કરકે બરાબર
 કાનોંકે રખે, ઝોર બાજુકો બગલસે ઝોર પેટકો જનુસે, ઝોર
 પીંડલીકો ઝોર બાહોંકો જમીનસે મરદ દુર રખે, ઝોર અવરતે
 ઇન સબકો મીલાકે રખે. ઝોર તીનબાર યા પાંચબાર યા સાત
 બાર “સુબહાના રખી યલ આલા,” કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે
 મુકતદી “અદલાહો અકબર” કહેતે હુયે સીજદેસે સર ઉઠાકે
 અયેન તસલીસે બેઠકે પરહે, “અદલા હુમ્મગ ફરલી વર
 હમની વહદેની વર જોકેની વર ફઅની વજ બોરની”
 ઝોર જે સારે કલમે ન પરહ સકે એક યા દો કલમે પરહે ગની
 મતહે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અદલાહો અકબર”
 કહેતે હુયે દુસરે સીજદેમેં જાવે, તીનબાર યા પાંચબાર યા
 સાતબાર “સુબહાના રખી યલ આલા” કહે. શીર ઇમામ
 પીછે ઉસકે મુકતદી “અદલાહો અકબર” કહેતે હુયે દુસરી
 રકઆતકે વારતે ઉઠે. પેહલે માથા નાક શીર દોનોં ધુટને ઉઠાકે
 ખડે હોંકે જસતોર પેહલી રકઆત પરહીથી દુસરી રકઆત પ
 રહે. શીર “સુબહા નકદલા હુમ્મા”, ઝોર “આઉન્ને”, ન
 પરહે. જખ દુસરી રકઆત પરહ લે, દાહના પાઉં ખડા કરકે ઉંગ
 લીયાં ઉસકી કીબલેકી તરફ કરે, ઝોર બાયાં પાઉં બીજાકે ઉસ
 કે ઉપર બેઠે, ઝોર ઉંગલીયાં દોનોં હાથકી કીબલેકી તરફ કરકે
 દોનોં જમીનપર રખકે અત્તહીયાત પરહે. અગર નમાજ દુગાનાહે

દુરુદ, અત્તતહીયાતકે પીછે ઝોર દુઆયે માસુરા (જે અત્તતહીયાતકે સાથ શામીલહે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને “અસ્સલામુ અલયકુમ વ રહુ મતુલ્લા” કહે.

અકેલા નમાઝ સલામકે વક્ત જુમેં યું નિયત કરેકે, સલામ દોનોં તરફકે શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઝોર ઇમામ યું નિયત કરેકે, સલામ મુક્તદીયોંકો ઝોર શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઝોર મુક્તદીયું સમજેકે, સલામ ઇમામકો ઝોર ઇધર ઉધર મુક્તદીયોંકો, ઝોર શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઝોર જે નમાઝ ત્રીન યા ચાર રકઆત હે. દો રકઆતકે પીછે અત્તતહીયાત પરહકે, ખડા હોકે ત્રીસરી યા ચોથી રકઆત નીરી અલહમ્દસે પરહકે, આખેરકે અત્તતહીયાતકે પીછે દુરુદ પરહકે સલામદે. નમાઝ નમાઝમેં સીધા ખડા રહે, ઝોર ખોઝા દોનોં પાઉં પર ખરાખર રખ્ખે, ઝોર દોનોં પાઉંકે ખીચ ચાર ઊંગલ ખુલા રખ્ખે. બહોત ચવડા ઝોર બહોત તંગ નકરે, ઝોર નઝર સીજદેકી જગે પર રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન દેખે, ઝોર ઇમામકી મુતાબેઅત હર બાતમેં કરે, યાને રકુઅ યા કવમા યા સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કે બહોત યુનાહ હે. જે કોઇ ઇમામસે જલદી કરેગા. સર ઉસકા ગધેકાસા હોગા. ઝોર કવમા જલસેકો ખુબ અદા કરે, ઝોર નહોંતો ખડા યુનાહગાર હોગા; બલકે ખુદાકે ચોરોંમે લીખખા જાયેગા. ઝોર નમાઝકો લાયેક હેકે, નમાઝમેં દીલ ખુદાકી તરફ મુતવજ્જહ રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન લેજાયે, કે બહોત ખુરા હે. ઝોર જે ખુદા તવશીક દે, બાદ સલામકે ‘આયતુલ કુરસી’ એકખાર, ઝોર ‘મુબહા નહા’ તેંતીસખાર, ‘અલહમ્દો લીલ્લાહ’ તેંતીસખાર ઝોર “અલ્લાહો અકબર” ચોંતીસખાર. ઝોર ‘લા ઇલા

હા ઇલ લલ્લાહો વદ હુ લા શરીફા લહુ લીહુલ મુલકો
વ લ હુલ હમદો યોહ ઇ વ યોમીતો બે યદે હીલ ખયર
વ હોવા અલા કુલ્લે શેઇન કદીર'. એકબાર પરહે, ઓર હ
ખા જનામે ઇલાહીમે માંગે. ઓર વઝીફા દુઆયે હદીસ શ
રીફમે બહોતહે, જો આહેસો પરહે.

જો કોઈ ઇમામકો રકુઅમે પાવે, નિયત કરકે ખડા હોકે,
'અલ્લાહો અકબર' કાયા, દુસરે બાર 'અલ્લાહો અકબર'
કેહતા હુવા રકુઅમે શરીફ હાજયે, ઓર જો ખડા હોકે એકબાર
'અલ્લાહો અકબર' કહા, ઓર રકુઅ કાયા, તોબી નમાજ
મેં દાખાલ હુવા, ઓર નમાજ સહીફ હુઇ, પર બાજે ઉલમને
જમ તક દોબર ન કહે, સહીફ નહીં રખ્યા હે, ઓર જો નિય
ત કરકે 'અલ્લાહો અકબર' બુકકે રકુઅકે નજદીક હોકે કહા,
નમાજ સહીફ ન હુઇ. સખ ઉલમાકે મજલિસમે, અગર ફરજ
નમાજ કઝાહો, ઓર દુસરે નમાજકા વક્ત આવે યા વીતર ક
ઝાહો, ઓર ફરજકી નમાજકા વક્ત આવે; વાજેબહેકે, પેલ્લે ક
ઝા પરલ્લે, પીછે ઉસકે અદા પરહે. ઓર જો દોબાર નમાજો
કઝાહો વાજેબ હેકે તરતીબસે પરહે. યાને પેહલે સુબહાની, શીર
ઝોહરકી, ઇસીતાર આમેર તક અગર એક નમાજ કઝાહો, ઓર
ઉસકી યાદપર દુસરે વક્તકી પરહે, અત્ર નમાજ સહીફ ન હુઇ,
અગર કઝા નમાજ યાદ હે, ઓર વક્ત અદાકા તાંગ હે, કે દો
નોં નમાજોં નહીં પરહ સકતા, ચાહીયે અજવલ નમાજ અદા પર
હે, પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઓર જો કઝા નમાજ હુલ મયા,
ઓર અદા પરલ્લી, તોબી જાયેજ હે; યાદ ઉસકે કઝા પરલ્લે,
ઓર જો કીસી રખસને હે નમાજોં કઝાકી, અખ સાતવીં

નમાજ ઉસકી યાદપર પરહની જાયેજ હે. જખ ઉન છેહોંકો
 પરહ ચુકેગા, શીર સાહેમે તરતીખ હે.જાયેગા. અગર બાદ
 ઉસકે એક યા દો યા તીન યા ચાર યા પાંચ નમાજે કઝા
 હોં પેહલે ઉનકો પરહલે. તખ વક્તકી નમાજ પરહેગા, ઓર
 જો છે કઝા હુઈ શીર તરતીખ સાકેત હુમ, શીર જખ ઉન છેયોંકો
 પરહ લીયા, સાહેમે તરતીખ હોગયા. અગર નમાજ નમાજકે અં
 દર કુછ બાત બોલ ઉઠે, જાનકે યા ભુતકે યા કીસીકો સલામ કરે,
 યા જવામ મલામત દે, ઝખાનસે ખાવે યા પાવે. યા આવાજ કરકે
 રોયે દેહોં મુમીનસે, યા આદ કરે, યા બખ અખ ખાંસે યા છીકને
 વાલકો 'યર હુમો કુમુદના' કહે. યા કીસીને અપની ખબર નેક
 યા ખુશીદા ગાન કહે, ઓર ઉસને જવામમેં કહા 'સુમહાનદના'
 યા 'અલહુન્દો લાદનાહુ' યા નમાજમેં કુરઆન અપસા ગતત
 પરહા, જંસે માચને ઓર હોગયે. યા અપને ઈતમકે સીચાયે
 કીસી ઓરકો ગતતી બતાયા, યા નમાજમેં કુરઆન ભુત ગયા,
 ઓર અપને મુકતદીકે સીવા કીસી ઓરકે બતજાનેસે લુકમા લે
 લીયા, યા નમસત પર સીજદા કીયા, યા કીમલેકી નાંફસે જાતી
 ઉસકી ફેરે, યા નમાજમેં કોઇ ફરજ બેઝર તરક કીયા, યા સી
 જદેમેં દોનોં પાઉં જમીનસે ઉફાલીયે, યા નમાજમેં કુરઆન દે
 ખકે પરહા, યા નમાજમેં હમામક આગે ખડા હોગયા. નમાજ
 ઉસકી ઉન સખ સુરનોમેં બાનેજ હુઇ, યાને દુટ ગઇ, ઓર જાતી
 રહી, શીર નમાજ પરહે, ઓર જો નમાજકે અંદર અમલે કસીર
 કીયા, નમાજ દુગી. અમલે કસીર વોહ હે, કે જો ક.મ દોનોં
 હાથોંસે હુવા કરતાહે. ઓર નમાજને ઉસી કામકો દોનોં હાથોંસે
 કીયા, યા એક હાથસે કીયા, નમાજ દુગી, અગર નમાજમેં મુસ
 કુરાયા, બગેર આવાજકે, ન વુજુ જાયે ન નમાજ, ઓર જો અ

વાજસે હંસા પર ઉસને સુના ગેરને નસુના, અયસી હંસીસે ન
માજ જાતીહે. પર વુઝુમેં ખવલ નહીં હોતા, ઓર જો ખીલ
ખીલાકર હંસા, ગેરોને સુના વુઝુબી ગયા, ઓર નમાજખી ગઇ,
અગર કરદ કરકે વુઝુ તોડે નમાજ ફાસેદ હુઇ, અગર તીનખાર
યા એક રકુનકે અંદર નમાજમેં બદલ ખુજલાયા નમાજ ફાસેદ
હુઇ,

સિપારયે અમ.

સુરતુલ ફાતેહા.

બિસ મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ હુમ્દો લિલ્લાહે રખખીલ આ લ મીન, અર
રહમા નિર રહીમ. માલેકે યવમીદ દીન, ઇયાકા ના
શુદ્દો વઇયાકા નસ્ત ઇન, એહદે નસ સિરાતલ મુસત
કીમા, સિરાતલ લજના અન અમતા અલય હીમ, ગય
રીલ મગદુબે અલય હીમ, વલદ દાલ્લીન. (આમીન.)

સુરતુન નાસ.

બિસ મીલ્લા હીર રહમા નિર રહીમ.

ફલ આઉને બે રખખીન નાસે, મલેકીન નાસે,

ધંલાહીન નાસ, મીન શરરીલ વસવાસીલ ખત્રાસ, અલ
લજી યો વસવેસો ફી સુદુરીન નાસે, મીનલ છન નતે
વન નાસ.

સુરતુલ ફેલક.

ખિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

કુલ આઉજો યે રખખીલ ફેલકે, મીન શરરેમા ખલ
ક. વમીન શરરે ગાસેકીન ઇજા વકળ, વમીન શરરીન નફ
ફા સાતે શીલ ઓ ક હે, વમીન શરરે હાસેકીન ઇજા હસદ.

સુરતુલ ઈખલાસ.

ખિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

કુલ હો વલ્લાહો અહદ, અલ્લા હુસ સમદ, લમ
યલીદ, વલમ યુલદ, વલમ ચકુલ લહુ, કોફોવન અહદ.

સુરયે તખખત.

ખિસ મિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

તખખત યદા અખી લ હ ખીવ વ તખખા મા અ

ગના અનહો માલોહુ વમા કસળ, સયસલા નારન જાતા
 લ હ ખીવં વમરા અતોહ, હમમા લતલ હ ત બે ફીજી
 હેહા હબલુમ મીમ મસદ.

સરતુન નસર.

નિસ મિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઈન્ન જાઆ નસરૂલ્લાહે વલ ફતહો, વ ર અયતન
 નાસા યદ ખુલુના શીદીનીલ્લાહે અફવાજ, ફસળ બેહ
 બેહમહે રખબેકા વસતગ ફેરહો, ઇન નહુ કાના તવવાબા.

સુરતુલ કાફેર.

બિસ મિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

કુલ યા અઇયોહલ કાફેરના, લા આબુદો માતા
 ખુદુના, વ લા અનતુમ આબેદુના માઆબુદ, વલા અન
 આબેદુમ મા અબદતુમ, વલા અનતુમ આબેદુના મા
 આબુદ લકુમ દીનોકુમ વલે યદીન.

સુરતુલ કવસર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇત્તા આતયના કલ કવસર, ફમલ્લે લે રખેકા,
ચનહર, ઇનના શાનેઅકા હોવલ અખતર.

સુરતુલ માઉન.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અ ર અયતલ લલ્લ યો કજજેયો ખીદ દીન, ફજ
લેકલ લલ્લ યહો ઉલ યતીમા વલા યહુદહો અલા તઆ
મીલ મીસકીન, ફ વય હુલ લીલ મુસલ્લી નલ લલ્લ નહુમ
અન સલાતીહીમ સાહુન, અલ લલ્લ નહુમ યોરાઉના
ચયમના ઉનલ માઉન.

સરતુલ કુરેશ.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

લેઈલાઈ કુરેશીન, ઇલાઈહીમ રહલતશ શીતાયે

વસસેક, ફલ યાબુદુ રખા હાજલ બચંતીલ લજી અ
તઆ મહુમ મીન જી ઇવ, વઆ મ ન હુમ મીન ખોફ.

સુરતુલ ફીલ.

ખિસ મિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલમ તરા કયફા ફાઆલા રખખોફા ખેઅસહા ખીલ
ફીલ, અલમ યજઅલ કય હહુમ ફી તહલીલીવ, વ અર
સલા અલયહીમ તયરન અખાખીલ, તરમીહીમ ખેહીજ
રતીમ મીન સીજજલીન, ફ જાઆ લહુમ કાઅસફીમ
માફુલ.

સુરતુલ હોમઝા.

ખિસ મીદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.

વયલુલલે કુલ્લે હો મ જતીલ લો મ જા, નીલ લજી
જ મ આ માલવ વ અફ હ હ હુ, યહ સખો અનના માલફ
અખ લ હા, કહ્લા લયુન ખજનના ફીલ હો ત મતે, વમા
અહરાકા મલ હો ત મા, નાફ્ફાહીલ મુ ક હ તુલ લતી
તત તલેઓ અલલ અફ્ફેહા, ઇન નહા અલયહીમ મુ સ
ફ તુન ફી અમ હીમ મોમહ હહા.

સુરતુલ અસર ; ખિસ મીઢા હિર રહમા નીર રહીમ.

વલ અસરે, ઇન નલ ઇનસાના લશી ખુસરીન, ઇલ
લલ લજના આ મનુ વઆમેલુસ સાલેહાતે વ ત વા
સવળીલ હકકે, વ ત વા સવળીસ સળરે.

સુરતુત તકાસોર. ખિસ મીઢા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલહાકે સુત તકાસોરો, હત તા જુરતો મુલ મકા
જેર, કહ્વા સવક્ષ તા લ મુના સુમમા કહ્વા સવક્ષ તા
લ મુન, કહ્વા લવ તા લ મુના ઇલમલ યકીન, લ ત રા
વુનનલ જહીમા સુમમા લ ત રા વુન નહા અયેનલ યકી
ન, સુમમા લતુસ અલનના યવમા ઇજન અનીન નઈમ.

સુરતુલ અલકારેઆ. ખિસ મીઢા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલકારેઆતો મલકારેઆ. વમા અહરાકા મલ

કારેઆ, યવમા યકુનુન નાસો કલ કરાશીલ મળમુસે,
 વ ત કુનુલ જીખાલો કલ એહનીલ મનકુશ, કઅમ
 મા મન સકોલત મવાજીનોહુ, ફહોવા શી ઈ શતીર
 રાહીયા, વ અમમા મન ખફ ફત મવાજી નોહુ, ફ ઉમ
 મોહુ હાવીયા, વમા અઠરાકા માહીયા, નારન
 હામીયા.

સુરતુલ આદીયા.

બિસ મીક્ષા હીર રહમા નીર રહીમ.

વલ આદેયાતે હળહન, ફલ સુરીયાતે કહહન,
 ફલ મુગીરાતે મુખહા, ફઆ સરના ખીહી ન ક અન, ફ
 વ સતના ખીહી જમઆ, ઇનનલ ઇનસાના લે રખખેહી લ
 ક કુહ વ ઇન નહુ અલા જલેકા લ શહીદ, વઇન
 નહુ લે હુખખીલ ખયરે લ શહીદ, અ ફ લા યા
 લમો ઇન ખોઅસેરા માશીલ કુખુરે વહુસ સેલા
 માશીલ મુદર, ઇનના રખ ખહુમ ખીહીમ યવમા
 ઇજીલ લ ખ ખીર.

સુરતુઝ ઝીલઝાલ.

ખિસ મીઢા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઇજા ઝુલઝે લતીલ ઝરદો ઝીલ ઝા લહા, વ ઝખ
ર જતીલ ઝરદો ઝસકા લહા, વ કાલલ ઇનસાનો
મા લહા, યવમા ઇજા તોહદદેસો ઝખખા રહા,
ઝેઝનગા રખ ખકા ઝવહા લહા, યવમા ઇજા યસદુરન
નાસો ઝશતા તલ લેયરવ ઝામા લહુમ, ફમય યામલ
મિસકાલા જર રતીન ઝેરય યરા, વ મય યામલ
મિસકાલા જર રતીન શર રય યરા.

સુરતુલ ઝૈયેના.

ખિસ મીઢા હીર રહમા નીર રહીમ,

લમયોકો નીલ લજના ક ફ રૂ મીન ઝહલીલ
કિતાબે વજ મુશરેકીના મુનફલ્લીના હતતા તાતીયા હુમુલ
ઝૈયેના, રસુલુમ મીનદ્વાહે યતલુ સોહોફમ મુ
તહ હ ર તન, ફીહા કોતોખુન કૈયેમા, વમા ત
ફર રકલ લજના ઉતુલ કિતાબા ઇલ્લા મીન બાદે
માનઅત હુમુલ ઝૈયેના વમા ઉમેરૂ ઇલ્લા લે ય

બુદ્ધલાહા મુખલે સીના લહુદ દીના હો ન કાઆ
 વયોકી મુસ સલાતા વ યુ તુઝ ઝકાતા વ જલેકા
 દીનુલ કેયેમા, ઇન નલ લજના કે ક રૂ મીન અહ
 લીલ કીતાબે વલ મુશરેકીના ફીનારે જહન નમા
 ખાલેદીના ફીહા ઓલાએકા હુમ શરફલ ખરીયા,
 ઇન નલ લજના આ મનુ વઆમેલુસ સાલેહાતે ઓલા
 એકા હુમ ખયરફલ ખરીયા, જા ઓહુમ ઇનદા રખ
 ખીહીમ જનનાતો અદનીન તજરી મીન તહતે હલ
 અનહારો ખાલેદીના ફીહા અ ખ દા, રદી અલ્લાહો
 અનહુમ વ રદુ અનહો જલેકા લેમન ખશીયા રખા.

સુરતુલ કદર.

ખિસ મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઇનના અનઝલનાહો ફી લય લતીલ કદરે,
 વમા અદરાકા મા લય લતુલ કદરે, લય લતુલ
 કદરે ખય રૂમ મીન અલફે શહર. તનજ ઝલુલ
 મલ્કા યે કે તો વર રૂહો ફીહા બે ઇજને રખ ખીહીમ
 મીન કુદલે અમરીન સલામ, હીયા હતતા મત લ
 ઇજ ફજરે.

બચાન ફરકમેં મર્દ ઓર અવરતકી નમાજમેં.

અવરત તકબીરે તહરીમામેં મુંઢોં તક હાથ ઉઠાવે, ઓર મર્દ કાનોં તક, અવરતેં સીનેપર હાથ ઝાંધે, ઓર મર્દ નીચે નાફકે, અવરતેં સીજદેમેં હાથ જમીનસે ઓર રાનેં પેટસે મીલી રખ્ખેં, ઓર મરદ અજાહેદા, અવરતેં અત્તતહીયાત પરહનેકે લીગે દોનોં પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બેઠેં, ઓર મરદ બાયેં પાઉંપર ઇસ તરેહ બેઠેંકે ડંગલીયોંકા મોંહ દાહને જનીમ રહે, અવરતેં બચાવાજ ખુશંદ એક હરફબી ન પરહેં. ઓર તકબીરે તશરીકબી અવરતેં આહીસ્તા કહેં, ઓર મરદ જહરીમેં જહર કરેં, નમાજ ખુમાકી અવરતોં પર ફરજ નહીં, મરદોંપર ફરજ હે. નમાજે ઇદેન અવરતોં પર વાજેબ નહીં. મરદોંપર વાજેબ હે. જમા અતસે નમાજ પરહની અવરતોંપર સુન્નતે મવકકેદા નહીં મરદોંપર સુન્નતે મવકકેદા હે. અવરતેં સીરફ અવરતોંકી ઇમામત કર સકતીહેં, ઓર મરદ દોનોંકી. અવરત ઇમામ હોતે. સફકે દરમીયનમેં ખડી રહે, અવરતકો સફે આખીરમેં જ્યાદા સવાબહે, ઓર મરદકો સફે અબ્વલમેં જ્યાદા સવાબ મીલતહે.

બચાન મકરૂહાતે નમાજકા.

મકરૂહાત નમાજકે ખડોત હેં. બાજે ઝુરરી બચાન હે.

તોહે. અગર વાળેખ નમાજકા તરફ કીયા 'મકરહે તહરીમી હુઝ, યાને બહોત મકરહ હુઝ; વાળેખહે કે અયસી નમાજ ફરકે પરહે, ઓર જો સુન્નતે મવકકેદા તરકકી, તોબી ફરકર પરહે. ઓર જો મુસ્તહબ તરક કીયા, નમાજ સહીહ હે, પર થોડાસા સવાબ કમ હુવા. નમાજમે' હરકતે અયસ યાને બે ફાયેદા કરની મકરહ હે, અમર થોડીહે, ઓર જો બહોતહે નમાજ ફાસેદ હોતી હે. નમાજમે' માથેકી મીટી પુછની મકરહ હે, ઓર કપડેકા મીટીસે બચાનેકે વાસ્તે ઉઠાના મકરહ હે, ઓર કપડેકા કાંધેપર ડાલકે દોનોં તરફસે લટકાના, યા કુરતા યા જમા ફરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મકરહ હે, સર નંજે નમાજ કરની મકરહ હે, સર પર બાલોંકા જુડા બાંધકે નમાજ મકરહ હે. બલકે સવાબ યુ' હે, કે બાલોંકા નમાજકે વક્ત ખોલદે, તો વોહબી સીજદા કરે, માથેકે આગેસે કંકર મીટી દુર કરની મકરહ હે, જો સીજદા હોસકે, અગર જો ન હોસકે, એકબાર યા દોબાર દુર કરે, તીનબાર ન કરે. ઉંગલી યાં નમાજમે' ચટકાની મકરહ હે. નમાજમે' ધધિર ઉધર દેખ ના, યા આસમાનકી તરફ દેખના યા હીલના દાહને તરફ બાંચે તરફ, ઓર જમાઇ લેના અંગડાઇ તોડની, જમીનપર સીજદા કરતેમે બાંહે ડાલની, યા પેટસે રાત મીલાની મકરહ હે. ઓર મરદકે લાલ, જર્દ કપડોંસે યા રેશમી કપડોંસે યા ઘેરા પધડી સરપર બાંધકે નમાજ મકરહ હે. ઓર જીન કપડોંમે આદમી યા જીન વરકી મુરતહો, નમાજ પરહની મકરહ હે. ઓર નમાજકે આગે ચલા જાના બહોત બડા ગુનાહ હે. ઇસ વાસ્તે નમાજકો લાયેક હેકે, જીસ જગે રસ્તા ચલતાહો નમાજ ન પરહે. બલકે એક લકડી અપને આગે ખડી કરકે પરહે. નમાજમે' ખાંસના ખુબ

નહીં, જ્યતલકકે જોર ન કરે, બાચારીકો મોઆશ હે, એસ વક્ત ભુખ ગાલેબ હો, ઓર ખાનાબી તૈયાર હો, ઓર વક્ત ખડાહો, યા ધનસાનકો એહતીયાજ મકાને ખુશર યા પેશાબકી હો, નમાજ મકરહ હે, અવ્વલ ખાતેર જમા કરકે નમાજ પરહે. જો નમાજ મકરહહો, ફેરકે પરહના ખુખહે, તો કયામતકે અજબસે છુટે, ઓર જો નમાજ ન પરહા, ફરજ સરસે ઉતરા, પર તકસીરવાર હુવા.

ખયાન ખીમારકી નમાજમેં,

અગર ધનસાન ખીમારહો. અયસાકે ખડા ન હોસકે, એકકે નમાજ પરહે, ઓર રકુઅ સીજદા કરે, ઓર જો રકુઅ સીજદાબી ન હોસકે તો દોનોકે વાસ્તે ઇશારા કરે, પર રકુઅકે વાસ્તે થોડા બુકાવે. સીજદેકે વાસ્તે બહોત બુકાવે, ઓરજો બેઠનેકી તાકત નહો, લેટકે નમાજ ઇશારેસે પરહે, ચીટ લેટે, ઓર પાઉં કીબલેકે તરફ કરકે, યા જયસા ગોરમેં લીટાતેહેં, ઉસીતોર લેટકર કીબલેકી તરફ મુંહ કરકે, ઓર જો અયસા ખીમારહો, કે ઇશારતકે વાસ્તેબી સર ઉઠા નહીં સકતા નમાજ મવકુફ રખ્ખે, જ્યતક હકતઆલા સર ઉઠાનેકી તાકત હે; જ્ય તાકત સર ઉઠાનેકી આવે, નમાજ શુર કરે, ઓર બાહે ઉલમાને કહા હે, એસે તાકત સર ઉઠાનેકી નહો. દીલમેં નીયત કરકે દીલસે નમાજ પરહે, ઓર પલકોંસે ઇશારા રકુઅ સીજદોંકા કરે, ગરઝ નમાજ ન છોડે, કે છોડના નમાજકા બહોત બદ્દખીજ હે. કયામતકે દીન બેનમાજકો સખ્ત અજબ હોગા.

ખયાન મુસાફરકી નમાજમેં.

અગર ઇનસાન ત્રીન મનજીલ યા જીયાદ સફરકા ઇરાદા કરકે અપને ઘરસે બાહર નીકલે, ઓર ઇમારત શહેરકીસે બાહર હો, અબ યે શખ્સ મુસાફર હુવા. ચાહીયે કે ચાર રકબાત ફરજ હો દો રકબાત પરહે. યાને ઝોહર, અસર ઓર ઇશાકી નમાજ દો રકબાત પરહે, ઓર ફજર મગરેબકી નમાજ પુરી પરહે, કમ ન કરે, ઓર જો મુસાફર ઇમામ હો, ઓર મુકીમ મુકતદી હો, મુસાફર અપની દો રકબાત પરહકે સલામ ફેરે. ઓર મુકીમ મુકતદી ખડા હોકે દો રકબાત અપની બાકી પરહકે સલામ ફેરે, અગર મુસાફર અપને ઘર આયા. અબ સફર તમામ હુવા, ચારો રકબાત આકે ઘરમેં પરહે. ઓર જો રાહમેં મુસાફરને કીસી શહેર મેં. યા કીસી ગાંવમેં પંધરા દીન યા પંધરા દીનસે જીયાદ રેહ નેકા ઇરાદા કીયા, તોબી ચાર રકબાત પરહા કરે, જબ ઉલ મકાન સે, સફર કરેગા, શીર દુગાના પરહેગા. મુસાફર સુન્નતોંકો કમ ન કરે, પર જો રાહમેં ચલા જતા હો, ઓર સુન્નત પરહનેકી પુરે સત ન પાવે, સુન્નત મવકુફ કરે, ઓર ફરજ પરહલે.

ખયાન નમાજે જુમઆકા.

૨, રકબાત તહયતલ વુજુ, ૪, રકબાત કબલજ જુમા સુન્નત,
૨, રકબાત ફર્જ, ૪, રકબાત બાદલ જુમા સુન્નત, ૨ રકબાત
બાદલ જુમા સુન્નત. ૨, રકબાત બાદલ જુમા નફીલ,—ઇસનોર
૨, રકબાત જુમાકી હે.

૨, રકઆત તહય તલ વુઝુકી નિયત.

નવયતો અન ઓસઘીયા લીઘાહે તઆલા રકઆ તયને સલાતલ તહય તલ વુઝુએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અઘાહો અકબર.

૪, રકઆત કબલલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસઘીયા લીઘાહે તઆલા અરખા રકઆતીન કબલલ જુમોઅતે સુન્નતા રસુલીઘાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અઘાહો અકબર.

૨, દો રકઆત ફર્જકી નિયત.

નવયતો અન ઊસકેતા ફરદુઝ ઝોહરે અન જુમ મતી બે અઘાએ રકઆતયને સલાતીલ જુમોઅતે ઇક ત હયતો બે હાજલ ઇમામ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અઘાહો અકબર.

૪, રકઆત બાદલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસઘીયા લીઘાહે તઆલા અરખા રકઆતીન બાદલ જુમોઅતે સુન્નતા રસુલીઘાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અઘાહો અકબર.

૨, રકઆત બાદલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસઘીયા લીઘાહે તઆલા રકઆ

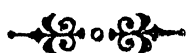
ત્રીન સલાતલ બાદલ જુમોઅતે સુન્નત રસુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અદ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત નફીલ બાદલ જુમાકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા રકઆ તયને નફીલ બાદલ જુમોઅતે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અદ્લાહો અકબર.

નમાજ જુમઆકી ફરઝ હે, હો રકઆતસે શેહર મેં. અકેલે સહીહ નહીં, ગાઉમેંલી સહીહ નહીં. જુમઆકી ફરઝ પરહનેસે ઝોહરકી નમાજ સરસે ઊતર જતીહે. જુમઆકે દીન હો પહરકે બાદ વકત અન્નાંકે, ખરીદો ફરોખ્ત હરામ હે, તૈયા રી નમાજકી કરે, ઓર દુનિયાકે કારોબાર મવકુફ કરે જખ ઇમા મ ખુતબા પરહે, ઉસકી તરફ સખ મુત વજજહ હોકે, ખુતબા સુને, અન્વલસે આખેર તક; ખુતબેકે વકત બાતેં ન કરે, ઓર નમાજ સુન્નત, નફીલ ન પરહે; ચુપ બયઠે રહે. જખ નમાજ હોલે ખરીદો ફરોખ્ત મુબાહ હુયે, જુમઆકે દીન શેહરમેં ઝોહરકી નમાજ જમાઅતસે મકરૂહ હે-તરકીખ જુમઆકી નમાજ પરહ નેકી,-પેહમે વુજુ કરકે હો રકઆત તહયતલ વુજુ પરહે, બાદ મો અન્જન જખ સલાત કહે ઉસવકત ચાર રકઆત કબલ જુમઆ સુન્નત પરહે, ઉસકે બાદ મોઅન્જન અન્નાં કહે, ઓર ખતીખ ખુતબા પરહે, જખ ખતીખ ખુતબા પરહ ચુકે, તખ બાદ જમા અતસે હો રકઆત ફરજ પરહે. બાદ ચાર રકઆત સુન્નત બાદલ જુ મઆ, ફીર હો રકઆત સુન્નત ઓર હો રકઆત નફીલ પરહે, નમાજ તમામ હુમ.

બયાન નમાજે ઈદેનકા.

ઇદુલફીતરકી નમાજકી નિયત—નવયતો અન ઓસ
હીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને માઆ સીતતા તક
ખીરાતીન સલાતા ઇદીલફીતરે ઇક તદયતો બેહાજલ
ઇમામ સુ ત વજ જેહુન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે
અહ્લાહો અકબર,—નિયત નમાજ ઇદુલફીતરકી,

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ
તયને માઆ સીતતા તકખીરાતીન સલાતા ઇદીલ અહ
હા ઇક તદયતો બેહાજલ ઇમામ સુ ત વજ જેહુન ઇલા
જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અહ્લાહો અકબર.

ઇદુલફીતરકે દીન સુન્નત યું હેકે, પેહલે કુછ ખાવે, ઓર
મીઝવાક કરે, ઓર ગુસલ કરકે અછછે કપડે પેહને, ઓર ખુશ
ખુ અગર મુયસ્સર હો લગાવે; ઓર સદ્કા ફીતરકા ફકીરોંકો દેકે
ઇદગાહકો નમાજકે વાસ્તે જાવે, ઓર રાહમેં આદિસ્તા આદિ
સ્તા તકખીર કહેતા હુવા ચત્તાજાવે, ઓર જગ ઇદગાહમેં પહોં
ચે તકખીર મવકુફ કરે, તકખીર યું હે. “અદનાહો અકબર
અદનાહો અકબર લા ઇ લાહા ઇલિ લદનાહો વદનાહો
અકબર, અદનાહો અકબર વસીલતા હીલ હુમ્મ.” વંત
નમાજે ઇદેનકા ઇશીરાકકે વંતસે દોપહરતક હે, ઇદેનકી નમાજ
યું. પરહે-પેહલે નિયત કરકે તકખીરે તહરીમાકે બાદ હાથ બાંધ
કે ‘સુબહાનકદલા હુમ્મા’ પુરી પરહે, જગ પરહ ચુકે દોનોં

હાથ કાનોં તલક ઉઠાકે, ‘અલ્લાહો અકબર કહે. ઓર હાથ છોડે, ફીર હાથ ઉઠાકે ‘અલ્લાહો અકબર’ કહેકે હાથ પાંધલે, ઓર કીરાઅત પરહે, ઓર રકુઅ, સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે. ઓર દુસરી રકઆતમેં જખ કીરાઅત પરહ ચુકે; ઉસીતોર તીન બાર ‘અલ્લાહો અકબર’ કહેકે ફીર હાથ તીસરી બાર ન પાંધે, બલકે ચોથી બાર ‘અલ્લાહો અકબર’ કહેકે રકુઅ કરે, ઓર દુસરી રકઆતબી પુરી કરકે અત્તહીયાત પરહકે નમાજ તમામ કરે, ઇદુદ્દોહાકે હીનબી યુંહી કરે, જયસે ઇદુલફીતરમેં હે, પર નમાજસે પેહલે ન આવે, બલકે બાદ નમાજે ઇદકે અપની કુરબાનીમેંસે આવે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે. ઓર દોનોં ઇદોમેં બેહતર યું હે કે એક રાહસે જવે દુસરી રાહસે આવે. નવવી તારીખ જલહજીસે તેરવી તારીખ અસરકી નમાજ તલક એક બાર પીછે હર નમાજ ફરજકે તકબીર પુકારકે કહે વોહ ચેહે. ‘અલ્લાહો અકબર અલ્લાહો અકબર લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’

ખયાન નમાજે* તરાવીહકા,

નિયત તરાહવીહકી નમાજકી—નવયતો અન ઓસ

*તરાહવીહમેં હો રકઆતકી નિયત કરે તો, ઉપર જો નિયત લીખ્ખી હુઇહે વોહી પરહે. લેકીન જો ચાર રકઆતકી નિયત કરે તો રકઆતયને લીખ્ખાહે. વહાં ‘અરબા રકઆતીન’ પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાજ પરહેતો, ચેહ નીશાનીકે બીચકી ખ્યારત છોડ દે, ઓર ઇમામકે સાથ પરહતા હોતો, ઇસકુ નહોડે.

હીઆ લીલાહે તઆલાનરકઆતયનેનસુન્નત તરાવીહ.
 ઇકતદયતો ખે હાજલ ઇમામ સુ ત વજ જેહન ઇલા
 જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

જસરોજ રમજનકા ચાન દેખે ઉસ રાતસે તરાવીહકો શુર
 કરે. ઓર જખ શબ્વાલ મહીનેકા ચાન દેખે ઉસ રાતકો તરાવીહી
 મોકુફ કરે. તરાવીહકી ખીસ રકઆતે હે, ઓર ઉસકે પરહનેક
 તરકીબ ઇસતોર હે—યાને પેહલે ઇશાકી ચાર રકઆત સુન્નત, ઓર
 ચાર રકઆત ફરજ પરહે, બાદ દો રકઆત સુન્નત, ઓર દો રકઆત
 નહીલ પરહે. ઇસતોર ઇશાકી બાર રકઆત પરહકે તરાવીહકે
 વાસ્તે સખ મીલકે સલાત કહે, વોહ ચેહ હે.

અસસલાતો સુન્નત તરાવીહ વ રહમતુલ્લાહે લા
 ઇલાહા ઇલ લલાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર
 વલીલ્લા હીલ હુમ્દ. ચે સલાત કહે, બાદ નિયત નમાઝકી કરકે
 દો રકઆત પરહે, જખ દો રકઆત પરહ ચુકે, તખ ચેહ પરહે.
 “ફહલુમ મીનલ્લાહે વ નેઅ મતુવ” વ મગફે રતુન વ રહ
 મહ, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો
 અકબર વલીલ્લા હીલ હુમ્દ.” ફીર ફુસરી દો રકઆત પરહે.
 ઓર પરહે બાદ ચેહ ફુઆ પરહે “સુબહાના જીલ મુલકે વલ
 મલકુત, સુબહાના જીલ ઇન્જતે વલ અઝમતે વલ હુયમતે
 વલ કુદરતે વલ બહાએ વલ ફીખરીયાએ વલ જખરૂત.
 સુબહાનલ મલેકીલ કુદદુસ, સુબહાનલ મલેકીન હૈઇલ
 લજ લા યનામો વલા યમુતો વલા યપુતો સુબખુ હુન
 કુદદુ સુન રખ્ખોના વ રખ્ખુલ મલાયે ક તે વર રહ.”

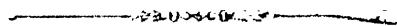
ઇસકે બાદ કોઇ દુઆ નો આગે ઇસ રીસાલેમેં લીખખી હુઇહે, ઉનમેંસે યા દુસરી કોઈ પરહે. ઓર દુઆકે બાદ “નખીઓના મોહમ મદ. નીલ ખદરો સદ્લુ અલયહે સલ સદલાહો. અલયહે વ સદલમ, વ લા ઇલાહા ઇલિ લદલાહો વદલાહો. અકબર, અદલાહો. અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ. પરહે.

ઉપર નો બયાન લીખખાહે, ઇસતોર તમામ તરાવીહમેં અમલ કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ ફદલુમ મીનદલાહે, તકબીર પુરી પરહે, ઓર જખ ચાર હોવે તખ સુખહાના જલ મુદકે પુરી પરહે, ઓર દુઆ પરહે; ઓર જખ ચાર રકઆત હોવે ઓર દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ નખીઓના મોહમ મદ લીખખા હે. વોહ પુરી પરહે. ઓર જખ આઠ રકઆત હોવે, ઓર સુખહાના જલ મુદકે પરહકે દુઆ પરહે. બાદ ખલીફતે રસુલીલાહે ખીસ સીદકે વત તહકીક, કાતેલલ કુફરતે વજ જનદીક; અમીરીલ મોમીનીના વ ઇમામીલ મુત તકીના સૈયદેના અખી ખકરે નીસ સીદદીક, રદી અદ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલિ લદલાહો વદલાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’ પરહે, ઓર જખ ચાર રકઆત હોવે તખ, ર ઇ સુલ અસહાબે મુનવ વેફલ મસજેદે વલ મીમ ખરે વલ મેહરાબ, અમીરીલ મોમીનીના વ ઇમામુલ આદે લીના સૈયદોના ઉ મ રખનીલ ખત તાખ, રદી અદ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલિ લદલાહો વદલાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’ પરહે. ઓર જખ સોલા રકઆત હોવે તખ

જામેજીલ કુરઆને ક મસલીત તરતીખે ફી લવહીર
રહમાને ઇમામુલ મુનવ વરેઇના અમીરીલ મોમેનીના સૈયે
દોના ઉસમા નખનો અફફાન, રદી અહ્લાહો તઆલા
અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લહ્લાહો વહ્લાહો અકબર વલીહ્લા
હીલ હમ્દ.' પરહે, ઝોર જખ ખીસ રકઆત હોયુકે તખ, 'અ
સ હુહ્લા હીલ ગાલેખ મઝહરૂલ અબ્બએખે વલ ગરાએખ
ઇમામુલ અશ જઇના અમીરીલ મોમેનીના સૈયદોના
અલી યોખનો અખી તાલેખ, રદી અહ્લાહો તઆલા અનહો,
લા ઇલાહા ઇલ લહ્લાહો વહ્લાહો અકબર વલીહ્લા હીલ
હમ્દ.' પરહે. ઇસકે બાદ વીતરકી તીન રકઆત ઇમામકે સાથ
પરહે, ઝોર દો રકઆત નશીલ ઇશાકી પરહે. બાદ કોઇ
ફુઆ પરહે.

બયાન આશુરેકી નમાજકા.

આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે, હર રકઆતમેં બાદ સુરે
ફાતેલાકે વશશમ્સ એકબાર, ઝોર કદર એકબાર, ઝોર સુરે ઇબ્ન
ખુલ જલતીલ અરદો એકબાર, ઝોર તીન કુલ એક એકબાર
પરહે. બાદ સલામકે સીજદેમેં કુલયા ઐયોહલ કાફિરન સાતબાર
પરહે, તમામ ગુનાહ બખ્શો જાયેં.

ખયાન તહજ જુદકી નમાજકા.

ખારા રકઆત નમાજ તહજ જુદકી હે, ઝોર ઇસકે પરહનેકી બહોત તરકીબે હે, લેકીન સહેલતર તરકીબ યેહ હે, કે હર રકઆત મેં બાદ સુરે ફાતેહાકે સુરે કુલહો વલ્લાહકો પેહલી રકઆતમેં ખારા મરતબે, દુસરીમેં ખારા મરતબે ઝોર તીસરીમેં દસખાર, ઇસ તોર હર રકઆતમેં એક એક બાર કમતી પરહે, તો આખેરકી રકઆતમેં એકબાર કુલહો વલ્લાહ પરહની હોગી. યેહ નમાજ બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે. ઝોર જીસકો પરહની મંજુર હોતો ઇશામેં વીતર ન પરહે. જબ તહજ જુદકી નમાજ પરહલે. તબ બાદ વીતર પરહે.

ખયાન કુશુક વ ખુસુક ઝોર ઈસતીસ કાકી નમાજકા.

જબ સુરજમેં ગહન લગે, તો ઉસ વકત ઇમામેં જુમ-આકો યાહીયે, કે દો રકઆત નમાજ લોગોંકે સાથ પરહે, ઝોર ઇસ નમાજકે લીયે અજનન ઝોર અક્રમત નહીં હે, બલકે ફક્ત "અસદ્લાતો જામેઆ." કે લફઝસે નીદા કરદે, તાકે લોગ જમા હો જાયે, ઝોર બાદ નમાજકે બેઠા દુઆ કરતા રહે ઝોર લોગ આમીન કેહતે રહે, ઇસે હદતક કે આફતાબ સાફ વ રોશન હોજાયે.

આંદ ગહનકે વક્ત ઓર આંધી ચલનેકે વક્ત રાતકો હો
 યા દીનકો, ઓર ખવકતે સખ્ત તારીકીકે દીનકો, ઓર તેજ
 રોશની હોજનેકે રાતકો, ઓર ખીમારીચોકી કસરતકે વક્ત ઓર
 દુશ્મનોસે ધખરાહટ ઓર ખોદકે વક્ત હો રકચાત નમાજ અપને
 ઘરમેં તનહા પરહે. ઓર દુઆ કરતા રહે.

જખ ગુનાહોંકી શામતસે ખુશ સાલી હો, પાની ન ખરસે
 તો ઇમામકો આહીયે, કે ફક્ત મુસલમાનોકો લેકે જંગલમેં જાયે,
 ઓર ખતોર ઇદકે નમાજ પરહે, ખાદ ઉસકે સખ લોગ દુઆ વ
 ઇસતીગદાર કરતે રહે, યે અમલ તીન રોજ કરના આહીયે.

ખ્યાન શહીદકો.

જો શખ્સ મુસલમાન તાહેર ઓર ખાલેગ હોવે, ઓર મારા
 જાવે જુદમકી રાહસે, ઓર ઉસ મારનેકે બદલેમેં માલ વાજખ
 ન હોવે, ઓર ન કુછ જાંદગીકા ફાયેદા લેવે, યા લડાઇકે મય-
 દાનમેં ઝખમી મુરદા પાયા જાવે, તો વોહ શહીદ હે. પસ જો
 કપડા મુરદેકે વાસ્તે મુકરર હે, ઉસકે સીવાયે જો કુછ હોવે,
 ઉતાર લેવે, ઓર અગર કફનમેંસે કોઇ ચીઝ કમ હો,
 તો જ્યાદા કરે, ઓર અગર જ્યાદા હો, તો કમ કરે, ઓર
 ઉસકો ગુસલ ન દેવે, ઓર નમાજ પરહે, ઓર ખુન ભર
 હુવા દફન કીયા જાવે, ઓર જો શખ્સકે શેહરમેં મારા હુવા
 પાયા જાવે, ઓર ઉસકા કાતીલ ન માલુમ હોવે, ઓર જો
 શખ્સ ઝખમી હુવા, ઓર જાંદગીકા કુછ ફાયેદા લીયા, જયસા કે
 સોયા, યા ખાયા યા પીયા, યા ઇલાજ કીયા યા ઉસકો ખેમેં

જમાદી, યા લડાઈકે મયદાનસે ઝીંદા બાહેર નીકલા, યા એક નમાજકે વક્ત તક હોશ રહા, યા કુછ વસીયત કી, ઇન સબ સુરતોમેં જો શખ્સ મરાહો, ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે, ઓર ઉસપર નમાજબી પરહના ચાહીયે. ઓર અગર બગી હોનેકે સબબસે, યા રાહબનીકે સબબસે કતલ કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવે, લેકીન ઉસપર નમાજ ન પરહે.

અયાન જનાજેકી નમાજકા.

મુરદયે મુસલમાનકો ગુસલ દેના. ઓર કદન ગોર કરના. ઓર નમાજ જનાજેકી પરહની ફરજે કીકાયા હે; જો બાકે મુસલમાનબી ગ્રેહ કામ કર લેંગે, સબકે સરસે ઉતર જાયેગા. ઓર જો કીસીને ન કીયા, જીસ જીસકો મુરદેકા એહવાલ માલુમ હોગા સબ ગુનાહગાર હોંગે. ઓર મુસલમાન પર લાજીમ હે, કે અપની મોત યાદ રખે, હદીસે સરીફમેં લીખ્યા હે, કે જો કોઈ અપની મોતકો દીનમેં ખીસ મરતખે યાદ કરેગા. દરજ શહાદત કા પાયેગા, ઓર લાજીમ હે, કે જો કીસીકા દેન, યા હક, ઉસ પર આતાહો, યા નમાજ, રોજા યા કફારા કસમકા, યા કુછ ઓર ઉસકે જીમમે હો, ઉન સબ ચીજોંકો લીખકર અપને પાસ રખે, અગર અયાનક મોત આવે, ઉસકે પીછે વારેસ ઉસકે આદા કરે. જજ ઇનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહે. ઓર સુરે યાસીન. જજ મરજવે જલદીસે ગુસલ કદન કરકે નમાજ જનાજેકી પરહકે દફન કરે. ઓર સખર કરે; રોના આધાના ઓર હાયે હાયે કરના, ઓર બાલ નોચના ઓર

છાતી પીટના હરામ છે. બધકે હજરતને અયસે લોગોંપર લાનત કીહે. લેકીન ફકત દીક્સે ગમ કરના, ઝોર આંસુસે આહિસ્તા રોના મુજબેકા નહીં, અગર બગેર નમાજ પરહે. મુરદેકો દફન કીયા, તીન દીનકે અંદર નમાજ ઉસકી ગોર પર પરહે. નમાજ જ નાજેકી યું હે-પેહલે નિયત કરે, વોહ નિયત ચેહ હે. ‘નવયતો, અન ઝોવદદીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરખા તકબીરાતીન સલાતીલ જનાજતે ફરદુલ કીફાયતે વસ સનાઓ લીલ્લા હે તઆલા વસ સલાતો અલન નખીએ વદ દોઆઓ લીલ મૈયતે ઇકિ તદેયતો બે હાજલ ઇમામ મુ ત વજ જે હન ઇલા જે હતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.” નિયત કરે બાદ દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાવે, ઝોર બાંધલે, ફીર હાથ ન ઉઠાવે; ઝોર ચેહ દુઆ પરહે. યુબહા નકલ્લા હુમ્મા વબે હમદેકા વ તબા ર કસમેકા વ તઆલા જદદોકા વ જલ્લા સનાઓકા વલા ઇલાહા ગયરોકા. ફીર અલ્લાહો અકબર કેહકે ચેહ પરહે. અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ્મ મ દીવ વ અલા આલે મોહમ્મ મદીન કમા સલ લયત્ત, અલા ઇબરાહીમા વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન નકા હ મીદુમ મજીદ.” તીસરી બાર ‘અલ્લાહો અકબર’ કેહકે અગર મરદ યા અવરત હોતો ચેહ પરહે. અલ્લાહુમ મન્ગ ફેર લે હૈયેના વ મૈયેતેના વ શાહેદેના વ ગાએબેના વ સગીરેના વ કબીરેના વ જક રેના વ ઉનસાના વ હુરરેના વ અબદેના અલ્લા હુમ્મા મન અહયય તંહુ મીનના ફ અહ ચેહી અલલ ઇસલામ, વમન તવફ ફય તહુ મીનના ફ ત

વધુ ફુલો અલલ ઇમાન, અલ્લા હુમ મગ ફેર હો વર હુમહો,
 વઆફેહી ફાફે અનહો.” ઓર અગર મધ્યત લડકાહો તો
 ઇસકે બદલે યેહ દુઆ પરહે. “ અલ્લા હુમ મજ અલહો
 લના ફરતંવ વજ અલહો લના અજરંવ વ જુખરંવ વજ
 અલહો લના શાફે અંવ વ મુશફ ફેઆ. ” અગર લડકી
 હોતો ઉસકે બદલે “અલ્લા હુમ મજ અલહો લના ફરતંવ
 વજ અલહો લના અજરંવ, વ જુખરંવ વજ અલહો લના
 શાફે અંવ વ મુશફફેઆ, પરહે, ફીર ચોથી બાર ‘અલ્લા-
 હો અકબર’ કેહકે ‘રખના આતેના ફીદ દુનીઆ હ સ નતંવ
 વફીલ આખેરતે હસ નતંવ વકેના અજબન નાર ’ પરહેકે
 દોનોં તરફ સલામ ફેરે, નમાજ તમામ હુધ.

તરીકા દહન ઓર કફનકા યે હે. કે જખ આદમી કરી
 ખુલ મોત હો, તો ઉસકે મોંહકો કિબલા રખ કરે, ઓર દહની
 કરવટ લીટાયે, ઓર કલમયે સહાદત ઇસતોરપર તલકીન કરે કે ખુદ
 હાઝેરીન ઉસકે પાસ બઆવાઝ પરહે, તાકે ઉસકે કાનમેં આ-
 વાઝ પહોંચે. ફીર જખ રૂહ ઉસકી કખઝ હોખયે, તો આંખે
 ઓર મોંહ ઉસકા બંદ કરે, ઓર કપડે ઉતારકે તખ્તેપર નીહ
 લાયે, ઓર નાફસે ઝાનુ તક ઢાંકે, કે મુરદેકે ઉન આઝાકો દેખના
 મમનુહે, ફીર વુજુ કરાયે, બગેર કુલ્લી ઓર નાકમેં પાની ડાલનેકે
 ઓર અગર મૈયત જનાબત યા હેઝ યા નિફાસકી હાલતમેં મરે
 હોતો, મઝમઝા ઓર ઇસતનશાક બીલખ-તેફાક કરાયે, ઓર
 અગર અયસી હાલત મૈયતકી ન હો તો, તર કપડેસે ઉમકા મોંહ
 ઓર નાક નયને સાફ ફાયે બાયે, ઉસકે ચુસલકે પાનીમેં

એરીકે પત્તે યા ઓર કોઇ મેલ જાંટને વાહી ચીઝ ડાલકે જોશ
 દે, ઓર ઉસકે સર ઓર દાઢીકો ગુલે ખેર વગેરાસે ધોયે,
 ઓર પેહલે ઉસકો બાઈ કરવટ લીટાયે, ઓર દહની તરફસે
 પાની બહાયે, બાદ ઉસકે દહને બાજુપર લીટાયે, ઓર બાઈ
 જનીય ધોયે, બાદ ઉસકે મૈયતકો ખીઠાકે પેટકો આહીરત,
 મલે, જો કુછ પાયખાનેકી રાહસે નીકલે સાફ કરે, ઓર બાલોમે
 કંધી ન કરે, ઓર નાખુન ઓર બાલ ન તરાશે, કે યે સખ મકરહે
 તહરીમી હે, તીનખાર બદનકો ધોયે, મગર તીસરી ખાર પાનીમે
 કાપુર મીલાકે ધોયે, જખ ગુસલસે ફરાગત હો બદનકો રમાલ ય,
 કપડેસે ખુશ્ક કરે, બાદ ઉસકે કફન પેહનાયે. મરદોંકે લીયે કફન
 મેં સુન્નત તીન કપડે હે, પેહલા તેહબંદ કે વોહ ચાદર હે
 સરસે કદમ તક, દુસરા કમીસ યાને કફની ગરદનસે કદમ તક,
 ઉસકા ગીરેખાન શાનેકી તરફ હો, તીસરા લીફાફા કે વોહબી
 ચાદર હે તેહબંદસે જયાદા લંખી. ઓર ઓરતોંકે લીયે સુન્નત
 કફનમેં પાંચ કપડે હે, કફની, તેહબંદ, ખીમાર યાને દામની, કે
 ઉસકા અરઝ એક બાલીશત હો, ઓર તુલ તીન હાથ, કે સરકે
 બાલ ઊસમેં લપેટકે સીનેપર રખખે, ચોથા લીફાફા, પાંચવા
 એક પારચા જીસસે ઇનકા સિનાબંદ બનાયે, અરઝ ઉસકા મૈય
 તકી બગલસે ઝાવુંતક હો, ઓર તુલ તીન હાથ હો, સીનેબંદકે
 દોનોં ચાદરોંકે ખીચમેં રખના અવલા હે, ઓર કફનીકે ઉપર
 ઓહની જીસમેં બાલ લપેટકે રખખે, ઉસકે ઉપર વોહ
 ચાદર જીસે તેહબંદ કેહતે હે ઉસકે ઉપર લીફાફા યાને
 બડી ચાદર, ઓર કફનકો તીન ધજજીયોંસે બાંધે, એકસે સરકી
 તરફકા સીરા, દુસરીસેં કમર, તીસરીસેં કદમ, ઓર જીસ તરેહ
 નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે જીસકે ઉપર દહના હાથ

રખતે હેં, ઇસી તરેહ કદનકા ખાયાં હીરસા પેહલે મૈયતપર
 ડાલે, ઊસકે ઉપર દહની તરફકા કપડા ડાલે, જનાજી ઊઠાનેમે
 મુન્નત યુહે, કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઊઠાયેં, ઝોર જલદી
 જલદી ચલેં પર દોડેં નહીં, ઝોર જનાજીકે પીછે ચલના
 મુસ્તહબ હે, ઝોર જનાજી રખતેકે અગવલ ખેઠના મકરહ હે,
 આદ નમાજકે મૈયતકો કબરમે રખ્યે, ઝોર રખતેવાલે કહેં,
 “ખિસ્મીલ્લા વ અલ્લા મિલ્લતે રસુલીલ્લાહ” ઝોર મોંહ
 કિયલેકી તરફ કરદેવે. ઝોર કદનકી ગીરેહ ખોલ દેવે, કબર ખ
 મહી ખોદી જાવે, ઝોર દફનકે વક્ત ચૈરાતકી કબરપર પરદા
 કરે, ઝોર કબરકો માહી ખુસ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રોવે યા હરકત કરે, કે જીના ઊસકા
 માલુમ હો, ઉસપર નમાજ, પરહે. ઝોર જો મુરદા પયદા હો
 મુસલ દે કે કપડેમે લપેટકે દફન કરદેં, નમાજ ન પરહે. જીસ
 અવરતકા ખાવીંદ મરે, ઉસ અવરતપર વાજેખ હયકે, ચાર મહીને
 ઝોર દસરોજ તક સોગ કરે, યાને બનાવ સીનગાર મવકુફ કરે,
 મેહદી ચુડી સુખ જાફરાની કપડા ઇસ્તેમાલ ન કરે; ઝોર સરમે
 તેલ સુરમા કાજલ ન લગાવે, ઝોર ખાવીંદકે ઘરસે બાહરે ન
 જાયે, ઝોર જો કોઇ કારોબાર સવદા સલશકો નહો. લાચારીકો
 દીનમે બાહર જાયા કરે, ઝોર રાતકો ઉસી ઘરમે રહા કરે, પર
 જો ચોરોંકા રાતકો ખતર હો, યા ધર ગીરજાવે, યા કોઇ જખર
 દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકાલે, લાચારીકો કીસી ઝોર ઘરમે જાકે
 સોગ કરે. પર સખરસે ખેઠી રહે, પીટના ચીલ્લાના હરામ હે જખ
 ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે, યાને મેહદી યા ખુશખ
 લગ વે. ઝોર જો ખાવીંદકે સીવા કોઇ મરજાયે, બાપ યા બાઇ
 મા ખેદા મા ઝોર કોઇ ત્રીન દીન તક સોગ કરના જાએજ હે:

પાળેખ નહાં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે. ઝોર તીન દીનસે જીયાદા
 સોગ કરના હરામ હે. કબરસ્તાનમેં જીયારતકે વાસ્તે જના સવાખ
 હે. પર કબરોંકો દેખકર અપની માત યાદ કરે, ઝોર ખુદાસે અપને
 વાસ્તે ઝોર મુરદોંકે વાસ્તે દુઆ રહમતકી ઝોર બખશીશકી માંગે
 ઝોર અલ્લાહુમ્મહ ઝોર કુલહો વદ્દાહ, ઝોર અલ્લાહાકે
 મુત તકાસીરો, યા ઝોર કુલ કલમે પરહકે સવાખ ઉન
 કો બખશે. અબ્વલ કબરસ્તાનમેં જાકર યેહ દુઆ પરહે.
 અરસલામો અલય કુમ યા અહલલ કુબુરે મીનલ મુસ્લે
 મીના વલ મોમેનિના અનતુમ લના સલકુન વ નહનો
 લકુમ તબ ઉન વ ઇનના ઇનશા અલ્લાહો બેકુમ લાહેકુન
 યર હમુદ્દા હુલ મુસતક દે મીના મીનના વલ મુસતા
 ખેરીના નસ આ હુલ્લાહા લના વ લ કુમુલ આફી યતા
 ફ યગ ફેરહાહો લના વ લ કુમ વ યર હમો નદ્દાહા
 વ ઇયાકુમ.”

જો ઇઆદત ખુદાકે વાસ્તે કરે. નમાજ, નશીલ યા રોજ, યા હજ, ફરીરોંકો ખીલાના, યા પાની પીલાના ઝોર ઉસ ઇઆદતકા સવાખ મુરદોંકી રહકો બખશે, ઉસે સવાખ પહોંચતા હે. પર જોનિયત ઉસ ઇઆદતમેં ખુદાકે વાસ્તે નકી, જયસા બાજે બહેલ કરતે હેં. યાને પીરોંકે નામપર બકરા યા મુરગા પાલકે નીયાજ કરતે હેં અયસી નીયાજ કામકી નહોં, અયસી બાતોંમેં પીર નાખુશ હોતેહેં, ઝોર યેહ લોગ ગુનાહગાર હોતે હેં, બલકે બાજે ઉલમાને અયસે બકરે ઝોર મુરગેકા ગોશ્ત ખાના હરામ લીખ્યાહે. ખુદા મુસલમાનોંકો અયસી બલાઓંસે બચાવે. કબરોંકો સીજદા કરના હરામહે, ઝોર ગીદ ઉનકે કુરબાન હોના, મન્નત ઉનકી માનની,

ઝોર રોશની કરની, ઝોર દુઆ ઉનસે માગની, બહોતહી ખુરાહે.
 બલકે ઉનકે નામપર બેડીઆં પેહનની, ડોરે ડાલનેબી ખુરા હે.
 ઝોર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીબી નીહાયત ખુ
 રા હે, યેહ રસમેં જાહેલોંકી હે. હુક તઆલા નજતદે. જીસે
 દુઆ અવલીયાકે વસીલેસે મંજુર હો. યું કહે-યા અદલાહ મે
 રી મુરાદ ફલાને વક્ષીકે તુફલસે બરલા. ઝોર યું નકહે, યા પીર
 મેરી મુરાદ બરલાવ. ઝોર નીયાજ યું કરે, યા અદલાહ મુઝે
 બેટાહો, તેરે નામકા ફકીરોંકો ખાના ખીલાઉંગા, ઝોર સવાખ
 ઉસકા વક્ષીકી રહકો બખશુંગા, યું ન કહે, યા પીર તુ મુઝ
 કો બેટા દેમા તેરી નીયાજ કરંગા. અયસી બાતેં બહોત ખુરી હે.
 ખુદ અમલકી તવરીક દે, શખ બરાતકો મુરદોંકી ઝોરપર ચીરા
 મ જલાને, બલકે હર વક્ત જલાનેબી હરામ હે, અવલીયાકી
 ઝોરહો. યા શહીદકી યા કીસી ઝોરકી, ઝોર લાલ તાગે બાસનપર
 બાંધકે મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા બાતહે. જીસે ફાતેહા દેની
 મંજુરહો, ખાના પાની ખુદાકે વાસ્તે મોહતાંજેકે દેકે સવાખ
 મુરદેકો બખશદે, જીયાદા બખેડા બેવકુરી હે. ઝોર શખબરાત
 કો ધરોંકે અંદર બહોતસે ચીરાગ જલાના, ઝોર આતશબાજી
 છોડના હરામ હે, કયું કે યેહ રાત ખુજુર્ગ હે. ઇસ રાતમેં ઇ-
 બાદત કરે ખીદઅતોંસે દુર રહે.

ઈસલામકા તીસરાં રૂકુન જકોત.

બયાન જકોતકા.

તીસરાં રૂકુન ઇસલામકા જકોતહે, ઝોર વોહ ફર્જહે; ઝોર

કોઈ ફળ નળને વોહ કાફર છે. ઓર જસપર ફળહે, ઓર અદા ન કરે તો કયામતકે દીન ઉસકા માલ સાંપ ખીછછ હોકે ઉસકે ગલેમેં તોક હોગા. ઓર સોના ચાંદી દોજખમેં ગર્મ કરકે ઉસકે બદનપર દાગ દેંગે. જકાત ફળ છે, મુસલમાન આકેલ ખા લેગપર, જખ માલેક નીસાખકા હો. ઓર નીસાખ કારોખારે ઝુરી સે બચ રહે, ઓર નીસાખપર એક બરસ પુરા ગુજરે, યાને ગુલામ પર જકાત નહીં; ઓર લડકે ઓર દીવાનેકે માલપર જકાત નહીં. 'ધમામ આઝમ' કે મજહબમેં, ઓર ઉલમા ફરમાતે હે, કે લડકે ઓર દીવાનેકે માલમેંબી જકાત ફરજ છે. ઉસકે તરફસે વાલી ઉનકા દેવે, ઓર જસકે પાસ માલે નીસાખસે કમ હો, ઉસપર જકાત નહીં, ઓર જસકે પાસ માલ નીસાખ બર હો, ઓર વોહ ઉતના યા ઉસસે જયાદા કરઝદાર હો. ઉસપર જકાત નહીં. રેહનેકે ઘરોંમેં પહેનનેકે કપડોંમેં, ખીદમતકે ગુલા મોંમેં, સવારીકે જનવરોંમેં, લડાખકે હથીયારોંમેં કસબકે અવ જરોંમેં, પરહનેકી કિતાબોંમેં, ઓર જોનસી ચીજોં ઘરકે કારો ખારમેં કામ આતી હે, જયસા તવા, તગારી. પકાનેકે બરતન, ધન મેંબી જકાત નહીં, જસ માલમેં જકાત ફરજ છે. વોહ માલ ત્રીન કીસમ છે. એક કીસમ-નકદી, યાને સોના ચાંદી ખાહ રૂપી આ અશરશીહો, યા ઝેવર યા પતરે સોને ચાંદીકે હો. નીસાખ ચાંદીકે દો સો દીરમ હે, જનકે ખાવન તોલે છે માશે ચાંદી હોતી છે. જસે હકતઆલા દે, ઓર ખા પીકે છતની ચાંદી જસકે પામ બચે, ઓર બરસ દીન ઉસપર ગુજરે, ચાલીસવાં હીસ્સા ફરજ જનકે ખુદાકી રાહમેં દેવે, ઓર નીસાખ સોને કી ખીસ મીસકાલ હે, જસકા સાત તોલે છે માશે સોના હોતા હે, જસકે પાસ છતના સોના કારોખારે ઝુરીસે બ

મ રહે, ઓર ખરસ રોજ ઊસપર ગુજર જાયે ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે, જીસકે પાસ નીસાખસે કમ ચાંદી હો, ઓર નીસા ખસે કમ સોના હો, મોલ કરકે પુરા કરલે; ઓર ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે, નીચત જકાતમેં ઝુરર હે, અગર નીચતકે અદા નહીં હોતી. જીસપર જકાત ફર્જ હો જીસવકત ચાલીસવાં હીરસા જીદા કરે, ઉસે જકાત જનકર જીદા કર રખે, ઓર ફકીરોંકો દે. ઓર જો જીદાં નકરે જખ કીસી ફકીરકો કુછદે, ઉસ વકત જીમેં સમજલે, કે જકાત ફરજ અદા કરતા હું, અગર નીચત જકાતકી નકી, ઓર સારા માલ ખાંટ દીયા, જકાત સરસે ઉતર ગઇ, ઓર જો કુછ માલ રખ્યા કુછ ફકીરોંકો દીયા, ઓર નીચત જકાતકી નકી. ખાઝે ઉલમાને કહા હે. સારે માલકી જકાત ઉસ પર લાજીમ હે, ઓર ખાંઝીને કહા જીતના માલ ખાંટા ઉસકી જકાત સરસે ઉતર ગઇ, જીતના રહા ઉસકી જકાત દે.

દુસરી કીસમ જકાતકી ચેહે, કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા કપડા યા ગદલા, યા કુછ ઓર, જખ અયસે માલ પર ખરસ ગુજરે ઊસકી કીમત કરે, અગર ખાવન તોલે છે મારો ચાંદી યં ઉસસે જીયાદા કીમત ઉસકી ડેહરે, ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે.

તીસરી કીસમ માલ જકાતકી જનનવર હે, યાને જીંટ ગાયે બકરીયાં તર માદા, અગર સારે ખરસ યા આધે, ખરસસે જીયાદા જંગલમેં ચુમા કરે, જકાત ઉનમેં વાજેખ હે, ઉંટકી જકાત કે મસાયેલ ખયાન નહીં કીયે ગયે. તીસ ગાયે બેલોંસે કમમે જકાત નહીં. જખ તીસ પુરે હોં, ઓર ખરસ ઉનપર ગુજરે, એ ક. તખીયા યાને પડયા યા પડવા ખરસ દીનસે ઝીયાદા હો ખરસસે કમકી દેવે, જખ ચાલીસ હોં એક મસના, યાને દો ખરસસે જીયાદા તીન, ખરસસે કમકા પડયા, યા પડવા દેવે. જખ

સાઠ હોં, દો તખીએ દે. જખ સત્તર હોં એક મસના ઓર એક તખીઆ, જખ અસ્સી હોં દો મસ્ને, જખ નબ્વે હોં, તીન તખી એ, ઓર જખ સો હોં, દો તખીએ ઓર એક મસના દે. ઇસ્સી તોરસે હરેક તીસમેં તખીઆ, ઓર ચાલીસમેં મસના દીયા કરે. ગાય બેંસકી જકાત એક તોર હે, ચાલીસ બકરેસે કમમેં જકાત નહીં જખ ચાલીસ પુરે હોં, ઓર બરસ ઉનપર ગુજરે એક બકરી જકાત એકસો ખીસ તક; જખ એકસો ઇકીસ બકરે હોં તો, દો બકરે જકાત દે, દોસો તલક; જખ દોસોસે એક જી યાદા હો તીન બકરે દે. એક કમ ચારસો તલક, જખ ચારસો પુરે હોં ચાર બકરે દે, શીર હર સેંકડેમેં એક બકરી દીયા કરે. બેડ બકરીકી જકાત એક તોર હે, ચાહે બકરી દે ચાહે બકરા દે, છોટે બડે સખ જાનવર ગીનકે જકાત દે, મુસલમાનોકો દે, કાફિરોકો નહે, ફકીરોકો દે, દવલતમંદોકો નહે, દવલતમંદ વોહ હે, કે માલીક નીસાબકા હો. ઓર જો નીસાબસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો જકાત ઊસે દેની જાયેજ હે. જકાત અપને માખાપકો ઓર દાદા દાદી, ઓર નાના, નાની ઓર અવલાદકો નહે, ઓર અવરત અપને શોહરકો, ઓર શોહર અપની અવરતકો ઓર અપને ગુલામ યા લોંડીઓકો, ઓર ઉન લોગોંકો નદીયા જાયે, જીનપર ખુદ જકાત વાજેજ હે. ઓર જકાતકા પચેસા સૈયદોંકો નહે, સીવા જકાતકે ઓર કુછ અદબસે ગુજરાને, અગર ચયે ભાઇ કરાબત વાલે મા હતાજ હોં, જકાત ઉનકો દેની ખુખ હે.

ખયાન સદકયે ફીતરકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાબકા હો, ઇદકે દીન સદકા ફીતરકા

દેના ઉસપર વાળેય હે, જીતને આદમી ધરકે હોં, હરએકી તરફસે દોસેર ગંદુમ યા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દેકે ઇદકી નમાજકો જાયે, પર અપની જોરકી તરફસે ઓર બેટા બેટી બાલેગોંકી તરફસે દેનાં ઝુરર નહી; વોહ અપને પાસસે આપ દેવે, અગર માલીક નીસાબ કે હોં. પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે. જીસને સદકા શીતરકા ઇદકે દીન નહીયા જબ આહે દે, જો કોઇ કીસીકે ધર ઉતરે તીન દીન તક ઝીયાફત ઉસકી ખુશીસે કરની સુખત હે. સવાલ કરના બગેર મોહતાજકે હરામ હે.

અયાન કુરબાનીકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાબકા હો, ઇદદોહાકે દીન કુરબાની ઉસપર વાળેય હે. બકરી બરસ દીનકી યા જીયાદકી, યા ગાય દો બરસ યા જીયાદકી, યા ઊંટ પાંચ બરસ યા જીયાદકા જીખ્હ કરે. ઓર જો સાત આદમી એક ગાય યા ઊંટ શરીક હોકે, કુરબાની કરે જાયેજ હે, અગર સબકી ગરજ કુરબાની હે. જનવર ફરયા બેએબ જીખ્હ કરે. કુરબાની ઇદકી નમાજસે પેહલે જાયેજ ન હોં. ઇદકી નમાજસે પીછે જીખ્હ કરે. તીન દીન તક જીખ્હ સહીહ હે, દસવીં, ગ્યારવીં, બારવીં, અગર તીન દીનકે અંદર કુરબાની નકી, જીતી કુરબાની યા ઉસકી કીમત ફકીરોંકો દે. સદકા શીતરકા ઓર ઇદદોહાકા હર સાહેબે નીસાબ પર વાળેય હે, નીસાબસે બરહનેવાલે હો યા ન હો. જયસા કપડા પેહનનેસે યા ધર રેહનેસે જીઆદ હો, ઓર કીમત ઉસકી નીસાબ

હો, ઓર નીયત તીજરતકી નહો, પર જકાત ફર્જ હોગી; જખ્ખ
નીયત તીજરતકી ઉસમેં હોગી, ઓર ખરસબી ઉસપર ગુજરેગા

ઈસલામકા ચવથા રુકુન રોજે રમઝાનકે.

ચોથા રુકુન ઇસલામકા રોજે રમઝાનકે હેં. જો કોઇ ફર્જ
નળને કાફરહે. ઓર જસપર ફરજ હોં, ન રખ્ખે તો બડા ગુનાહગાર
હે. નિયત રોજેમેં ફરજ હે, બગેર નિયતકે રોજ સહીહ નહીં, નિયત
રોજેકી હર રાત કીયા કરે, વક્ત નિયતકા સારી રાત હે, સુખ્હોંકી
નમાજસે પેહલે સખ ઉલમાકે મજહબમેં હે, લેકીન ઇમામે આ
જમકે નજદીક જસને નિયત રોજેકી રાતમેં નકી, દીનમેં દે
પહેરસે પેહલે કરલે, અગર કુછ ખાયા પીયા નહો. ઓર દો પહે
રસે પીંછે નિયત કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને
ચાંદ રમઝાનકા અપની આંખોસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી બાત
પર એતેબાર ન કીયા, ઓર શેહર વાલોંકો રોજેકા હુકમ નકીયા
ઉસ ચાંદ દેખનેવાલેપર રોજ રખના વાજેબ હુવા. ઓર જો ઇદકા
ચાંદ અપની આંખોસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકે કેહનેસે ઈદ ન કી,
ઉસ શખ્સકો રોજ ઇફતાર કરના જાયેજ નહીં. બલકે સખ મુસ
લમાનોંકે સાથ ઇદ કરે. ઓર જો દોનોં સુરતમેં ઉસને રોજ ન
રખ્ખા, યા એકમેં ન રખ્ખા કજા ઉસ રોજેકી ઉસપર વાજેબહેં
પર કફારા વાજેબ નહીં. જસને રમઝાનકે રોજેમેં કરે

કરકે ખાયા યા પીયા, ગીજા યા દવા યા જીભાચ કીયા, કરદન
 ઉસકા રોજા દુટા ઝોર ઉસપર કઝા ઉસ રોજેકી વાજેખ હુધ.
 ઝોર કફારા યાને ગુનાહગારીભી વાજેખ હુધ. એક ખરદા આગદ
 કરે, ઝોર જો ખરદા મોયસ્સર ન હોવે, તો દો મહીનેકે ખીલા
 ફસલ યાને એક લખત રોજે રખ્ખે. અગર કોઇ રોજા દો મહીનેકે
 અંદર ઉજરસે યા ગેર ઉજરસે દુટ ગયા, ફેરકે નયે સીરેસે દો
 મહીનેકે રોજે રખ્ખે, પર જો અવરત હયેઝ ઝોર નિફાસકે ઉજ
 રસે દો મહીનેકે અંદર કોઈ રોજા ખાયા મુજબેકા નહીં. ઝોર જો
 રોજા રખેનેકી તાકત નહો. સાઠ ફકીરોંકો ખાના દેવે. એક એક
 કો ઇતના દે જીતના સદકયે શીતરમેં દેતા હે. ઝોર જો રમઝાન
 કે સીવા ઝોર કોઈ રોજા રખ્ખે ઝોર તોડદે, કફારત નહીં હોતી,
 બલકે કઝા વાજેખ હે. ઝોર રમઝાનકા રોજા ખતાસે તોડા જયસે
 કુલ્લી કરતે હુયે બેકરદ હલકમેં પાની ઉતર ગયા, યા કીસીને ઉસે
 પછાડકે જોરસે હલકમેં પાની યા ઝોર કુછ ડાલ દીયા, યા કાનમેં
 યા નાકમેં દાર ડાલદી, યા જો ચીજ દવાં ગીજા નહીં, જયસે
 કંકર મીટી લકડી ખાયા કરદ કરકે, યા મુંહ બરકે કયકી યા રાત
 ખ્યાલ કરકે ખાના સહરીકા ખાયા, પીછે માલુમ હુવા કે રાત નથી.
 બલકે સુખ્હો સાદીક હોગધથી; યા ઉસને ખ્યાલ કીયાકે દીન આ
 જોર હો ગયા, ઝોર રોજેકા વક્ત હો ગયા, ચેહ બાત ખ્યાલ કરકે
 રોજા ખોલા પીછે દીન નીકલ આયા, યા સોતે આદમીકે હલકમેં
 પાની જા પડા, ઇન સખ સુરતોમેં રોજા દુટા, ઝોર કઝા ઉસકી
 વાજેખ હુધ પર કફારા વાજેખ નહીં, ઝોર જો રોજેકો જુલ
 ગયા. ઝોર જુલકર ખાયા યા પાની પીયા યા જીભાચ કીયા, યા
 જુસલકી હાજત હુધ, યા બદનપર તેલ મલા યા આંખોમેં સુરમા

ઝાલા, તોભી રોજ નહીં દુટા, રોજમેં ગીખત કરના યાને ગીલા
 કીસીકા કરના, ઓર કીસીકા ગાલી દેના, ઓર ખુરા કેહના ની
 હાયત બદ હે, સવાખ રોજેકા જતા રેહતાહે. બલકે રોજદાર
 કે લાયેક હેકે, રોજેકા પાક સાફ રખે, ઓર હલાલ ચીજેસે
 ધફતાર કરે, ઓર ઇબાદતમેં મશગુલ રહે. જુક દગાખાજી મવકુ
 ફ કરે. ઇસ મહીને મુખારકકો ગનીમત સમજે, એક ઇબાદત ઇસ
 મહીનેકી સત્તર મહીનેકે ખરાખર હે, ફકીર ગરીબકી ખીદમત
 ગનીમત જાને, ઓર સદકા શીતરકા ઇદકે દીન નીહાયત ખુશીસે
 અદા કરે, તો રોજે જીસકે મકબુલ હોં. મરીઝ ઓર મુસાફરકો
 રોજે રમઝાનકે ખાના જાયેજ હે, ઓર જો રોજ રખે તોભી
 જાયેજ હે. પર જો રોજ રખનેસે મરનેકા અંદેશા હો, રોજ
 રખના ગુનાહ હે. જીસ મરીઝ મુસાફરને રોજે રમઝાનકે ખાયે
 થે, ઓર વોહ ઉસી મઝમેં મર ગયા, યા સફરમેં મરગયા ગુના
 હગાર નહીં, ઓર ખીમાર ચંગા હોકે મરા, યા મુસાફર મુકીમ હોકે
 જીતા રહા, ઉતને દીનોકી કઝા વાજેખ હુઇ. જયસે દસ રોજે ખી
 મારી યા સફરમેં ખાયે, શીર અજીજા હોકે યા મુકીમ હોકે પાંચ દીન
 જીયા, અખ જીસપર પાંચ રોજેકી કઝા વાજેખ હે. અગર કઝા
 નકી, વારીસ પર વાજેખ હે, કે હર રોજેકે બદલે દો સેર ગં
 દુમ યા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દે, પર દેના વારીસ પર જખ
 લાજીમ હે, કે મુરદા કેહ મરા હો, ઓર બગેર કહે વાજેખ
 નહીં. પર બગેર કહે વારીસને દીયા તોભી સહીહ હે, કઝા રમ
 ઝાનકી ચાહે એક લખત રખે, ચાહે ફર્કસે રખે, લેકીન કફા
 રત એક લખત વાજેખ હે. જો શખ્સ નીહાયત ખુરહ,

હો, ઓર તાકત રોજેકી ન રહે, રોજ ન રખે,
 ઓર એવજ હર રોજેકે બરાબર સદકથે શીતરકે ફકીરોકો દે,
 શીર અગર તાકત રોજેકી આજાયે, ઉન રોજોંકા કઝા કરે, જો
 અવરત હમઝસે હો, યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોજ રખનેસે
 ઉસકે બચ્ચોકો ઇજાહો, રોજ ખાવે, ઓર કઝા રોજેકી ઉસપર વા
 નેખ હે. અવરત હયેજો નકાસવાલી રોજ ખાવે, જખ પાક હો
 ઊસકી કઝા કરે, જો કોઇ ઇદુદ્દોહાકે અરકેકે દીન રોજ રખે
 એક બરસ અગસે ઓર એક બરસ પીછલેકે ગુનાહાં બખશે જાવે.
 ઓર જો રોજ આશુરેકા રખે, એક બરસકે ગુનાહાં બખશે
 જાવે. જયસે નમાજ સીવા ખુદાકે કીસીકે વાસ્તે પરહની જાયેજ
 નહોં, રોજખી કીસી ઓરકા રખના જાયેજ નહોં, ગુનાંચે શી જ
 માનના બાઝ જહેલ અવરતે પીરોંકે રોજ રખતી હેં. બહોત ખુરા
 હે. બરસમ પાંચ રોજ રખના હરામહે. ઇદુલશીતર, ઓર ઇદુ
 દોહા, ઓર જલહજકી ગ્યારવી. બારવી ઓર તેરવી તારીખકો
 રોજ નહોં રખે.

*ઈસલામકા પાંચવાં રુકુન હજ.

પાંચવાં રુકુન ઇસલામકા હજ હે, જસે ખુદાયેતાલા ખરચે
 રાહ ઓર સવારી દે, ઓર રાહમેં અમનહો, હજ ઉસપર ફર્જ
 હે. જો કોઇ હજકો ફર્જ નજાને, વોહ કાફર હે. ઓર જસપર

હજકે બયાનમેં એક રિસાલા “તોહફતુલ બરકાત શી
 મહુલ હજમે વજહ્યારાત” શીદ્વીને છપવાયા હે. જસકો
 ખાહેશ હો મજવાક રૂખે. કીમત ચાર આને.

ફૂર્જ હો. ઓર અદા ન કરે વોહ ફાસેક યાને બડા ગુનાહગાર હે. હજ સારી ઉમરમેં એક બાર ફૂર્જ હે. જમ ખુદા અસખાખ મોયસ્સર કરે ઉસવક્ત, મસાયેલ માલુમ કરલે, ઇસવાસ્તે બાકી મસાયેલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકાં

હદીસે શરીફમેં આયા હે. કે અકીકેકાં ચેહ હક હે, કે જમ લડકા પયદા હોવે, તમ દો બકરે જખ્હ કરે, ઓર લડકી પયદા હોવે તો એક બકરા જખ્હ કરે. ઓર હજરત સલ લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ ને અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ બાદ નુખુ વ્વતકે કીયાહે, ઓર જો શરાયત ઓર એહકામ કુરબાનીકે હેં, વોહ શરાયત ઓર એહકામ અકીકેકેબી હેં, ઓર પયદા હોનેકે બાદ લડકેકે સીધે કાનમેં અજનન કહે, ઓર દાહને કાનમેં અકામત કહે, ઓર થોડીસી ખજુર યા ઓર મીકી ચીજ ચાખકે લડકેકે તાલુપર લગાવે, ઓર મુસ્તહબહે કે જમ બચ્ચા બોલને લગે તમ ઉસકો કલમયે તૈયમ તાલીમ કરે, કે પેહલે ઉસકી બાત કલમયે શરીફ હોવે. જખ્હ કરનેવાલા વક્ત જખ્હકે ચેહ પરહે—
 “અલ્લા હુમ્મા હાજેહીલ અકી કતો લે ઇબની કુલાને
 હમોહા બે હમીહી વ લહમોહા બે લહમીહી વ અઝમોહા
 બે અઝમીહી વ જલ્લોહા બે જલ્લીહી વ શારોહા બે
 શાઅરીહી મુખખોહા બે મુખખેહી અલ્લા હુમ મજ અલ
 હા શીદાઅન લે ઇબની મીનન નાર. ખીસમીદાહે અ

હાડો. અકબર, ઓર પુલાનેકી ગયેપર લડકેકા નામ લેવે, ઓર મજબુહકે હાડકો ન તોડે, ઓર સંધ સંધ જુદા કરે, યા પકાકે પુરે પુરે અજુ નીકાલે, ઓર એક રાત દાઢકો દેવે, ઓર ગોશ્ત તસદુક કરે. ઓર માખાપ ઉસકો ખાવે. અગર ન ખાવે તો મુઝાયેકા નહીં. અકીકા સાતવે રોજક રે, અગર સાતવે રોજ ન કીયા તો ચવધમે રોજ યા એકીસવે રોજ, ઇસતરેહ હકતે મેંકા ખ્યાલ કરલેવે. ઓર લડકેકા સર મુંડાવે, ઓર બાલ ચાંદી સે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઓર બાલકો કીસી મકાનમે દફન કરે.

બયન મુતફરૈકાત નિયતોંકા, ઓર ફાતેહા ઓર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોજેકી નિયત.

નવયતો અન અસુમો ગહન મીન અદાએ શહરે રમઝાન ફરદુહાડે તઆલા.

રોજ ખોલનેકી નિયત.

અહા હુમ્મા લકા સુમતો વખેકા આમનતો વ અલયકો તવકકલતો વ અલા રીજકેકા અફતરતો નવયતો સવમલ ગહે મીન શહરે રમઝાન.

અવરતસે સોહબત કરતે વક્ત યેહ પરહે.

નવયતો! અન અજ મઆ માઆલ મરાતીલ મનકુ
હતે લે ત લ ખીલ મવલુદે ઇબા જેહતીલ ઇબાદતે બે અ
મરીલા હીલ અઝીમ, ખીસમિલા હીર રહમા નીર રહીમ.
આંખાંમે સુરમા લગાતે વક્ત યેહ દુઆ પરહે.

રખખના અતમીમ લાના તુ રના વગફેર લાના ઇન
નકા અલા કુલ્લે શેઇન કદીર.

આયનેમે દેખતે વક્ત યેહ પરહે.

ફ તબા રકદલાહો અહસનુલ ખાલેકીન.

મુરદેકી ગુસલકી નિયત.

નવયતો! અગ તસેલા હાજલ મૈયેતલ હાદેરા વાજે
ખલ ગુસલે ઇમતે સાલલ લે અમીરીલાહે તઆલા લે ઇસ
તેબા હતીસ સલાતે વ રફલ હદસ.

કુરખાનીકો નિયત.

નવયતો! અન ઉદહીયતા લીલ્લાહે તઆલા અલ્લા
હુમ્મા હાજ મીનકા વ ઇલયકા ફ ત કખખલ મીનની
ખીસલ્લાહે અલ્લાહો અકબર.

જનવરકે જખ્હ કરનેકી નિયત.

નવયતો અન અજ ખહા હાજલ*—હતતા ખયરોજો
મીનહો દમુમ મસકુ હુન હલા લન તૈયેખન, ખીસ મીલ્લા
હે અલ્લાહે. અકબર.

ફાતેહા હજરત રસુલુલ્લાહેકે નામકી.

અલફાતેહા ધલા જનાખે હદરતે સૈયદના, વ સ ન દેના, વ
નખી એના વ હખીએના વ શરીએના મોહમ મદીર રસુલીલ્લાહે, સલ
લલ્લાહે. અલયહે વ અલા આલીહી વ અસહા ખીહી વ સલ્લમ. વ
અરવાહે અવલાહે રસુલીલ્લાહે, વ અજવાજે રસુલીલ્લાહે, વ અસ
હાખે રસુલીલ્લાહે વ અનસારે રસુલીલ્લાહે, વ અસહારે રસુલીલ્લાલ
વ મન આ મના ખીહી વ અહીખ્યા ધહી વ ખુલફા ધહી સલ હે
લ્લાહે. અલયહે વ સલ્લમ, વલ મોહાજેરીના વ ખમ સંતીત તૈયે
ખીના વત તાહેરીના વલ ખુલફા ધર રાશેદીનલ મહદી ધના વ ધલા
અરવાહીત તાખેધના વ ત ખ ધત તાખેધના વલ ઉલમાઈલ મુજ

*જનવર જખ્હ કરનેકી નિયતમે જહાં હાજલ લીખકર
જગા છોડદીહે, વહાં અગર ગાયે હોતો. 'ખ ક રે, ઝોર અગર જાંટ
હોતો, 'જ મ લે' ઝોર બેંસ હોતો 'જામુસા' અગર બકરી હો તો
જ ન મા, ઝોર મુરગી હો, તો 'હુજળ' ઝોર હિરન હો, તો જ
ખ ય તા. ઝોર કોઇ પરીંદા હોવે, તો 'તયરા' પરહે. ઝોર વહાંસે
ખાધીકી નિયત તમામ પરહે. ઝોર જખ્હ કરે.

તહે દીના વસ સુલ હાએ વશ શોહદાએ વજ જોહદાએ વલ
 પુકરાએ વલ ગુરખાએ મીનલ અરખે વલ અજમ, મીન જિમ્મતે
 મોહમ મદીન સલ લદલાહો અલયહે વ સદ્લમ ફાતેહા.

ફાતેહા હજરત પીરકે નામકી.

અલ ફાતેહા ઇલા રહે હદરતે ગવસીસ સમદાની કુતખે ર
 ખ્યાની મહયુએ સુખહાની સુલતાનીલ આરેશીના સૈયેદેના વ મવલ
 નશ શયખે મોહ ઇદદીને સૈયેદેના અખદીલ કાદેરીલ જીહાની
 કદ દ સદ્લાહો સીર રહુલ અજીજ શયગીન લીલાહે અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.

ઇલા અરવાહે કીદ વતીલ વાસેલીન, વ જુખ દતીલ આરે
 શીન, જમીએ અવલીયા અલાહે રહમા હુમુલાહો તઆલા શયકીન
 લીલાહે ફાતેહા.

તમામ હકદારોકે નામકી ફાતેહા:

અલ ફાતેહા ઇલા અરવાહે વાસેદીના વ વાસેદીકુમ, વસે ઉસ
 તાજના વસે ઉસતાજકુમ વસે આખાએના વસે આખાએકુમ વસે
 અજદાદેના વસે અજદાદેકુમ, વસે જિમમહાતેના વસે ઉમમહાતેકુમ
 વસે અમવાતેના વ અમવાતેકુમ વ અમવાતે જમીઇલ મુસ્લેમીના

વલ મુસેમાત વલ મામેનીના વલ મોમેનાત અલ અહયાહે
મીનહુમ વલ અમવાત શીલ ખરરે વલ બહરે, વલે જમીએ ઉમમતે
મોહમમદીન સલ લલ્લાહો અલયહે વ સલ્લમ કુસ્ત્રે કાફરતે અ
હલીલ ઇસલામે મીમ મશારેકીલ અરદે, વ મગારેખેહા ગફ રહા
હે લહોમુલ જનનાહ અલફાતેહા.

(ઉપર ફાતેહા લીખખેહે, ઉનમે'સે કોઇબી ફાતેહા પરહે,
બાદ મુરે અલહમ્મ કોઈબાર ઓર કુલહોવલ્લાહ તીનબાર પરહકે
ચેહ દુઆ પરહે,) અલ્લા હુમ્મા સલ્તે અલ્લા મોહમ મદીવં વ
અલ્લા આલે મોહમ મદીવં વબારેક વસલ્લીમ, સુબહાના રખ્ખેકે
રખ્ખીલ ઇજ જતે અમ્મા યસકુન. વ સલામુન અલલ મુરસલીના
વલ હમ્દો લીલ્લાહે રખ્ખીલ આ લ મીન. બે રહ મતકા યા
અર હમર રાહેમીન.

— — — — —
દુઆ.

— — — — —
ચેહ દુઆ હર ફરઝ નમાઝકે બાદ પરહે.

— — — — —
અલ્લા હુમ્મા અન તસ સલામ, વ મીન કસ સલામ, વ ઇ
લયકા યરજે ઊસ સલામ, હૈમેના રખ્ખના ખીસસલામ વ અદ ખેલના
દારસ સલામ, તબા રકતા રખ્ખના વ તઆલયતા યા જલ
જલાલે વલ ઇક્રામ, બે રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

— — — — —
દુઆ.

— — — — —
અલ્લા હુમ્મા રખ્ખના આતેના શીદ દુનયા હસ નતવ વ

શીલ આખેરતે હસ નતંવ વડેના અગ્નિન નાર, વડેના અગ્નિપલ
કપરે વડેના અગ્નિપલ હસરે, વડેના અગ્નિપલ કપરે વડેના અગ્નિ
બદ દેન, બેહુર મતે જદ દીલ હસને વલ હુસેન. વડેના અગ્નિ
પલ આખેરતે વહ શોરના માઅલ અખરાર બે રહ મતેકા યા
અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમા ઇન્ના નસ અલ્લોકા જુઆ દતન, શીલ ઇલમે
વ ખર કતન શીર રીજકે વ તવ ખતન કપલલ મૌત, વ
સહા દતન ઇનદલ મૌત, વ મગફે રતન બાદલ મૌત, વ નખતન
શીલ કપરે વ ખલાસન ઇનદલ હીસાબ. વ મગફે રતમ મિ નન
નાર યા અજીજે, યા ગફાર, ઇલાહન દાયેમન સર મદન શી યવ
મીલ કિયામતે બે રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

યા ઇલાહી કયા કહુંમેં હાલે જર;	
હું ગુનાહોંસે નીહાયત શર્મસાર.	૧
કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા;	
ગર્ક ઇસયાંમે રહા સુખહો મસા.	૨
તેરે દર પર સીજદેમેં રખખાહે સર;	
છોડ ઇસ દરકો ભલા જાગીં કીધર.	૩
કયું ન બખશીશકા રહું ઉમ્મીદવાર;	
મેં ગુનાહગાર ઓર તુ આમુર્જગાર;	૪

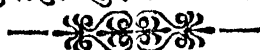
તુને અપને ફજલસે અય કીરદેગાર;
 મુઝકો દુન્યામેં કીયાહે બા વીકાર. ૫
 ઇસલીયે થેહ હે દુઆ શામે પગાહ;
 રખ હમેશા ફજલકી મુઝપર નીગાહ. ૬
 જખકે રોજે વાપસીંકા હો જુહુર;
 સાથ ઇમાં કે મેં જાઉં અય ગધુર. ૭
 હશ્રમેં જખ ખલકહો અંદોહગીં;
 મુઝકો બખશાવેં શફીઉલ મુજનખીં. ૮

દુઆ.

મોમીનો અજન્ને ઇલતીનકે સાથ;
 અખ દુઆકે લીયે ઉઠાઓ હાથ. ૧
 અય ખુદા સદકા કીક્ષીયાઇકા;
 સદકા ઉસ તુરે મુસતફાઇકા; ૨
 સીધે રસ્તે ચલાઇયો હમકો;
 પેચો ખમસે બચાઇઓ હમકો. ૩
 મરતે દમ ગેખસે મદદ કીજો;
 સાથ ઇમાનકે ઉઠા લીજો. ૪
 જખ દમેં વાપસીંહો યા અલ્લાહ;
 લખપે હો લાઇલાહા ઇલ લલ્લાહ. ૫
 કીના ઘો મોમીનોંકે સીનેસે,
 સીના હોખયે પાક કીનેસે. ૬
 સખકો એક રાહે હક દીખા યા રખ,
 દર હોંકે ઇમતીલાફે એજ સખ. ૭

દીનહો દીને અહમદી કુલકા;
 હો તરીકા મોહમ મદી કુલકા. ૮
 અય ખુદા તુ સમીઓ મુજબ;
 બે મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીબ. ૯
 ન રહે કોઇ ખસ્તા દીલ ગમગીન;
 સખકી પુરીહો મુરાદ આમીન. ૧૦

દુઆ.

અહલ સામેઉલ મુના જાતી,
 સમદા કાફીઉલ મોહીમ માતી. ૧
 જેરો ખાલા નમી તવાનમ શુદ્ધત;
 ખાલેકુલ અરદે વસ સમાવાતી. ૨
 હાજતે ખીશ અજતો મી ખાહમ;
 જાંકે કાઝીએ જુમલે હાજતે. ૩
 હેય પોશીદા અજતો પીનહા નેસ્ત;
 આલે મુસ સીરરે વલ ખુદીયાતી. ૪
 શુકે ફજલે તોકે તવાનમ શુદ્ધત;
 હાફેજા ફી જમીએ હાલાતી. ૫

દુઆ.

ધલાહી તલબ હમ કરે સખ ગરીબ;
 કે રોજોંકી અરકતસે જતત નસીબ. ૧

તુ દીખલાદે જનતમે' દીદારકો;
 હોવે તાજગી સખ દીસો જનકો. ૨
 જ બરકત તરાવીહ બખશ સખ ગુનાહ;
 રખ ઉમ્મત મોહ'મદકો તેરી પનાહ. ૩
 કરમ કર હમોંપર અય સાહેબ કરમ;
 કે રોજોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ. ૪
 દે તવશીક તુ હર મુસલમાનકો;
 કે ઇજ્જત દેવે માહે રમઝાનકો. ૫
 દેખો કયાહે બેહતર મહીના તમામ;
 કીયા શુસ્મે' નાજલ ખુદાને કલામ. ૬

(ઉપર જો નઝમોં દુઆઓ લીખખી હુક હેં, વોહ નમાજકે
 બાદ જો યાદહો પરહે; ઓર ઉસકે બાદ ચેહ પરહે.) વ સલ લ
 દલાહો તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી વ તુરે અરશીહી મોહ'મ
 દીવ' વઆલીહી વ અસહાબીહી અજ મદન. બે રહ મતેકા યા
 અરહમર સહેમીન.

અસનાદે અહદ નામા.

પેગંબર સલ, ને ફરમાયા હે, જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો
 સારી ઉમરમેં એક મરતબે પરહે, અલખતા ખુદા બાહે સાચ
 ઇમાનકે જાવે, ઓર ઉસકે બેહિસ્તી હોનેકા મેં ઝામીન હું, ઓર
 બખ્શર રહી, કેહતે હેકે, હજરતસે સુના હે, કે આદમીકે બદનમે
 ત્રીન હજર બીમારીયાં ખુદાયે તઆલાને પેદા કીહેં. એક હજર

બીમારીયોંકો હકીમ જનતે હેં, ઓર દવા કરતેહેં, ઓર દો હજર
 બીમારીયોંકો કોઇ નહીં જનતા. જે કોઇ ઇસ અહદ નામેકો અ
 પને પાસ રખ્ખે, ખુદાયે તઆલા ઉસકો ઉન તીન હજર બીમારી
 યોંસે નીગાહ રખ્ખે, ઓર અખુખકર રહી, કેહતે હેંકે, મેંને
 હજરતસે સુનાહે, જે કોઇ ઇસ અહદ નામેકો અપને પાસ રખ્ખે
 સાંપોંસે ઓર બીછણુઓંસે અમનમેં રહે, ઓર જાદુ ઉસપર
 કારગર નહોવે. ઓર જખાન બદ જોયોંકી બંદ હોજવે, ઓર
 અગર ઇસકો લીખકર. ઓર પાનીમેં ઘોકર. કીસી દર્દમંદકો પી
 લાવે તો શિક્ષા પાવે. ઓર હજરત ખાતુને જન્નત ફરમાતી હેંકે,
 મેંને હજરતસે સુનાહેકે, જે કોઈ ઇસ અહદ નામેકો શક્ષી લાવે;
 હાજત ઉસકી બર આવે, ઓર ઇસકો મુસ્ક ઓર જાફરાનસે
 લીખ્ખે, ઓર મેંહકે પાનીમેં ઘોકર તીન દીન સુખોહકો કીસીકો
 પીલાવે ઉસે ફહમ ઓર અકલ જ્યાદા હો, જે કુછ સુને યાદ
 રખ્ખે, ઓર જેકે યાદ હો વોહ ફરામોશ નહો, ઓર અમીરલ
 મોમેનીન ફરમાતે હેંકે, મેંને હજરતસે સુનાહે, જે કોઇ ઇસકો
 પરહે ઓર મુરદોંકો બખ્ખશે, કબર ઉસકી મશરેકસે મગરેબ તક
 ફરરાખ ઓર પુર તુર હોવે, ઓર અગર ઇસકો મુરદેકી કબરમેં
 સીરહાનેકી તરફ તાકમેં રખ્ખે, તો ઉસ મુરદેકો સાત પેગંબરોંકો
 સવાબ મીલે, ઓર સવાલ મુનકીર નકીરકા ઉસપર આસાન હોવે;
 ઓર હક તઆલા ઉસકે લાખ ગજ દાહનેસે, ઓર ચાલીસ હજર
 બાંગેસે, ઓર ચાલીસ હજર સરસે; ઓર ચાલીસ હજર પાંઉસે
 અજખ દુર કરે, ઓર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ
 કર નસકે. ઓર ઇસ અહદ નામેકો હક તઆલાને એક સુરત બ
 નાઇ હે, કે કબરમેં પાસ રહે, ઓર જખ મુરદા કયામતકો કબરસે

ਉਠੇ ਤੋ ਧੇ ਫ਼ਿਰਿਸ਼ਤਾ ਘਨਕਰ ਸਾਮਨੇ ਆਵੇ, ਐਰ ਫੁਲਾ ਐਹਿਸ਼ਤਾ
 ਲਾਕਰ ਪੇਹਨਾਏ, ਐਰ ਘੁਰਾਕਪਰ ਸਵਾਰ ਕਰੇ. ਫ਼ਕ ਤਯਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਵੇ
 ਅਧ ਮੋਮੀਨ ਨੇਯੇ ਸਾਥ ਅਫ਼ਦ ਨਾਮਾ ਫ਼ੇ, ਤੋ ਘੁਰ ਰਹੇ ਫ਼ੇ ਤੁਨੇ
 ਦੁਨਿਆਮੇ ਫ਼ਰ ਰੋਯ ਫ਼ਸਿਕੋ ਪਰਫ਼ਾ ਫ਼ੇ, ਆਯ ਫ਼ਸਿ ਅਫ਼ਦਕੋ ਮੇਂ
 ਵਫ਼ਾ ਕਰਤਾ ਫ਼ੁੰ, ਤਾਯ ਸਰਪਰ ਰਘ, ਐਰ ਨਮਾ ਐਹਿਸ਼ਤਾ ਪੇਹਨ,
 ਐਰ ਘੁਰਾਕ ਪਰ ਸਵਾਰ ਫ਼ੇ, ਐਰ ਐਹਿਸ਼ਾਘ ਐਰ ਐਘਨਘ ਐ
 ਹਿਸ਼ਤਮੇਂ ਨਾ, ਐਰ ਅਸਕੀ ਤੁ ਸ਼ਾਫ਼ਾਅਤ ਕਰੇ ਉਸੇ ਘਘਥੁੰ, ਨਘ
 ਉਸ ਸ਼ਾਘਸਕੋ ਫ਼ਸਤਰੇਫ਼ਸੇ ਘਲਕਤ ਕਯਾਮਤਕੀ ਫ਼ੇਐ, ਫ਼ੇ ਮੋਂਫ਼ ਉਸਕਾ
 ਐਫ਼ਵੀਂ ਰਾਤਕੇ ਆਂਫ਼ਕਾਸਾ ਫ਼ੇ, ਐਰ ਅਧਸਾ ਸਾਮਾਨ ਫ਼ੇ. ਗੁਲ ਮਯਾਵੇਂ
 ਫ਼ੇ ਕਾਨਸਾ ਪੇਗੰਘਰ ਫ਼ੇ, ਯਾ ਕੋਫ਼ੀ ਸੀਫ਼ੀਕ ਘੁਯੁਰ੍ਯਾਰ ਫ਼ੇ, ਫ਼ੇ ਅਧਸੀ
 ਘੁਯੁਰ੍ਯਾਸੇ ਆਤਾਫ਼ੇ, ਫ਼ਿਰਿਸ਼ਤਾ ਨਿਗੇਫ਼ਯਾਨ ਐਹਿਸ਼ਤਾ ਕਫ਼ੇਗਾ, ਫ਼ੇ ਧੇ
 ਪੇਗੰਘਰ ਨਫ਼ੀ ਫ਼ੇ, ਘੰਫ਼ਾ ਘੁਫ਼ਾਕਾ ਐਰ ਫ਼ੁਮਮਤ ਮੋਫ਼ੁੰਮਫ਼ ਸਲ, ਕਾ
 ਫ਼ੇ. ਦੁਨਿਆਮੇਂ ਅਫ਼ਦ ਨਾਮਾ ਅਪਨੇ ਸਾਥ ਰਘਤਾਯਾ, ਐਰ ਉਸਕਾ
 ਧੇ ਨੁਰ ਐਰ ਘਰਕਤ ਫ਼ੇ, ਨਘ ਘਲਕਤ ਵਫ਼ਾਕੀ ਫ਼ਰੀਯਾਫ਼ ਕਰੇਗੀ ਐਰ
 ਕਫ਼ੇਗੀ, ਫ਼ੇ ਫ਼ਤਿਨੀ ਮੁਫ਼ਤ ਦੁਨਿਆਮੇਂ ਫ਼ਮ ਰਫ਼ੇ, ਐਰ ਅਫ਼ਸੋਸਕੇ ਅ
 ਫ਼ਦ ਨਾਮੇਸੇ ਗਾਫ਼ੇਲ ਰਫ਼ੇ, ਐਰ ਅਘ ਪਸ਼ੇਮਾਨ ਫ਼ੇਤੇਫ਼ੇ, ਵੋਫ਼ ਅਫ਼ਦ
 ਨਾਮਧੇ ਮੋਅਯਯਮ ਧੇ ਫ਼ੇ.

ਅਫ਼ਦ ਨਾਮਾ.

ਘਿਸ ਮਿਲਾ ਫ਼ਿਰ ਰਫ਼ਮਾ ਨਿਰ ਰਫ਼ੀਮ.

ਅਲਾ ਫ਼ੁਮਮਾ ਫ਼ਾਤੇਰੀਸ ਸਮਾਵਾਤੇ ਵਲ ਅਰਫ਼ੇ ਆਲੇਮੀਲ ਗਯਐ
 ਮਸ਼ ਅਫ਼ਾਫ਼ਤੇ ਫ਼ੇਵਰ ਰਫ਼ਮਾ ਨੁਰ ਰਫ਼ੀਮ. ਅਲਾ ਫ਼ੁਮਮਾ ਫ਼ਤੀ ਆ ਫ਼ਫ਼ੇ

મલયકા ફી હાજેહીલ હયાતીદ દુન્યા, જે અન્ના અશહદો અન લા
 ઇલાહા ઇલા અનતા વહ દકા લા શરીકા લકા વઅશહદો અન્ના
 મોહમ મદન અબ્દોકા વ રસુલોકા ફલા તકેલની ઇન તકેલની
 ઇલા નફસી તોકર રેઅની ઇલશ શરરે વ તોઆએદોની ઇન દકા
 અહદન અહદ, વ ફયતહુ ઇલા યવમીલ કીયામતે ઇન નકા લા
 તુઅલેફુલ મીઆદ. સલ લલાહો તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી
 મોહમ મદીવ વઆલીહી વ અસહાબીહી વસલ્લમ અજ મમન, જે
 રહમતેકા યા અર હમર રાહમીન.

અસનાદે દુઆયે સુરયાની

ખુજુર્ગાનિ દીન ઇરશાદ ફરમાતે હેં, કે યે દુઆ નજદીક
 પાક રખ્યુલ ઇન્જતકે બહોત મકયુલ હે, ઓર ઇસકો પરહનેકી
 બહોત તરકીબેં હેં, લેકીન કોઇબી મુશકીલ અમરકે લીયે આ
 લીસ રોજ તક બા વુજુ બાદ અજ નમાન્ને સુબોહકે યા બાદ
 અજ નમાન્ને ઇશ્નાકે ઇસકા વીદ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહો
 તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી. ઓર ઇસ દુઆકા વીદ હમેશા
 રખનેસે કીસીકા મોહતાબ નહોગા. ઓર ઉસકે રોજગારમેં બરે
 કત હોગી, ઓર અલ્લાહ તઆલાકી ખુશનુદી હાસીલ કરનેકા
 જરીઆ હોગા. યેહ દુઆ પરહનેકે અબ્વલ ઓર આખેર દુરદ
 શરીફ તીન, યા પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહે; ખુદાવંદ કરીમ

તમામ દીનદાર બાધઓકા નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીબ કરે
આમીન. સુખ્યા આમીન, વોહ દુઆયે મોઅઝઝમ યે હે.

દુઆયે સુરયાની.

બિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અનલ મવજુદો ફત લુખની તજેદની,
ફધન તત લુખ સીવાઈ લમ તજેદની.
અનલ મકસુદો લા તકસુદ સીવાઈ,
કસીરલ ખલકે ફત લુખની તજેદની.
અનર રખખુલ લજી યખશા અખખી,
જમીઉલ ખલકે ફત લુખની તજેદની.
અનલ મલેકુલ મોહયમેનો જલ્લા કદરી.
અઝીમુલ મુલકે ફત લુખની તજેદની.
અનલ માખુદો લા તાખુદ સીવાઈ,
અનલ જખખારો ફત લુખની તજેદની.
અના લીલ અખદે અરહમો મીન અખીહે,
વમીન અખવયહે ફત લુખની તજેદની.
તજેદની વાહેદન સ મ દન અઝીમન,
કસીરલ ખીરરે ફત લુખની તજેદની.
તજેદની મુસતગાસન લી મુગીસન,
અનલ કહહારો ફત લુખની તજેદની.
વ અરહમો મીન ઇબ્રાહી મન અસાની,

અ જેહલીમ મીનહો ફત લુખની તજેદની,
 તજેદની ફી સવાદીલ લયલે અખદી.
 કરીખમ મીનકા ફત લુખની તજેદની.
 તજેદની રાહેમન ખર રર રઉફન,
 જે કુદલીલ ખલકે ફત લુખની તજેદની.
 તજેદની વાસેઅન લીલ ખલકે ગયરી,
 અનલ મજકુરો ફત લુખની તજેદની
 તજેદની ફી સુન્નુદેકા હીના તદઉ,
 વહીના તકુમો ફત લુખની તજેદની.
 ઇબ્રલ લહફાનો નાજની કઝીમન.
 અકુલ લખખયકા ફત લુખની તજેદની.
 ઇજલ મુદ તરરો કાલા લા તરાની.
 નઝરતો ઇલયહે ફત લુખની તજેદની.
 અ તારેફા મય યગીસુલ ખલકે ગયરી,
 સરીઉલ અખજો ફત લુખની તજેદની.
 અ તારેફા મુનકેજન ગયરી સરીઅન.
 મીનલ હલકાને ફત લુખની તજેદની.
 અ તારેફા મય યકુલ લીશ શયયે ગયરી,
 યકુન ફ ય કુના ફત લુખની તજેદની.
 અ તારેફા સાતેરલ લીલ ગયમે ગયરી,
 અનસ સતતારો ફત લુખની તજેદની.
 ફઇન તાખા તુખતો અલયહે અખદી,
 અનત તવ્વાઓ ફત લુખની તજેદની.
 વ મય મીસલી ફ અયના યકુનો મીસલી.

વ લયસા ચકુનો ફત લુખની તજેદની.
 હલુમ્મા ધલૈયા લા તકસુદ સીવાધ,
 અનલ મકસુદો ફત લુખની તજેદની.
 અ તજકોરો લય લતન નાદીતા સીર રન,
 અલમ અસમાકા ફત લુખની તજેદની.
 ફલા યુનજીકા યા અખદી સીવાધ,
 મીનન નીશને ફત લુખની તજેદની.
 વ લયસા ચમત્તેકુલ ફીરદવસા ગયરી,
 અનર રજ્જકો ફત લુખનો તજેદની.
 અ હલ ફીલ ખલકે મધ ચોતી જજલન,
 સીવાધ લયસા ફત લુખની તજેદની,
 અ તારેફ સાતેરન લીજ જનબે ગયરી.
 અનલ ગફારો ફત લુખની તજેદની.
 સઅગફેરો લીલ ધખાદે વ લા ઉખાલી,
 ગદાતલ હસરે ફત લુખની તજેદની.
 વ અકરેમ મય યુરીદો બેલા હિસાખીન,
 અનલ વહહાખો ફત લુખની તજેદની.
 ફ અજ જોજની વલમ ત ર કતતો મીસલી,
 વ લસતો તશહો ફત લુખની તજેદની.
 વ અકરેમો મધ યતુખો ધલૈયા ખવફન,
 લીયલ ધકરામો ફત લુખની તજેદની.
 લીયલ આલાઓ વન નેમાઓ ધનદી,
 લીયલ ખયસતો ફત લુખની તજેદની.
 લીયલ ફુખા વમા ફીહા જમીઅન,

લીયલ મ લ કુતો ફત લુખની તજેદની.
 અ તારેફે મલ લહુ ઇસમુન ક ઇસમી,
 અનર રહમાનો ફત લુખની તજેદની.
 અ નદલા હુલ લજ લા શયયા મીસલી,
 અનદ દૈયાનો ફત લુખની તજેદની.
 અનલ મલેકુલ મુલુકે વ કુલ્લો મુલકીન,
 લીયલ મીરાસો ફત લુખની તજેદની.
 અના ઉફનીદ દુહુરા વ કબલા કબલીન,
 વ બાદલ બાદે ફત લુખની તજેદની.
 અનલ વહહાબો યા અબદી સરીઅન,
 વલીયુલ અહદે ફત લુખની તજેદની.
 અનલ ફરદુલ મુદખખેરો ફવકા અરશી,
 બેલત તકલીફે ફત લુખની તજેદની.
 અનર રખખુલ લજ લા મુલમા ઇનદી,
 વ લસતો અજુરા ફત લુખની તજેદની.
 ખલકતો મોહમ મદન મુરન કદીમન,
 લહુલ ખુશરા ફત લુખની તજેદની.
 વ યશ ફરો શીલ ખલાયેકે મવમા હશરીન,
 ઝોશફરેઝો શીહે ફત લુખની તજેદની.

ખયાન ગુનાહે સગીરા વ કબીરાકા.

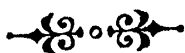

મુસલમાનો અબ ગોશે દીલસે સુનના ચાહીયે, કે જયસે
 અરકાન ઇસલામકે બખલાને ફરઝ હે, ગુનાહોંસે દુર રેહનાબી ફરઝ

હે. ગુનાહ બાઝે કપીરા યાને બડે, ઉનકે કરનેસે અબળ હોગા,
 અમર તોબા નકરે; ઓર બાઝે સગીરા હે, ઉસકે કરનેસેબી
 અબળ હોગા, પર યોડા. અબ ગુનાહે કપીરાકા બયાન કરતાહું,
 શીર્ક ખુદાસે કરના, યતીમોંકા માલ ખાના, કીસી અવરતકે ઝુઠી
 તોહમત જનાકી ડરની, દોચંદ કાફેરોંકે જંગસે ભાગના, સરાખ
 પીના, ઝુલ્મ નાહક કરના, કીસીકે પીછે બટીસે યાદ કરના, કીસી
 કે હકમેં ગુમાને બદ કરના, અપને તઈં જેરોંસે અછછા જનના,
 ખુદાસે ખોદ ન કરના, હમસાએકી જોડ બેટીપર નઝરે બદ કરના,
 ખુદાકી રહમતસે નાજીમ્મીદ હોના, કીસીસે વાયેદા કરકે વફા ન
 કરના, કીસીકી અમાનતમેં ખીયાનત કરના, ખુદાકા ફરજ તરક
 કરના, “ કુરઆને શરીફ ” પરહકે જુલ જના, શહાદત હકકી
 છુપાના, શહાદત ઝુઠી દેના, જુક બોલના, ખુસુસ કસમ ઝુઠી
 ખાના. જસસે કીસીકા માલ યા જન યા હુરમત જતી રહે-
 કસમ ખુદાકે નામકે સીવા ઓર કીસીકી ખાના, ઓર સીજદા
 કીસીકે સીવા ખુદાકે કરના. જુમઆકી નમાજ તરક કરના, હમેશા
 જમાઅત તરક કરના, મુસલમાનોંકે કાફેર કેહના, કીસીકા ગીલા
 સુનના, ઓરી કરના. સવદા સેતે દેતે કમ તોલના, ઝાલીમોંકી,
 ખુશામદ કરના, ખ્યાજ ખાના, કઝીયા નાહક ફેસલ કરના, મોલ
 ચુકાકે પીછે જબરદસ્તીસે કમ દેના, લડકોંસ ખુરા કામ કરના
 હયેઝકી હાલતમેં અપની જોડ યા બાંદીસે સોહબત કરના, અના
 જઘી ગીરાનીસે ખુશી હોના, કીસી જેર અવરતકે પાસ ખીલવત
 મેં બેઠના, જનવરોંસે જમાઅ કરના, જુવા બેલના, કાફેરોંકી
 રસમેં પસંદ કરના, તુજુમીકી બાતોંકા સચ્ચા જનના, દાવા
 અપની કબાદત યા તકવાકા કરના; મુરદેપર પીટના, મુકરકે રોન,

ખાનેકો ખુરા કેહના, નાચ દેખના, ખાન્નેસે સુનના, ઇખાદત
 લોગોંકે દીખાનેકો કરના, કીસીકે ધરમેં બે ઇજ્જત ચલેજના,
 કીસીસે મસખરી કરકે બેહુરમત કરના, ગુનાહ બિનકે સીવા ઝોર
 બહોત હેં, ગરઝ સબ ગુનાહોંસે દુર રહે. ઝોર તોખા કરતા
 રહે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે મુસલમાન વોહ શખ્સહે, કે
 જસકી જખાનસે ઝોર હાથસે કીસીકો ઇજ્જ નહો. ઇનમાનકો
 લાજમ હે ઝોર લાયેક યું હે, કે અપને તઈ લેહાઝ કરકે સબસે
 ખુરા આપકો જાને; ઝોર કીસીકો ખુરા નજાને; ઝોર કીસીકા એબ
 તલાશ ન કરે. પર બગેર તલાશકે અગર એબ કીસીકા માલુમ
 હોજાયે, તો નરમીસે ઉસે નસીહત કરે. લેકીન ફઝીહત ન કરે,
 ઝોર રસવા ન કરે, હકતઆલા સબકો નેક અમલકી તવફીક દે.
 આમીન.

ગઝલે નાઅત.

હમારે સરવરે આલમકા રૂખા કોઈ કયા જાને,
 અગર હો ચક્ષમે હક બીં એન જાતે કીખીયા જાને.
 બશરકી આંખ ગર જુલવેકો ઉનકે દેખના જાને,
 હરએક શયમેં જુહુરે મઝહુરે જાતે ખુદા જાને.
 અગર તુરે નબી તુરે ઇલાહીસે જુદા જાને,
 યે કમ ફહમી સરાસર હે ખતા જાને ખતા જાને.
 કલક હે રંજ હે હસરત હે બહરે સરવરે દીં મેં,
 ગુજરતા હે જો સદમા દીલપે અપને કોઈ કયા જાને.

જળાંપર લા નહીં સકતેહેં હમ પાસે શરીઅત હે.
 મોહમદકો સમજતે હેં જો કુછ દિલમેં ખુદા જાને.
 ઉમ્મીદે વસ્લે મહયુમે ખુદામેં સીદ્દ જતે હેં,
 મગર દીલકા યે મકસદ કબ ખરઆયેગા ખુદા જાને.
 જરો દૌલતસે દિલસેં જાનસેં ઓર દીનો ઇમાંસે,
 મોહખ્વાત સૈયદે આલમકી લાજીમ હે સીવા જાને.
 ઉન્હીકે વાસ્તે હકને કીયે દોનોં જહાં પયદા,
 ઉન્હીકી જાતે અકદસ પાયેસે હર દો સરા જાને.
 કીદાયાંને નખીમેં અય તજમુલ અપની ઇજજત હે,
 કોઇ મુનઇમ હમારા મરતબા જાને તો કયા જાને.

કસીદયે નાઅત.

અનકે ખુલ ખુલ હમને પાગે દહેર હુંડા શાખ શાખ.
 પાયા ઉનપે નામે અહમદ સાફ લિખ્યા શાખ શાખ.
 પત્તે પત્તે મર પતા પાયા નખીકે તુરકા,
 દેખા હમને જુલવાગર અહમદકા જુલવા શાખ શાખ.
 પાગ પાતે પાગે આલમ કરદીયા હકને જાસે,
 ઉસકા ખુલ ખુલ બોસ્તાને દીમેં બોલા શાખ શાખ.
 પુર સમર જાસે હુવા નખ્લે મુસદ્દે અહલે દી,
 પાગે ઉમ્મીદી જહાં લાયા હે મેવા શાખ શાખ.
 જોરે સાયા આ ગયા જાસકે જર્મીન ઓર આસમાં,
 અયસા બોસ્તાને મોહમદ ખરહકે દુલા શાખ શાખ.

તુરે હકકે સાથ યા તુરે મોહંમદ જુલવાગર.
 જો શજરપર તુરકે મુસાને દેખા શાખ શાખ.
 કયા અજબ બાગે જહાંમેં ગર રહે સરસંજનું તુ,
 અછછા યે મજમું હે સરવર તુને બાંધા શાખ શાખ.

ગઝલે નાઅત,

આસ્તાને સરવરે કોનો મકાં કુછ ઓર હે,
 યે જમીં કુછ ઓર હે યે આસમાં કુછ ઓર હે.
 ઇશ્કે અહમદમેં ફના હોના બકા બિલાહ હે,
 અય ખીઝર લુલ્લે હયાતે જાં કુછ ઓર હે.
 તુરે સીના કયા હે મુસા ઓર કયા ઉસકા સફર,
 અય કલીમુલ્લાહ સેરે લામકાં કુછ ઓર હે.
 યું તો યુસુફની હે માઅશુકાને આલમમેં મગર.
 નાજો અંદાજે હબીબે દો જહાં કુછ ઓર હે,
 અહમદે બેમીમ વ અહમદમેં હે પરદા મીમકા,
 અસ્લમેં કુછ ઓર હે સબકો ગુમાં કુછ ઓર હે.
 મેં હું મદદાહે નખી ખુલખુલ સનાખાને અમન.
 રંગ અપના ઓર હે ઉસકી જબાં કુછ ઓર હે.
 ઓરપર મખલુક આશીક તુઝપે ખાલેક શેફતા,
 તેરે જોબનમેં અદા અય જાનેજાં કુછ ઓર હે.
 સબ પયંબર કેહતેહેં અદલાહસે રાજો નીયાજ,
 વાસ્તા તેરે ખુદાકે દરમીયાં કુછ ઓર હે.
 હર મુસીબત સેહલ હે હર મૌત હે આસાન તર

માહનેવાલોંકા તેરે ઇમતેહાં કુછ ઓર હે.
 દુરમે ઇમાં હે મયે ઇરકે મોહમદ મુસતફા,
 શરએવાલોંકા યે શરાબે અરગવાં કુછ ઓર હે.
 શરએવાલોંકા પંદમે બિસમીલ અસર કયા ખાક હો,
 ખાહેશે દીલ કુછ ઓર હે તરને બયાં કુછ ઓર હે.

મદહે પથંબર.

નકશે કદમ હબીબે ખુદાકા કીધર નહીં, ?
 વોહ સીમત કોનસી હે કે કાઅબા જીધર નહીં.
 દેખુમે કીસતરૈહસે નબીકા મુકામે ખાસ,
 વહમો ખ્યાલકોબી વહાંતક ગુજર નહીં.
 ગુજરાહે આસમાંસે પુરાકે રસુલે પાક,
 દોનોં નિશાંને સુમહેં યે શમ્સો કમર નહીં.
 અલ્લાહ રે હીતાફતે પટકા નીમલ ગયા,
 એનન હે રસુલે-ખુદાકી કમર નહીં.
 ચોંકું જો ખાબસે તો મદીના નઝર પડે,
 કીસમતમે કયું ખુદા કોઈ અવસી સહર નહીં.
 મુનકર નકીરસેમે કહુંગા હમે સવાબ,
 અહમદકા નામે વાદે હું ઓર કુછ ખંબર નહીં.
 કીરદોસકો તમીઝ હમારા સલામ હે,
 કયા જાયે જીધર કે મદીના જીધર નહીં.

ગઝલો નાચત.

- હીદાયતકી દો આલમકો હીદાયત હોતો અયસીહો;
રીસાલત હોતો અયસી હો નુબુવત હોતો અયસીહો.—૧
- પુરાકે બર્કે જવલાં દમમે' પહોંચ્યા અરશે આઝમ પર;
ને તેઝી હોતો અયસીહો ને સુરઅત હોતો અયસીહો.—૨
- બતનસે મે' ને નીકલા રાહ સીધી લી મદીનેકી;
ને સવદા હોતો અયસાહો ને વહશત હોતો અયસીહો.—૩
- અલીને એકહી હમલેમે' તોડા બાબે ખયખરકો,
ને કુબત હોતો અયસીહો ને તાકત હોતો અયસીહો.—૪
- સદાથી અશહુદો અનના મોહમ્મદ સંગરેને'કી;
સદાકત હોતો અયસીહો શહાદત હોતો અયસીહો.—૫
- જમાલે પાક દીખલાયા નીગાહે લુલ્લસે દેખા;
તવજજોહ હોતો અયસીહો ધનાયત હોતો અયસીહો.—૬
- ને તસવીર આપકી ખેંચી કહા નકકારો કુદરતને;
ને નકશા હોતો અયસાહો ને સુરત હોતો અયસીહો.—૭
- શખે મેઅરાજ ગખશા ઉમ્મતે આસીકો ખાલેકને;
શક્રાચત હોતો અયસીહો ને રહમત હોતો અયસીહો.—૮
- 'કલીમે' ખુશ બયાં કયા ખુશ કલામીહે જઝા કલ્લા;
મઝામી' હોતો અયસેહોં તખીયત હોતો અયસીહો.—૯

મદહે પયંબર.

- નાચતે અહમદમેં કહું કયા મેરા રત્યા કયાહે,
વરુ ખાલેકહી જે ફરમાયે તો બંદા કયાહે. ૧
- આગે ખુરશીદે જહાંપતકે જરરા કયાહે,
હુરને યુસુફકો તેરે સામને રત્યા કયાહે. ૨
- બંદએ હકહું ગુલામે શહે લવલાક હુંમેં,
પુછાતો મુઝકો નકીરેનને સમઝા કયાહે. ૩
- ઝાંક કર જલીયોંકો પુછુંગા હંગામે સલામ,
અય દીલો દીદા કહો ઓર તમના કયાહે. ૪
- શબ્દે મેઅરાજમેં ખાલેકને યેહ હજરતસે કહા,
આ મેરે સામને મહમુબસે પરદા કયાહે.
- લખ ચીમટ જાતેહેં કેહતા હે જે મોહમ્મદ કાઇ,
ઓર ઇસ નામસે બરહકર કાઇ મીઠા કયાહે. ૬
- જસને યકબાર મદીનેકી જ્યારત કરલી,
શીર ઉસે રોઝયે રીઝવાંકી તમન્ના કયાહે. ૭
- તુરપર હજરતે મુસાજો ગીરે ગશ ખાકર,
જુલ વયે યાર પુકારા અબી દેખા કયાહે. ૮
- મેંતો ઉસ જજબએ હલકતકા અસર જબ જાનું,
ખુદ નખી મુજસ કહેં તેરી તમન્ના કયાહે. ૯
- જુલ વયે તુરે નખીસે મેરી સમરી હોજાયે,
મલેકલ મોતસે કેહદો કે તકાઝા કયાહે. ૧૦
- અમને નાઅતમેં કુછ નગમે સરાઇ કરલો,
હમસફીરો દમે ફાનીકા બરોસા કયાહે. ૧૧

- શાફે રોજે જાકા હું મેં મીસકીં મદદાહ,
 ગો ગુનાહગાર હું લેકીન મુઝે પરવા કયાહે. ૧૨
- હમકો વાઝેઝ નસુના જુકરે બેડીસ્તો દોજખ,
 હમ ગુલામાને નખીહેં હમેં કેહતા કયાહે. ૧૩
- ચેહી કેહતાહે દીલે ખસતયે “મીસકીં” હરદમ,
 ઉઠ ચલ અખ સુયે અરખ હીંદમેં ખયદા કયાહે. ૧૪

કસીદયે નાઅત.

- જખ દીલસે નામે પાક મોહમદ નીકલ ગયા,
 ધનસાન ગીરતે ગીરતે જમીંપર સંભલ ગયા. ૧
- અરકતસે નામે પાક હખીબુલ્લાહકે,
 આયા પહાડબી મેરે આગે તો ટલ ગયા. ૨
- રોજે જાકામેં નાજે શફાઅતસે દેખલો,
 કોહે ગીરાં ગુનાહોંકા એક પલમેં જલ ગયા. ૩
- જુઝ સખરો શુક ઓર ન નીકલા જ્યાંસે હર્ફ,
 ખંજર ગલે હુસેનપે જીસ વકત ચલ ગયા. ૪
- રોયા તમામ શખજો મેં ખાલેકકે ખાફસે,
 દફતર મેરે ગુનાહકા પાનીમેં ગલ ગયા. ૫
- કુછ હાલ અપની ઉમ્મતે આસીકા દેખીએ,
 કયા હોગયા ઝમાનેસે કયા રંગ બદલ ગયા. ૬
- ચેહ ઘર મુસાફરાનાહે ધસમેં નહીં કયામ,
 આયા જો કોઇ આજતો ફીર કોઇ કલ ગયા. ૭
- પોંહચેગા વોહી મંઝીલે મકસદ પર અય ‘ફસીહ’.
 ગહે ખુદામેં આનકે જો સરકે બલ ગયા. ૮

કસીદયે નાચત.

ફકત તુઝપર તસદ્દુક કયા દીલે ધનસાન જાતા હે,
 તુઝીકો દેખકર જીખીલબી કુરખાન જાતા હે.
 જો દેખેહે મોહમદકો ખુદાકો જાન જાતા હે.
 કોઇ ઇસમેં જરા શક લાયે તો ઇમાન જાતા હે.
 અહદમેં જોર અહમદમેં ફકત હે મીમકા પરદા,
 જીસે પહેજાનના આતા હે વોહ પહેજાન જાતા હે.
 ઝીયારત હોગઇ જીસકો મોયસ્સર ઉસકે રોઝકી,
 કહાં કબજેસે ઉસકે રોઝયે રીઝવાન જાતા હે.
 નહીં મહરમ ફીરતા કોઇ ઉસકે આસતાનેસે,
 જો બેસામાન આતા હે વોહ બાસામાન જાતા હે.
 સફાઅત હમ યુનાહગારોંકી હોગી ઉસકે બીન કીસસે
 વોહી નઝરોંયેં ફીરતા હે ઉસી પર ધ્યાન જાતા હે.
 કહેંજે અબીયા મહશરમેં દેખો સાફયે ઉમ્મત,
 યુનાહગારોંકી બખશાને સુયે રહમાન જાતા હે.
 ઝફર સલ્સેઅલા કયા નામ પ્યારા હે મોહમદકા,
 યે દીલ ઉસ નામપર સોસો દક્ષા કુરખાન જાતા હે.

ગઝલે નાચત.

મોહખ્વાત ગેરસે મેરી છુડાદો યા રસુલુલ્લાહ,
 મુઝે અપતાહી દીવાના બનાદો યા રસુલુલ્લાહ.
 લગા તકીયે યુનાહકે પગ દીન રાત સોતા હું,
 મુઝે ઇસ ખાબે મદલતસે જગાદો યા રસુલુલ્લાહ.

પડાહું કેઅરે દરિયામેં બંવરમેં ખાતાહું ચઝકર,
 કિનારે લુલ્હસે મુજકો લગાદો યા રસુલુલ્લાહ,
 અંધેરી કબ્રમેં મુજકો અકેલા છોડ જવેંજે,
 વહાં હો ફઝલસે તેરે ઉમ્મલા યા રસુલુલ્લાહ,
 બડી કિસમત હમારી હે કે ઉમ્મતમેં તુમહારી હે,
 બરોસા દીનો દુનીયામેં તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ,
 ચેહી હે આરઝુ દીલમેં પરહું છૂઝ નામકી તસખીહ,
 કરેં કુછ કામ દુનીયામેં તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ,
 ખુદા મુજકો મદીનેમેં જો લેજવે તો બેહતર હે,
 કે રોઝા જાકે મેં દેખું તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ,
 હુસેની પીર હે મેરા કે જીનકા મુલ્ક હે બયતુલ્લા,
 મુસાફીર હું મેં કાઅમેકા દીખાદો યા રસુલુલ્લાહ.

ગઝલે ચીશતી.

રકમ કબહો સીફત તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 વોહ આલી શાન હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 બયાં મેં કયા કરેં તેરા કહાં મકદુર હે મેરા,
 વોહ જાતે લામકાં તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 જમીં વ આસમાં તેરા મકીં વ લામકાં તેરા,
 અરશ પર ધુમ હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 તેરે દરીયાયે વહદતમેં સફીના કબ મેરા અટકે,
 તુ કિશ્તી પાર કર મેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 તેરે દરબાર જો આવે મુરાદેં દીલકી વોહ પાવે,

સખી દરબાર હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 તુહી હે પીર પીરોંકા કુતુબ ઓર ગોસ મીરોંકા,
 હુકુમત હોંદ હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 ખતે હાજ હખીખુલા દીલા તુ ફેઝ હુખખુસ સીર,
 લીખા પેશાનપર તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 તુ કુતખુદીન ફરીદુદીન રફીઉદીન અલાઉદીન,
 યે શાને પંજતન તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 તુહી હાદી હીદાયતકા તુહી વાલી વિલાયતકા,
 ફકર મીરાસ હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 વસીલા તુ ગદાઓંકા શહેનશાહ બાદશાહોંકા,
 હુહાધ ધર બધર તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 દીલા તુ શમ્સ કે મકસુદ અલાઉદીન સામેર ખુદ,
 હુઝુરીમે રહું તેરી મોઘનુદીન અજમેરી.

ગઝલે યાર.

તુરપર જલવા દીખાયા યારને, મુસાફો બેખુદ બનાયા યારને.
 સર દીયા સર મસ્ત અપને ઇસ્કમે, મજનુકો બનબન ફીરાયા યારને.
 ચેહ કહા શખીલને લાકર પુરાક, ચલીયે યા અહમદ ખુલાયા યારને.
 કયા બડા રૂત્થા મોહમદકો મીલા, રખર અપને ખુલાયા યારને.
 બેકલી હઝરત મિલાલકી કયા લીખું, સહરા બસહરા ફીરાયા યારને.
 શબડો બતાખી લીખું કયા દોસ્તો, ખાખમે જલવા દીખાયા યારને.
 પુતલા કરકે ખાકકા પરવર-દિગાર, રોશની દિલમે લગાયા યારને.
 શક કર કાઝી ખુદાકા રોજે શબ, ખાખકા બંદા બનાયા યારને.

ગઝલ.

અય મેરે ખાન્ન પ્યારે લે ખખર, દીન દુનીયાકે સહારે લે ખખર.
 અહમદે મુરસલકે પ્યારે લે ખખર, ખુરજે ઝોહરાકે સીતારે લે ખખર.
 યા મોહૈયોદીન શાહે અવલીયા, અય મેરે હકકે દુલારે લે ખખર.
 શરખતે દીદાર તેરા ચાહીયે, સાકીયે કવસંરકે પ્યારે લે ખખર.
 અય મેરે ફરયાદ રસ મુશકીલ કુશા, દરપે તેરે આ પુકારા લે ખખર.
 નાતવાં મહમુદશાહ ખાસદ નીયાઝ, હરધડી તુજકો પુકારે લે ખખર.

ગઝલે તાલીખ.

હમારે પેશવા ખાન્ન મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં,
 હમારે રાહનુમા ખાન્ન મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં
 રસુલુલ્લાહકી અવલાદમેં હેં વોહ વલીયે હક,
 જહાંકે બાદશાહ ખાન્ન મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 શરીઅત માઅરેફતસે ઓર હકીકતસે તરીકતસે,
 હુયે વાકેફ સદા ખાન્ન મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 હસખમેં હેં વોહ લાસાની નસખમેં દુરરે યકતા,
 અલીકે દીલરૂખા ખાન્ન મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 શફા હાસીલ ઝમાનેકો મઝારે પાકસે ઉનકે,
 મરીઝોંકી દવા ખાન્ન મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 હરએક છોટા બડા કેહતાહે ઉનકો શાહે હિંદુસ્તાં,
 વલીયે હિંદ કયા ખાન્ન મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 કીયા હિંદુસ્તાનમેં કબજા શમશીરે કરામતસે.

શુભયે આસક્તિ ખાળ મોહનુદીન ચીસ્તી હે.
 જ્યાં લાઉં કહાંસે જો કંઈ તવસીફ ઉનકીમે,
 પયે મદદો સના ખાળ મોહનુદીન ચીસ્તી હે.
 ખુદાકો પાયેગા તાલીખ મુકરર હસકસે ઉનકે,
 મુકરર રાહનુમા ખાળ મોહનુદીન ચીસ્તી હે.

ગઝલે રીયાઝ.

કંઈ કયસી સના ખાની મોહયોદીન જલ્લાની,
 તખીઅત હે ન જવલ્લાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 દહનમેં હે કહાં તાકત જ્યામેં હે કહાં જુરાત,
 જો લીખ્જે વરફે લાસાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 નખીકે લાડલે તુમ હો અલીકે લખ્તે દીલ તુમહો,
 ખુદાકે દોસ્ત હો જાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 મેરી કીસ્તી ભવરમેં આગઝ અખ નાખુદાઝ કર,
 દક્કા કરદે યે તુગયાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 મેરે સખ કામ બનજાવેં નઝર શફકતકી ગર ડાલો,
 કર અખ મુશકીલકી આસાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 ગુંનાહ મેરે કીયે યહાંપર હયા રખના જરા મેરી,
 નહો ફીર મુજકો હયરાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 રીયાઝે ખસ્તા હે તીસ્ના બજુઝ હસિકે નહીં જાંબર,
 શદાઅતકા પીલા પાની મોહયોદીન જલ્લાની.

(१०६)

कसीदा.

मरहया क्या गैसे आजम पीरहे सय वली अल्लाहका वोह भीरहे.
हे नवासे वोह रसुलुल्लाहके, सय कहो तुम कीसकी ये तवकीर हे.
जसने जे'याथा वोही आशेक हुवा, क्या मोहैयोहीनकी तसवीर हे.
मारतेही मुरहे जी'दा हो गये, उनकी ठाकरमे' अनज्ज तासीर हे.
कीमयासे केन रખताहे गरज, जाक उस दरकी भीले अकसीर हे.
काइरोंका कुक गारत हो गया, येमकी ज्ज महुज्जकी शमशीर हे.
जुज्ज जे हीलमे' रખा महुज्जसे, वोह यडा मरहुद ओर यपीर हे.
दुर हु' अइसोस अपने पीरसे, आहरे उलटी मेरी तकदीर हे.
जौइ क्या हे दोस्त तुज्जके' हथका, पीर तेरे गैसे आजम पीर हे.

कसीदा.

सरपा मेहरे ताज्जाके हे या माशुके रज्ज्यानी,
के आलम नुरे यज्जका हे या माशुके रज्ज्यानी.
जहांमे हे तुम्हारा रत्ना कुल्जे गौससे आला,
अकीदा अहले घरद्दांका हे या माशुके रज्ज्यानी.
रसुलुल्लाहकी दरगाहमे' तेरी सारी रसाधहे,
तु मवरद लुत्फे ओहसांका हे या माशुके रज्ज्यानी.
रीयासे पाक तेरा इक हे पाज्ज'हे सुन्नतहे,
ये दुरनो वरइ धमांका हे या माशुके रज्ज्यानी.
जयाया तुमके' सतहो सुकसे जल्वाके आलमने.

સરાસર ફેઅલ તુકસાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
 ખીલાફે શરેઅ યારાંતે નખીનેકી નકોઈ ખાત,
 અકીદા હર મુસલમાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
 તસવવુફકે શરીઅતકે અજબ પલ્લે ખરાખરહે,
 મજ્જ દોનોંમેં મીજાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
 ફરેખે ખીરકે આદત છુપ નહીં સકતા હે કામીલસે,
 મકોલા યે હર ધનસાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
 તેરા નામે મુઆરક તો રીફાઈ સૈયદ અહમદ હે,
 લકખબી પીરે પીરાં હે યા માશુકે રખ્યાની.
 તેરે મદદાહ હોહોકર સુખનવર તાજ કરતેહે,
 કે તુ મકખુલ સુખહાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
 ધનાયત ફેઝે રહાની કહીં શાયદા કો હો હઝરત,
 તકાઝા ઉસકે અરમાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.

ગઝલે નુરર રિકાઈ.

નશાં તેરા અય ખેનશાં દેખતે હે,
 હમ અપનેમેં તુઝકો અયાં દેખતે હે.
 તેરી કુદરતે કામેલાકે દલાયેલ,
 તુફેલે શહે ખસો જાં દેખતે હે.
 જોકી બંદ આખેં તો દિલકી નજરસે,
 તજલ્લીયે નુરે ખુદા દેખતે હે.
 તજલ્લી તેરી હે હરએક શયમેં રૌશન,
 મગર અહલે ગફલત કહાં દેખતે હે.

સમા ચરદો અર્થે ઉલા ઝોર કુરસી,	
હમ અપનેમેં સખ કુછ અયાં દેખતે હેં	૫
હુવા હમકો ફીઅન ફ્રાસેકુમસે ઝાહેર,	
નશાં બે નશાંકા યહાં દેખતે હેં.	૬
કલી નહનો અકરબસે પાતેહેં તુઝકો,	
કલી દિલમેં તેરા નશાં દેખતે હેં.	૭
બરાહે તેરે 'નુર' હિસે દો આલમ,	
મકાંસે બે તા લામકાં દેખતે હેં.	૮

મુનાબત.

હાથ ઉઠાયે હેં હમ ધલતીબકે લીયે,	
હો કુબુલ અય ખુદા મુસતફાકે લીયે.	૧
બહરે હસનેન હાસિલહો ઉમ્મીદે દિલ,	
મુશ્કીલ આસાં હો મુશ્કીલ કુશાકે લીયે.	૨
કોઇ ગમગીન ન આલમમેં બાકી રહે,	
ખયર હો સખકી ખયરલવરાકે લીયે.	૩
હમપે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,	
અય ખુદા ચક્મે શાહે હુદા કે લીયે.	
એક સહારા ફક્ત તેરી બખશિશકા હે	
કુછ નહોં સાથ રોજે જઝાકે લીયે	
બક્ષ દે શખ મુનાહેં તુ સૈય	
તેરે મહબુબ ખયરલવરાકે	

૩૫૫૬.

યા સાહેબુલ જમાલે વચા સૈયેદુલ બશર;
 મીન વજહે કલ મુનીરો લકદ નવ વરલ કમર.
 લાયુમ કેનીસ સનાઓ કમા કાના હક કહુ,
 બાદ અજ ખુદા ખુશુર્ગ તુષ કીસ્સા મુખ્તેસર.

૩૫૫૬.

મેં મોતેરીફ હું કામમેં મેરે હે સબ ખતા;
 માજુર હું કે સહો બશરસે હુવા રવા.
 ઇસલાહદે અગર તુ સમજતા હે એબકો;
 યા ઢાંપદે કે કોનહે બેએબ જુઝ ખુદા.
 અલહમ્દો લાલ્લાહ કે થેહ રીસાલા 'હદિયતુલ મુસ્લે
 મીન યાને કુરીયાતે ઘિન' તમામ હુવા ખુદાવંદ કરીમ કુખુ
 લે કરે, મકબુલે રસુલ કરે, જે કોઇ ઇસકો પરહે, વોહ ઇસ આ
 પર મઆસીકે હકમેં દુઆયે ખેર કરે. યા ઇલાહી તુફેલસે
 બંધકે, ઓર ઉસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસ
 તવફીક અતાકર, બહુરમતે સૈયદુલ મુરસલીન વ
 ન સલ સલ્લાહો અલયહે વ સલ્લમ. આમીન.
 આલમીન.

તમામ શુદ્ધ.

અલી. કાદરી.

